

268 Ft,
határon túl: 1 Euro

MAGYAR TEÁTRUM

XII. évfolyam, 7. szám • 2020. szeptember

A Magyar Teátrumi Társaság havilapja

www.magyarateatrum.hu

Friss hírek a magyarateatrum ONLINE oldalán!

Bedőcs Imre

13. oldal

A színház befogad

Veszprém megye után Baranyában a MaloM-program

Veszprém megyei települések után Baranya megye négy falujában is láthatnak befogadó színházi produkciókat a dr. Várszegi Tibor nevével fém-

jelzett Új Színház Alapítvány MaloM programjának köszönhetően. Az Új Színház Alapítvány MaloM programjának köszönhetően dr. Várszegi

Tibor művészeti vezető szervezésében 2009 óta 221 különféle társulat, illetve előadó 378 produkcióját összesen 654 alkalommal hívták meg.

Évadnyitó társulati ülés a Csokonai Színházban

Megtartotta évadnyitó társulati ülését a Csokonai Színház. "A nyár folyamán tartott színházi előadások és programok, illetve a folyamatban lévő bérletezés azt igazolják, hogy a nézők szeretete és bizalma töret-

len. Ismét bebizonyosodott, hogy a színházcsinálás nekünk öröm, de nem önmagunkért van, hanem azért, mert szükség van rá"- mondta Gemza Péter az évadnyitó társulati ülésen.

Gál Tamás és Kis Domonkos Márk először játszik együtt - Alkotói szavak Színpadon az Emigránsok

Megtartották munkabemutatóját Sławomir Mrożek Emigránsok című színművének a Soproni Petőfi Színház kamara játszóhelyén. A koprodukció két főszereplője Kis Domonkos Márk

és Gál Tamás színművészek. A rendező Pataki András. A közönség várhatóan szeptemberben láthatja először az előadást a tervek szerint Vácott és az országban több helyen.

Ováció a Tündértánc – Nővarázs premierjén

Júliusban mutatták be a Fővárosi Nagycirkusban Fekete Péter rendezésében a Tündértánc – Nővarázs – Cirkuszi tárlatvezetés című műsort, amely az alkotók szándéka szerint a cirkusz- és a képzőművészetek kapcso-

latának és közös pontjainak keresésére tett kísérlet. Fekete Péter rendezésében

egészen különleges és rendhagyó előadást láthatott a közönség.

Művészeti és kulturális díjakat adtak át

Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere és Fekete Péter, az Emmi kulturális államtitkára augusztus 19-én átadta a március 15. alkalmából odaítélt művészeti díjakat. Az átadót a koronavírus miatt halasztották el.

Kásler Miklós beszédében emlékeztetett, hogy a görög-római kultúrából és a keresztény hitből táplálkozó magyar kultúra a magyarságot kivételesen egyedivé tette. "A magyar kultúra a történelem során megmaradt, mert természetes létezésével, és viszonyulásai mindig a nép lelkéből táplálkoztak és ebben az értelemben a keresztényi igazságot bővítette. Sokan hozzájárultak ehhez a kincshez, fényesítették, gyarapították azt a színes kultúrát, amelynek egyetlen közös nevezője az, hogy mindnyájunké" - fogalmazott a miniszter.

Hozzátette: "A magyar kultúra, mint egy nagy folyam, számtalan eret és patakot fogadott magába, enélkül a sokszínű műveltség nélkül

nemzet nevében megköszönöm. Az Önök tevékenysége garancia arra, hogy a jövő generációi vállalják ezt a sorsközösséget és létezésüket, képesek legyenek azt gyarapítani és továbbítani".

Az ünnepségen a miniszter és Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár a Balázs Béla-, a Harangozó Gyula-, a Hortobágyi Károly-, a Jászai Mari-, az Erkel Ferenc-, a Liszt Ferenc-, a Máté Péter-, a Szabolcsi Bence-, a Balogh Rudolf-, a Ferenczy Noémi-, a Munkácsy Mihály-, a Németh Lajos-, a Gérecz Attila-, a Herczeg Ferenc-, a József Attila- és a Táncsics Mihály-díjakat adta át a művészeknek.

Prof. Dr. Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere Balázs Béla-díjat adományozott a mozgókép területén kifejtett kiemelkedő alkotótevékenység, valamint művészi és tudományos teljesítmény elismeréseként Bergendy Péter rendező, Dézsy Zoltán filmrendező, Tuba

nyozott kiemelkedő fotóművészeti, fotóriporter, illetve fotószakírói tevékenység elismeréseként Czigány Ákos fotóművész, Szigeti Tamás fotográfus részére;

Erkel Ferenc-díjat adományozott kiemelkedő zeneszerzői, zenei szerkesztői, zenei rendezői, hangmérnöki tevékenység elismeréseként Barabás Árpád zeneszerző, Demény Attila zeneszerző, zenei rendező, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja részére;

Ferenczy Noémi-díjat adományozott kiemelkedő iparművészeti, ipari tervezőművészeti tevékenység elismeréseként Dobány Sándor keramikumművész, Fehér Erika textilművész, Kneisz Eszter kárpitművész, Pattantyús Gergely üvegtervező iparművész, Szendrődiné Gombás Ágnes restaurátor-művész részére;

Gérecz Attila-díjat adományozott a 35 év alatti, elsősorban első kötetes alkotóknak, a névadó szellemiségéhez méltó, jelentős irodalmi

elismeréseként Feledi János táncművész, koreográfus, Moussa Ahmed táncművész, Sággy Alexandra táncművész, koreográfus részére;

Herczeg Ferenc-díjat adományozott Herczeg Ferenc szellemi és irodalmi örökségét méltóképpen képviselő kiemelkedő fikciós vagy dokumentarista jellegű történeti irodalmi - történetírói, történelmi regény vagy történelmi dráma írói - teljesítmény elismeréseként Rónaszegi Miklós író részére;

Hortobágyi Károly-díjat adományozott a cirkuszművészet terén kiemelkedő artista tevékenység elismeréseként Vincze Tünde artistaművész részére, valamint a Silver Power duo artistái, Kranitz-Nagy Krisztián és Füzy Anita részére.

Jászai Mari-díjat adományozott kiemelkedő színművészeti - színészi, rendezői, díszlet- és jelmeztervezői, látvány- és világítástervezői, dramaturgiai - és színháztudományi - színházelméleti és színházi kritikus - tevékenység elismeréseként Andrassy Attila író, rendező, Bakos-Kiss Gábor színművész, Dánielfy Zsolt színművész, Gera Marina színművész, Mahó Andrea színművész, Mészáros Sára színművész, Ruzs Márk Milán színművész, Sára Bernadette színművész részére;

József Attila-díjat adományozott kiemelkedő irodalmi - költői, írói, műfordítói, irodalomtörténeti - tevékenység elismeréseként Babics Imre költő, versszerkesztő, Gróh Gáspár irodalomtörténész, kritikus, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja, Jávora Béla író, publicista, Mandics György író, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja, Papp Endre irodalomtörténész, Tárnok Zoltán író, szerkesztő, Thimár Attila irodalomtörténész, egyetemi oktató, szerkesztő és Ugron Zsolna író részére;

Liszt Ferenc-díjat adományozott kiemelkedő zenei előadó-művészeti tevékenység elismeréseként György Ádám zongoraművész, Pfeiffer Gyula

karmester, Ruppert István orgonaművész, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja, Szamosi Szabolcs orgonaművész, Várnagy Andrea zongoraművész, György Ádám zongoraművész részére.

Máté Péter-díjat adományozott kiemelkedő könnyűzenei, dzsessz-zenei előadó-művészeti tevékenység elismeréseként Csuka Mónika énekes-zeneszerző, Gayer Ferenc jazz-bőgő előadóművész, zenekarvezető, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja; Máté Péter megosztott díjat adományoz az Ismerős Arcok zenekar tagjai, Galambos Nándor basszusgitáros, Kovacsik Tamás dobos, ütőhangszeres, Leczó Szilveszter billentyűs, Nyerges Attila énekes, szövegíró, Práder Vili gitáros, énekes, dalszerző, Tánczos István szaxofonos, énekes részére;

Munkácsy Mihály-díjat adományozott kiemelkedő képzőművészeti tevékenység elismeréseként Bakó Péter festőművész, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja, Bíró Lajos szobrászművész, Blaskó János szobrászművész, Fazekas Magdolna festőművész, Gajzágó Sándor festő- és grafikusművész, Kéri Mihály festőművész, Lebó Ferenc szobrászművész, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja részére;

Németh Lajos-díjat adományozott a kortárs képzőművészet, iparművészet, design, építészet területén végzett kiemelkedő művészettörténeti, műkritikai, kuratori tevékenység elismeréseként Gopcsa Katalin művészettörténész részére;

Szabolcsi Bence-díjat adományozott kiemelkedő zenetudományi, zenekritikai és zenei ismeretterjesztő tevékenység elismeréseként Dr. Czagyány Zsuzsanna zenetörténész részére;

Táncsics Mihály-díjat adományozott kiemelkedő újságírói tevékenység elismeréseként Pécsi Krisztina újságíró, Szám Katalin újságíró, Varga Attila újságíró részére.

az egyetemes kultúra lényegesen szegényebb lenne; nemzetünk számára megőrző erő volt és megőrző erő maradt az évszázadok során. A kormány nevében tisztelemmel fejezem ki az Önök munkássága felé és a magyar

Mariann filmvágó, Duna Médiaszolgáltató vezető szerkesztője, Varsányi Ferenc filmrendező, a Magyar Művészeti Akadémia nem akadémikus tagja részére;

Balogh Rudolf-díjat adomá-

lkozás elismeréseként Bék Timur, az Aszterion című kötet írója részére;

Harangozó Gyula-díjat adományozott a táncművészet terén kiemelkedő alkotói, előadói, tudományos és pedagógiai tevékenység

Évadnyitó a Nemzetiben

Augusztus 25-én tartotta évadnyitó társulati ülését a Nemzeti Színház. A teátrum vezérigazgatója, Vidnyánszky Attila köszöntőjében beszélt arról, hogy milyen nehéz időszak áll a színházi szakma mögött, és hogy erős összefogásra, mérhetetlen alázatára lesz szükség ahhoz, hogy a nézők számára ismét vonzóvá tegyék a kulturális eseményeket. Ezt követően üdvözölte az új tagokat: Berecz Andrást, Szász Júliát és Kovács S. Józsefet.

Elkezdődött a munka a Nemzeti Színház falai között is, a társulat ugyanis két szeptemberi bemutatóra készül: 19-én Szilágyi Andor Leánder és Lenszirom című tündérmeséje debütál a Gobbi Hilda Színpadon Márkó Eszter rendezésében, míg másnap a már augusztus 16-án a Gyulai Várszínházban nagy sikerrel bemutatott Márai-darab, A kassai polgárok premierjére készül a teátrum. Ez utóbbi előadás rendezője Szabó K. István.

Október elején a koronavírus-

járvány okozta veszélyhelyzet miatt elmaradt előadás, a Forró mezők bemutatója. Móricz Zsigmond gyilkosságával, nyomozással és szerelemmel átszőtt regényének színpadi változatát a Nemzeti Színház társulatának fiatal színművésze, Berettyán Nándor rendezte. Az ősz legfontosabb premierje Shakespeare legismertebb szerelmi története, a Rómeó és Júlia lesz, amelynek címszerepeit Szász Júlia és Herczegh Péter játsszák. Az előadás rendezője Vidnyánszky Attila.

Szerzőink, munkatársaink:

Tarics Péter

Csicsely Zoltán

Fekete Péter

Kovács Attila

Józsa Mihály

Nyári Attila

Ferencz András

Balogh Tibor

Pataki András a NEÉT elnöke

Pataki András, a Pro Kultúra Sopron Nonprofit Kft. ügyvezetőjét, a Magyar Teátrumi Társaság alelnökét, Jászai-díjas rendezőt választotta meg négy évre elnökének a Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács (NEÉT) az Emberi Erőforrások Minisztériumában tartott legutóbbi ülésén.

A 2011-ben alakult Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács a szakmai szervezetek, az országos érdekképviseleti szervezetek, a fenntartók, továbbá az előadó-művészeti felsőoktatás delegáltjaiból áll. A NEÉT funkciója, hogy megjelenítse az ágazati működés során jelentkező lényeges szakmai és fenntartói álláspontokat, támogatási kérdéseket, valamint intézményesített találkozási pontja legyen az állami és a szakmai együttműködésnek. A tagok megbízatásának időtartama négy év, amely legfeljebb egyszer újabb négy évre meghosszabbítható.

Az eddigi elnöknek, dr. Gyimesi Lászlónak, a Magyar Zeneművészek

és Táncművészek Szakszervezete főtájkárának a feladata ebben a pozícióban lejárt, ezért választott a tanács új elnököt.

– Nagy megtiszteltetést, kihívást és jelentős feladatot jelent számomra, hogy elnyerem a tagság bizalmát. Az őszi ügyrendi munka megkezdése után párbeszédre nyitott fórumként tekintek a tanácsra, hosszú távú célként kiemelt fontosságúnak tartom a legkülönbözőbb előadó-művészeti szervezetek együtt gondolkodásának segítségét, a különböző vélemények összehangolását a szakmai kérdésekben. Örömmel tölt el az is, hogy a tanácsban végzett munkámmal hozzá tudok járulni ahhoz, hogy szűkebb pátriánk művészeti és kulturális életének lényeges kérdései – mind a működési és finanszírozási, mind a szakmai oldalról – markánsabban jelenhessenek meg a fórum segítségével is – mondta Pataki András, aki a tanács tagjaihoz hasonlóan nem részesül díjazásban tevékenységéért.

Évadnyitó társulati ülés a Csokonai Színházban

Megtartotta évadnyitó társulati ülését a Csokonai Színház. Az eseményen részt vett Papp László polgármester is, aki elmondta, hogy jelenleg Debrecenben zajlik az ország legnagyobb színházfejlesztési projektje, amely a város hosszútávú stratégiái érdekeit szolgálja.

Papp László kiemelte azt is, hogy a Csokonai Színház rekonstrukciója és a Latinovits Színház belső terein párhuzamosan zajló megújulása révén két és fél év múlva Debrecen lesz az a vidéki város, ahol komplex, szerteágazó lehetőségeket megjelenítő színházi élet kialakulására nyílik lehetőség. A Latinovits Színház esetében két év a kivitelezési határidő, így, ha a Csokonai Színház addig nem készül el, a Latinovits fogadja majd rendezett körülmények között a társulatot. A polgármester a város támogatásáról biztosította a színház dolgozóit.

„A nyár folyamán tartott színházi előadások és programok, illetve a folyamatban lévő bérletezés azt igazolja, hogy a nézők szeretete és bizalma töretlen. Ismét bebizonyosodott, hogy a színházcsinálás nekünk öröm, de nem önmagunkért van, hanem azért, mert szükség van rá” – mondta Gemza Péter az évadnyitó társulati ülésen. A színház igazgatója hozzátette azt is: „A koronavírus-járvány, a kiköltözés és a jogviszonyváltás három olyan adottság, amelyek nagyon nehéz helyzetet elé állítják a társulatot. A társulat ereje ad magabiztosságot a tervezéshez. Az elmúlt időszak eseményei alapvetően rajzolták át azt, amit elterveztünk, a Víg Kamaraszínház bezárása jelentős veszteség, de kényszerű döntés volt. A mögöttünk álló fél év megtanított

a színház fontosságára, és ebből a tapasztalatból kell erőt merítünk az előttünk álló nehézségek átvészelésére.”

A vírusjárvány és a költözés teremtetett új játszóhelyeket és speciális bemutatót. Formabontó Hamlet előadást, egyedülálló karanténprojektet készített a Csokonai Színház, amelyet nagy sikerrel játszanak a Nagyerdei Stadionban. A darabot a Londonban dolgozó Éry Franciska rendezte, fókuszban a távolságtartással, a vizualitás mellett a hangoknak, hanghatásoknak is főszerepet adva. „Sokat gondolkodom azon, hogy most, amikor egy olyan vírus eszi a világot, amely miatt távolságot kell tartani, hogy lehet szociális programot csinálni. Márpedig a színház az, egy összegyűlés. Rájöttem, hogy ha távol is van a színész a nézőtől, de a fejhallgatón keresztül a fülébe beszél, az hatalmas intimitást adhat” – mondta a rendező. A produkciót nevezhetnénk vitrinszínháznak is, hisz az előadás helyszíne a Nagyerdei Stadion földszinti, üvegfallal borított része lesz. Míg a színészek bent játszanak, a nézők kívülről nézik őket, majd az előadás közepe felé kitörnek ebből a vitrinből és a darab végéig már külső tereken zajlanak a történések. A produkció alapanyaga a Hamlet Nádasdy-féle fordításának erőteljesen meghúzott verziója. A rendező azt is alárulta, hogy ebben a furcsa, járvánnyal terhelt helyzetben leginkább a gyász és a gyász feldolgozása izgatta a Hamlet kapcsán, az, hogy a gyász súlya alatt Hamlet hogyan roppan meg, hogyan ütközik folyamatosan tragédiákba. A rendező úgy fogalmazott, hogy „színházba menni ma radikális tett, és ha színház min-

denkié, akkor mindenkire oda kell figyelni”. A produkció címszerepét Rózsa László, Ophéliát Mészáros Ibolya játssza.

A társulat a debreceniekkel, a közönséggel karöltve vesz búcsút a felújítás előtt álló történelmi épülettől. „Lehunnya sok szemét a ház” címmel több mint kéthetes programsorozat kezdődött a hét elején. Kulisszajárásokkal, színházi kvízözönnel, zenés erkélykoncertekkel, nyílt próbákkal várják az érdeklődőket, sőt élőlánc költözteti majd át egy-egy előadás ikonikus kellékét és jelmezét a Csokonai Színházból a Víg Kamaraszínházba. Az eseménysorozat augusztus 18-án a Lighthouse: ON fénytárlattal kezdődött és a Bánk bán szeptember 5-i premierjével zárul. A társulat ezúttal is olyan innovatív programokkal várja vendégeit, amelyek új oldalairól jelenítik meg a Kossuth utcai épületet. A rendezvénysorozat végén a nézőkkel közös fáklyás felvonulással vesznek szimbolikus búcsút a rekonstrukció előtt álló épülettől.

A programsorozat ugyan szeptember 5-én véget ért, de a társulat új játszóhelyein és Debrecen innovatív helyszínein a 2020/2021-es évadban is várja a közönséget.

A színházban már javában tartanak a próbák. Az Őszintén szólva című francia vígjátékot a Csokonai Színház igazgatója, Gemza Péter rendezte, míg a Herkules- A kezdetek című mesejátékot Madák Zsuzsanna.

Az idei Mesteremberek díjat Kovács István asztalos kapta az évadnyitó társulati ülésen. Az elismerést a díj alapítója, a színház előző igazgatója, Ráckevei Anna adta át. A Kardos Géza Alapítvány díját Nagy Kíra vehette át.

Pataki András a Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács új elnöke

Pataki András Jászai Mari-díjas színházi rendezőt választották a Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács (NEÉT) új elnökévé.

Augusztusban ülésezett a Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács az Emmi Kultúráért Felelős Államtitkárságán. A testület napirendjén az új tagok bemutatkozása és az új elnök megválasztása szerepelt.

A 24 tagú szakmai és szakmapolitikai érdekegyeztető fórum szavazati joggal rendelkező jelenlévő 21 tagja Pataki Andrászt választotta meg új elnökévé, aki jelenleg a Soproni Petőfi Színház igazgatója, valamint a Magyar Teátrumi Társaság alelnöki posztját is betölti.

Szerzőink, munkatársaink:

Tompagábor Kornél

Kiss József

Varga Róbert

Mészáros István

Szabó Anikó (Szaan)

Rákász Judit

Pálfalvi-Pottyondy Nóra

HA.... KvártélyházNyár – A tizennegyedik évad

A remény évadát kezdték Zalaegerszezen ezen a nyáron. HA... Két hangzó kimondva és három pont odagondolva. Ez volt a szezon mottója. Nagyon későn sikerült programot hirdetni, a szabályok változása a kezdés előtt kevesebb, mint két héttel vált ismertté.

Egy különleges kiállítás nyitotta a programsorozatot. A Kvártélyház grafikusának, Wolcsánszky Krisztiánnak A mézesmackó és ami mögötte van elnevezésű tárlata a művészi asszociáció izgalmas színtere volt ezen a nyáron. A reklámgrafikus egyfajta speciális recycling-ként festi át a kiürülő méztartó medvéket. Rockzenekartól mesehősig pont száz alkotás készült. A kortárs tárlat za-

laegerszegi bemutatkozása után országos turnéra indul. Szeptembertől Budapesten látható.

A színházi program a tavaly bemutatott operettel, a Lili bárónővel nyitott. A Huszka dalok felhangzása március 9 utáni első nyilvános színházi előadás megtartását jelezte a zalai megyeszékhelyen is.

Álljanak itt Juhász Kristóf író gondolatai az előadásról:

„A zalaegerszegi Kvártélyház (az ország egyik legjobb hangulatú szabadtéri színháza, valami nagyon egyéni, kalandos ízű milióval, amit már magából a kvártély szóból is ki-hall, akinek van füle rá) friss, nyári produkciója Tompagábor Kornél rendezésében abszurdtól és groteszktől sem ódzkodó, burleszkszerű helyzetekben fickándozó operett.

Furán hangozhat egy operettet akciódúsnak titulálni, pedig nincs jobb terminusom. A két, imádni valóan sznob Illésházy grófnő (Agatha Korponay Zsófi, Krisztina Kovács Virág) férjfogási vergődései és közös jelöltjükkel, Malomszeghy báróval (Hertelendy Attila) óriási gegekkel játszott kergetőzések vagy a hármas szinte pofozós verekedéskoreográfiáig fajuló tánca igazi, csillogó, klasszikus burleszk.”

„Itt nincs üresjárat: a komornyikká vedlő Illésházy gróf (Bot Gábor) elindítja a végzet kerekét, és onnantól kezdve vágyak, átverések, hazugságok, félreértések sorozatán át jutunk a (természetesen) boldog végkifejletig, miközben olyan dalok szólnak, amiket talán még a kevésbé operettfanatikuskok is szeretnek: Tündérr királynő, légy a párom, Cigaretta keringő, Gyere, csókolj meg szaporán, tubicám, Egy férfi képe.

Sasváry Clarisse (Debrei Zsuzsanna) és Lili bárónő (Foki Veronika) összefeszülése ellenben finom-

ra hangolt, de annál kegyetlenebb pengeváltás, amibe a femme fatale-i, számító izzás és a naiv nekibuzdulás makacs energiája visz valódi téteket.

Szép, nagy művészi feladatok, nagy lehetőségek teremnek itt a színpadon, és zenében, hangban, játékban, nagy érzelmekben és nagy poékokban egyként szépen ki van játszva mind. Jól elkapott zicceres és spékék örömjátéka ez, irányítottan kaotikus (koreográfus: Stefán Gábor) fogócska egy vidámparki varázskastély labirintusában, egy arányosan és bohókásan szedett-vedett, mindenféle erkélykorlátokkal, filagóriákkal, oszlopfőkkel bonyolított térben (díszlettervező: Mészáros Tibor).

A néző nem tud szabadulni a csiklandozó érzéstől, hogy itt bárki bármikor lefejelheti a falat a járásban, de az utolsó pillanatban mindig megússza, kikerüli, átugorja, legyen szó a teljesen abszurdra játszott Becsei tisztartóról (Szakály Aurél) vagy épp a sorozatos gegparádéval udvarló Galambos Frédiről (Ticz András).”

Ezt a 2008 óta játszott A padlás követte. Kicsit megváltozott szereposztással. A közönség reakciói alapján a következő évtizedekben is a Kvártélyház slágere marad ez a produkció.

Hertelendy Attila Rádióból át lépett Révész szerepébe. Az általa eddig megformált figurát Borbély Richárd keltette életre 2020 nyarán. Ticz András, Kovács Virág és Jámbor Nándor is először játszott ebben az előadásban idén.

A különös évad különleges új bemutatóval folytatódott. Ósbemutatóval. A hasonmások revü-musical Nagy Tibor slágereivel Pozsgai Zsolt librettójával Tompagábor Kornél rendezésében.

„Sok a dal, sok a tánc, kevés a dialóg. Néha túl kevés is. Hol jól

kidolgozott kis jelenet ágyaz meg a megénekelt és eltáncolt majdnem-vágyaknak és majdnem-szerelmeknek, vagy épp a mámoros életörömmek, hol pedig semmi – előbbi nyilván hatásosabb és dramaturgiailag is jobban csúszik, ám a nagy egész szempontjából utóbbi eset is belefér. Hisz az összhatás olyan, mintha a Monthy Python celebrált volna egy táncdalfesztiválba oltott freak show-t, vagy eurovíziós tömeghipnóvizist egy kádári kultúrában. Zenés-táncos, nyáresti szórakozásnak álcázott abszurd szatíra. Bacsó Péter A tanújának groteszkje a vélt, vagy valós popkultúra maszkjában.

Tompagábor Kornél minden eddigi rendezésénél messzebbre merészkedik: őszintén és lelkesen taposunk egy szívhezszóló, nyáresti dalcsoznak, minek minden apró mozzanatából csöpög az irónia. Míg a nagy érzelmek megmaradnak valódinak – aki könnyed szórakozásra vágyik, boldog. És boldog az is, ki áthallásokat fölfejtteni jár színházba, hisz a szereplők egyike sem az, aki valójában, de mindegyik egy nagyon is valóságos magatartásforma, attitűd hordozója.

Nem valódi korrajzról, vagyis nem kronologikusan tematizált kényszerdokumentarizmusról van szó, hanem korunkba is bőven átnyúló hangulati lenyomatról. Elvis imitátor van, volt, és lesz rendszerváltás előtt és után is (avatott roaktörténészek nyilván türelmesen

megszámolták már, mikor volt/van több), a szocialista szabadidő-eszményre fittyet hányó, kaszinóalapító tanácselnök lehetne reformkori, vagy mai vállalkozó is. A cselszövő újságíró pedig egy hisztérikus, dermesztő monológban vallja meg saját, korokon átívelő ellenlábasságát. Az egyszerre nyomorult, aljas, komikus, és a drámairodalmi párhuzamokat tekintve túlzás nélkül sátni figuráról nekem Major Tamás és Aczél György ugrik be, de taps közben, vagy a büfében nyilván sokaknak jut majd eszébe, akár privát életéből, hasonló karakter.”

A nyári színházi szezont a Zalai Táncegyüttes estje a Por és hamu zárta.

Ebben az évben a Szidónia-díjat Ticz András és Lőrincz Niko, a Pezsgő-díjat Györfi Cintia, Kósa Ruben és a tánckar kapta. 2020-tól a Kvártélyház Örökös tagja Foki Veronika, Hertelendy Attila és Szakály Aurél színművészek, valamint Máriás Zsolt zenei vezető, Oláhné Péntes Éva gazdasági munkatárs, Oláh János műszaki vezető, Szőke Julianna díszlettervező, Köves Marcell hangmérnök és Köves Eszter rendezvénytervező, projektmenedzser.

A társulattól a Legnagyobb HA... díjat az igazgató, Tompagábor kapta. Volt még fényfestés, színészsímozgató, líra láda és workshop is.

Zalaegerszezen, a Kvártélyházban ebben a helyzetben azt gondolták, HA...

Szerzőink, munkatársaink:

A lap tervező grafikusai:

Tölgyesi Tibor

Niedzielsky Katalin

Dóra-Horváth Krisztina

Schütz Péter

Lengyel Tibor

2020. október 05. hétfő 20:00
Tony - monodráma Batthyáné Zichy Antónia életéről. Horváth Lili előadása.

Az első magyar miniszterelnök feleségének, Zichy Antóniának jelentős szerepe volt abban, hogy férje a reformkor meghatározó alakjává vált. Antónia – vagy ahogy társaságban nevezték: Tony – népszerű volt a politizáló főnemesek világában, ő ösztönözte férje közéleti szerepvállalását is. A pozsonyi országgyűlés után megalakult Ellenzéki Párt 10 pontos tervezetben megfogalmazta, hogy fontos a nők bevonása a nemzeti megújulásba, és ezt a gyakorlatban is próbálták megvalósítani – ebben a két Zichy grófnőnek, Antóniának és testvérének, Karolinának nagy szerepe volt. Klebelsberg Kamaraszínház.

2020. október 13. kedd 19:00
Nézzünk bizakodva a jövőbe! Örkény egypercesei több percben, zenével - a Baltázár Színház előadása.

2020. október 21. szerda 19:00
Goldoni: Fogadósnő (Mirandolina). A Zentai Magyar Kamaraszínház előadása

Színházbérletes előadás. Ebben a fogadóban minden férfi annak a nőnek a szoknyájára vadászik, aki a nadrágot hordja. Hisz az elérhetetlen, megfoghatatlan, megszerzhetetlen mindig a legizgalmasabb.

2020. október 28. szerda 19:00
Grecsó Krisztián - Bíró Bence: Megyek utánad. Szerelmi leltár. A FÜGE, a MASZK Egyesület és az

Októberi programok a Klebelsberg Kultúrkúriában

Orlai Produkciós Iroda együttműködésében.

Hogyan is lehetne jobban elmesélni egy ember életét, mint a szerelmei történetén keresztül? Erre, és saját boldog-boldogtalan pillanatainkra, éveinkre gondolunk, miközben Daru történetével ismerkedünk. Grecsó Krisztián 2014-es nagysikerű regényének főhőse leltárt készít. Az előadás a MASZK Egyesület (Szeged), az Orlai Produkciós Iroda és a FÜGE együttműködésében készült.

Támogató: Nemzeti Kulturális Alap Színházművészet Kollégiuma. Az előadás a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával kerül bemutatásra. Bérletszünetes előadás, 16 éven felülieknek

2020. október 03. szombat 15:00. Csiribiri öszköszöntő család délután. 15:45 Erdők könyve - az Aranyszamár Színház előadása.
17:00 Titoktok - Bognár Szilvia és zenekara családi koncertje. Kézműves játszóház. Az április 4-i előadás pótlása, a megváltott belépők erre az időpontra érvényesek!

15:45 Erdők könyve - az Aranyszamár Színház előadása.
17:00 Bognár Szilvia családi

koncertje. Bognár Szilvia interaktív gyermekműsorában Weöres Sándor, Kányádi Sándor, Nemes Nagy Ágnes megzenésített sorai népi dallamokkal karöltve vezetnek bennünket egy titkos úton, Moldovától egy sikátorban rejlő ugróiskoláig. Kézműves játszóház. Az április 4-i előadás pótlása, a megváltott belépők erre az időpontra érvényesek!

2020. október 16. péntek 10:00. Új időpont - Tádé-bérlet: Történetek a kutyusról és a cicusról. A Bóbita Bábszínház előadása óvodásoknak két időpontban 10 órakor és 11 órakor. A március 27-i elmaradt előadás pótlása, a megváltott belépők erre az időpontra érvényesek! Az előadás az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával kerül bemutatásra.

2020. október 16. péntek 14:30 Mazsola- bérlet: Vitéz Palkó és Tündér Ilona. A Magyar Népmese Színház előadása kisiskolásoknak.

2020. október 17. szombat 14:00. Zöldülő családi nap. Környezettudatos rendezvény a család minden tagjának a Földünkért Világnap

tiszteletére. Csikkzszedés, Kezes-lábas játszópark, újrashasznosító kézműves játszóház, csere-bere. 15:45 Az elveszett királyság - a Délibáb Társulat előadása.

17:00 Hahó, Földlakó! - A Hahó együttes műsora. Tanulni és tanítani a friss emberkéket Földünk védelméről a felnőttek feladata, még szerencse, hogy olyan szíper-szíper, kreatív, barátságos, nyitott, kulturált muzsikák is segítenek ebben, mint a Hahó Együttes!

14:00-19:00 Kezes-lábas játszóház. Kézzel és lábbal hajtott, áram nélkül működő, környezettudatos játékok. Biciklivel működtetett attrakciók kicsiknek és nagyoknak. Szelektív daru, képfestés bringával, húzd meg, ereszd meg!, labirintus, szív fel bringám. A belépés díjtalan.

2020. október 19. hétfő 10:00
Új időpont - Babaszínház: Ki lakik az asztal alatt? A Bóbita Bábszínház előadása

A március 16-i elmaradt előadás pótlása, a megváltott belépők erre az időpontra érvényesek! Az előadás az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával kerül bemutatásra.

Az összes bérletes előadás és elmaradt bemutatók pótlása után új évadot nyitott a Veszprémi Petőfi Színház

Büszkék lehetünk a teljesítményünkre - köszöntötte a Veszprémi Petőfi Színház társulatát Oberfrank Pál igazgató az augusztus végi évadnyitó alkalomával.

Szinte felsorolhatatlan az a sok-sok tevékenység, amely a Veszprémi Petőfi Színház nevéhez köthető. Márciusban a Sírpiknik című előadás bemutatója előtt kellett bezárni a nézők előtt a kapukat, ennek ellenére az elmúlt hónapokban valamennyi előadás pótlása megtörtént, a III. Léleklől lélekig Érzékenyítő Fesztiválunk és a III. Veszprémi Rátonyi Róbert Operettfesztivál mellett összesen 40 előadást pótlottunk. Legyártottunk 14 ezer maszkot, 200 védőruhát, illetve a kistérség településeire 74 alkalommal vittük el a Maradj otthon, majd mi megyünk! programunkkal a színház gyógyító erejét. Meglepetéssel, élő színházzal készültünk a költészet napjára, húsvétra, anyák napjára, gyermeknapra, de a Petőfi Szalon beszélgetései is folytatódtak, illetve a Kossuth utcai Veszprémi Ifjak Pontja előtt is több alkalommal műsorral feleltünk a nehéz időszakot. Mindezeket túl kettő egyhetes napközis tábor is szerveztünk a gyermekek számára, illetve folytattuk a Kerényi program keretében elindított Carpe diem! ifjúsági tábor Balatonalmádon - sorolta az igazgató.

Ahogy az előírások engedték, a színpadon is újraindult az élet, az elmaradt bérletes előadások pótlásán túl a százéves trianoni békeszerződésre emlékeztető bemutatott a Békediktátum Trianon 100 című dokumentumjátékot, illetve a Novecento című monodrámat és elkezdődtek a jövő évad új bemutatóinak próbái is.

Alaptevékenységünk, hogy elkészítjük az előadásokat, de a társadalmi felelősségvállalásunk kiemelt jelentőséggel bír - húzta alá az igazgató. Elhangzott, 21 408 bérletesestől kaptunk hűséget az elmúlt évadban. Összesen 76 307 fizető nézővel zártuk az évadot, mely számhoz hozzáadódik a fesztiválok kiegészítő, ingyenes programjainak és rendezvényeinknek közönsége, mely összege adja az évad össznézőszámát, amely megközelíti a 100 ezer főt.

Brányi Mária, a fenntartó Veszprém Megyei Jogú Önkormányzat alpolgármestere elismeréssel szövegezte a Színház teljesítményéről. - Példamutató munkát végeztek, emelte ki és a jövő évadra korlátozások nélküli időszakot kívánt, bár utalt arra, hogy az őszi időszak még tartogathat megszorításokat.

Ovádi Péter, a térség országgyűlési képviselője kiemelte, hogy a Veszprémi Petőfi Színház a kultúra mellett jelentős értéket is közvetít, nélkülözhetetlen a társadalmi szerepvállalása, amelyről minden

alkalommal örömmel és büszkén beszél. Fontos számára, hogy a kistérségek lakóira is gondoltak a nehéz időkben és elvitték hozzájuk a színház feltöltő erejét. Végezetül egy Képviselői Emléklapot nyújtott át a Veszprémi Petőfi Színháznak a pandémia alatt tanúsított kiemelkedő felelősségvállalás és helytállás elismeréseként.

Több új taggal is bővült a társulat: Horváth Csenge, Bajor Lili és Kulcsár-Székely Attila erősíti a színészek csapatát, Óhidi Levente

pedig korrepetitorként érkezett.

Ahogy eddig is kiemelten kezeltük, a jövőben is fontos, hogy figyelmet fordítsunk a kihívással, tartós nehézséggel élők segítségére, ezért örömmel jelentem be, hogy társulatunk új tagja, Badicz Adrienn – súlyos betegsége ellenére – teljes értékű munkatársunk lehet, hiszen

kormányzati segítséggel, speciális eszközbeszerzéssel foglalkoztatni tudjuk a kiadványok szerkesztése és a marketing területén – hangsúlyozta Kellerné Egresi Zsuzsanna igazgatóhelyettes, aki a társulati ülés végén ismertette a díjakat. A Veszprémi Petőfi Színház hűségóráját – amely 10 évet meghaladó társulati tagság után kerül adományozásra - Osváth Ibolya fodrász és Nádasy Gábor karbantartó vehette át, illetve „extra” hűségdíjasként Homoki Ilona kapta, aki jelenleg nézőtéri

nyújtó művésznek adható Latino-vits-díjat Móri Györgyinek ítélte oda a társulat, a művészeti munkát kiemelkedő módon segítő elismerést, a Medgyaszay-díjat pedig Kósa Tímea kellékes kapta. Az Évad nézője - aki a legtöbb előadást látta a Veszprémi Petőfi Színházban - Vilám Attila lett.

Az előttünk álló időszakban is fokozottan tartunk be minden óvintézkedést, mert egy közösség tagjaként egymás egészsége és a színház biztonsága közös érdekünk

dolgozó, de már 1976-ben a színház munkatársa volt, majd varrodavezőként ment nyugdíjba.

A Petőfi-díj átadására – a veszélyhelyzet miatt – decemberben kerül sor, hogy a nézőknek legyen lehetőségük a felborult évadra vonatkozó szavazatukat leadni. A legkiemelkedőbb színészi teljesítményt

és célunk. A Veszprémi Petőfi Színház mindent megtesz annak érdekében, hogy a munkavégzés és az előadások maximális biztonságban történjenek – mondta el az Igazgatóhelyettes.

A társulati ülés végén közös vacsorával, ünnepléssel nyitottuk az évadot!

A Színművészetit évtizedek óta irányító tanárok azt hitték, örökre övék az egyetem

Dramaturg, színikritikus, színházi szakíró, évek óta a Magyar Színházak Kisvárdai Fesztiváljának művészeti tanácsadója és versenyprogramjának válogatója. Idén a fesztivál kommunikációs stábját is összeállította, 2015-ben pedig a Pécsi Országos Színházi Találkozó versenyprogramja – Perényi Balázs mellett – az ő válogatását tükrözte, a témában kötete is megjelent. Amennyiben úgy gondolja, hogy nem ért egyet a színházi életben zajló történésekkel, annak rendszeresen hangot is ad. Balogh Tiborral a kisvárdai fesztiválról, a Színház- és Filmművészeti Egyetemről és az elmúlt több mint hatvan év magyar színházi életéről is beszélgettünk. (Az interjú az origo.hu hírportálon jelent meg.)

– *Hogyan értékeli az idej kisvárdai fesztivált?*

– Augusztus 29-én zárult a segerszemle, akkor is beszélgettünk, és némi időt kértem a válasza, mert meg akartam várni, hogy letisztuljon a több mint egy hét minden tapasztalata. Most jelenthetem: bajmentes, örömteli együttélés volt. Három erdélyi és egy vajdasági társulatnak a vírusfrász miatti távolmaradása dacára, minden este rejtett egy-egy díjesélyes előadás, amelyekből tudást, tapasztalatot meríthettek a meghirdetett három workshop fiataljai is. A zsűri öt tagja részt vett és hozzászólt a szakmai beszélgetéseken, ahol kizárólag a bemutatott művekről esett szó. A díjakról való döntések is különvélemény, harag nélkül, közös megegyezéssel születtek, sőt annyira megbarátkoztak a zsűritagok, hogy bejelentették: ha nem őket kérem fel jövőre, akkor együtt utaznak nyaralni. Idill. A Magyar Nemzet riportereinek egyébként azt mondtam, számomra tanulság, hogy munkával, egymásra figyelemmel minden seb gyógyítható, minden árok betemethető. Az jó, tettem hozzá, hogy nem ültek fel a kisvárdai vonatra Pesten az életvitelszerűen ricsajozók. Pesten nem. Marosvásárhelyről elkísérte azonban a magyar társulatot Gáspárik Attila, a Nemzeti Színház román és magyar tagozatának vezérigazgatója. Szerterézett, s nem lele hibát a fesztiválban. Előadásukat, Ibsen: A nép ellensége című darabját a Zsinagógában az otthoninál előnyösebb színpadkörülmények között, pótszékes ház előtt, ovációtól kísérve játszhatták; a szakmai beszélgetésen hét országos tekintélyű szakember vett részt; utóbb a zsűritől három rangos díjat kapott a produkció. Helyben hiányzott a kákáról a csomó, hát kitalálta Gáspárik, hogy volt kollégája, az életműdíjban részesült Kárp György a diktatúra idején súlyos kommunista volt. Mintha az illegalitásból kilépő radikális jobboldali lenne, olyan vehemenciával támadta Kárpot csak azért, hogy a hitvány kisvárdai fesztivál látszatát keltve péppé zúzza a dicsőségérzetet a díjazottak szívében. A színházi élet jelenlegi történései pszichózisának egyik összetevője ez a zsigeri bajkeverő szándék, a Gáspárik-szindróma.

– *A kisvárdai utóévek fényében mint színházi szakember és szakíró hogyan látja: miért alakultak ki a Színház- és Filmművészeti Egyetem alapítványi fenntartásba kerülésével kapcsolatos ellenérzések?*

– Visszább lépve az időben, emlékezhetünk, hogy már a téltől fogva hallgatók sóhajait visszhangozta a flaszter. A diákok ellenérzéseit részben a természetes szereplésvágy is ébreszthette, amelyre rá lehetett építeni a pánikhangulatot. Hadd kezdeményezzek itt egy szabályújítást a mondatokban: az eddig ismert kijelentő, kérdő, felkiáltó, felszólító és óhajító mellé, a közlés szándéka szerint vezessék be a hergelő módot is. Ez utóbbinak todaléka nincs, többnyire a tagadó feltételes módú szekvenciák képezik az alapját, például: megbukathatnak az államvizsgán, ha nem mi leszünk a tanáraitok; mehetnek vidékre, ha mi nem védjük meg a pesti munkahelyeket. Ugyanez politikai kóddal: odavész az egyetem autonómiája, az autonómiátok, az oktatás szabadsága, és veszélybe kerül a művészetbiztonsági erőként; garanciaként arra, hogy a pajkos rendező fiúk nem fognak durván ellene tenni az államhatalomnak. Nos, ezek a pajkos ifjak jól teljesítettek: felpörgették főiskolai tanáraink andalító lélektani realizmusát, gondoljunk csak a MARAT/SADE előadásra, s a közéletiség válfajában mutattak valami vagányságot is. Ilyen volt Ascher Tamás rendezése, az Állami áruház, amely a nemzedék Budapest felé tett első lépésének bizonyult. Az előadásoknak híre ment. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, szövetségre léptek az alkotók a fiatal színikritikus nemzedékkel. A kritikusok önkéntes kaposvári premierjárók lettek. Az önkéntességük azt jelentette, hogy nem fizette az útjukat és a szállásukat állami lapkiadó vállalat. A színházi gondoskodtak róluk, adtak nekik fedeleket, némi kosztot a színészklubban, tehát bebocsátást nyertek az öltözők világába, mélyen a kulisszák mögé. Innen ered, hogy színházi embernek hiszik magukat a kritikusok, s „A Szakma” nevében nyilvánulnak meg a színházi világ belső ügyeiről. Ez a szerepvesztés egyik tényezője a szüntelen újralobbanó SZFE-balhének is. A nemzedékváltás előkészítésében azonban még jótékony hatóerőt jelentettek a kritikusok. Cikkeik nyomán nem lehetett nem tudomást szerezni a vidékre szorultak létezéséről, az energiájukról, a tehetségükről. Egy nemzeti színházi vargabetű után létrehozták Székely Gábor és Zsámbéki Gábor számára a Katona József Színházat, ahol hamarosan összeállt az a homogén ízlésvilágot alkotó csoport, amely majd birtokba vette a Színház- és Filmművészeti Főiskolát. Következzék itt egy rövid mondat Antall József felelősségéről. Valószínű, hogy a történetírók sem fogják tudni egyértelműen megítélni, szükséges, vagy elkerülhetetlen tett volt-e részéről a kultúráirányítás teljes átadása az SZDSZ szélsőliberális alakulatának. A döntése utóbb tartós ízlésdiktatúrát eredményezett.

László, aki nem feltétlenül a rendezői tehetsége okán került oda, hanem művészetbiztonsági erőként; garanciaként arra, hogy a pajkos rendező fiúk nem fognak durván ellene tenni az államhatalomnak. Nos, ezek a pajkos ifjak jól teljesítettek: felpörgették főiskolai tanáraink andalító lélektani realizmusát, gondoljunk csak a MARAT/SADE előadásra, s a közéletiség válfajában mutattak valami vagányságot is. Ilyen volt Ascher Tamás rendezése, az Állami áruház, amely a nemzedék Budapest felé tett első lépésének bizonyult. Az előadásoknak híre ment. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, szövetségre léptek az alkotók a fiatal színikritikus nemzedékkel. A kritikusok önkéntes kaposvári premierjárók lettek. Az önkéntességük azt jelentette, hogy nem fizette az útjukat és a szállásukat állami lapkiadó vállalat. A színházi gondoskodtak róluk, adtak nekik fedeleket, némi kosztot a színészklubban, tehát bebocsátást nyertek az öltözők világába, mélyen a kulisszák mögé. Innen ered, hogy színházi embernek hiszik magukat a kritikusok, s „A Szakma” nevében nyilvánulnak meg a színházi világ belső ügyeiről. Ez a szerepvesztés egyik tényezője a szüntelen újralobbanó SZFE-balhének is. A nemzedékváltás előkészítésében azonban még jótékony hatóerőt jelentettek a kritikusok. Cikkeik nyomán nem lehetett nem tudomást szerezni a vidékre szorultak létezéséről, az energiájukról, a tehetségükről. Egy nemzeti színházi vargabetű után létrehozták Székely Gábor és Zsámbéki Gábor számára a Katona József Színházat, ahol hamarosan összeállt az a homogén ízlésvilágot alkotó csoport, amely majd birtokba vette a Színház- és Filmművészeti Főiskolát. Következzék itt egy rövid mondat Antall József felelősségéről. Valószínű, hogy a történetírók sem fogják tudni egyértelműen megítélni, szükséges, vagy elkerülhetetlen tett volt-e részéről a kultúráirányítás teljes átadása az SZDSZ szélsőliberális alakulatának. A döntése utóbb tartós ízlésdiktatúrát eredményezett.

– *Hogyan hatott mindez a kor színházesztétikájára?*

– Már a kaposvári csapat legeredetibb tehetsége, Szőke István sem került a Katonába. Miskolcra, onnan Egerbe sodródott, hogy aztán félig visszavonultan, kizorítottan rendezzen itte-ott, s ekkor még a rendszerváltás előtti szocializmust írtuk. Szőke eredetiségén azt értem, hogy ő Erdélyből érkezve, a román iskolától érintetlen, inkább Mejerhold esztétikájának követője volt, szemben a Budapesten végzett többiekkel, akiknek a tanárait sovjetesen, Sztanyiszlavszkij esztétika-elméire kötötték. Az egykori diákok és tanárai között csak az előbbieknél jellemző kamaszos pezsgés volt a megfigyelhető különbség: esztétikai korszakváltásról nem beszélhetünk: az, a hallgatók agyába pumpált formanyelvi forradalom retorikája volt. Szimpla nemzedékváltás történt. A ventilált kisrealizmust a formanyelv megújításának forradalmaként élteve vezette harcba diáktársait Csányi János, és vitte végbe a Színház- és Filmművészeti Főiskolán a rendszer-váltásnak becézett kádercserét. Csányi 1986-1990 között Székely Gábor és Zsámbéki Gábor színészosztályának hallgatója volt, tanáraitól kapta a szellemi municiót. Született tette kész ember mindmáig, nem volt szüksége inspirációra a harchoz. Lánglelkű szónokként buzdította a társait, és a hamvas elmék fegyverével, kamaszracionális müssallal győzte meg az illetékeseket az intézmény kisöprésének szükséges voltáról. A mai diákok megvezettségének perspektívája szempontjából intő jel, hogy Csányi napjainkban is a discóséglistáján tartja emlékezetében, hogy akkor becsapták. Mert becsapták. Forradalma addig tarthatott, amíg meg nem szerezte a teljes hatalmat a főiskolán a nemzedékváltó rendezők. A Főiskola élére Babarczy László került, s körülötte hamarosan kialakult az a kemény mag, amely a Vidnyánszky Attila által kifogásolt monolitikus ízlésségű megte-remtette. Erdemei jutalmául Csányi

szerződést kapott a Székely-Zsámbéki vezette Katona József Színházban. Abban a hiszemben érkezett oda, hogy folytatják tovább tanáraival az együtt kezdett forradalmukat. Forradalomnak a Katonában írmagja sincs, azóta sem.

– *Miért gondolja, hogy mindez, ahogyan fogalmaz, kisöprés volt, mi-ben nyilvánult meg mindez a Főiskolán?*

– Említettem, 1990-ben Csányi volt a hallgatói önkormányzat elnöke, s ebben a minőségében szervezte meg az ellenállást a régi tanárokkal szemben. A hallgatók követelésére változtatták meg a tanrendet a Főiskolán, és a tanrendek megváltoztatása következtében újult meg személyi összetételében a tantestület. Most éppen a liberális ellenzék oldaláról hangoztatják refrénszerűen a fékek és ellensúlyok rendszerének fontosságát. Antall erről mondott le. A szabadkéz okán homogenizálódhatt az oktatási és nevelésművelési: kisöprődött belőle a keresztény-konzervatív értékvilág, amelynek utolsó képviselője a 2010-ben eltávolított Kerényi Imre rendező volt. A homogen persze nem egyjelentésű a penetráns, csupán annyit tesz, hogy elveszett az alternatív ízlés közvetítésének esélye: elkezdtek egy kaptafára illetve nevelkedni, formálódni a hallgatók.

– *Hogyan látja mindebben a jelenlegi kormány szerepét?*

– Úgy tűnik, hogy a második kétharmad után végre nyílik arra lehetőség, hogy a kormány hozzon érdemi áldozatot a kulturális és művészeti terület gazdagabbá tételében. A tömegkultúra, a művészet és a sajtófinanszírozás reformja rég esedékes, és immár elkerülhetetlen volt.

– *Említette Antall József szerepét, a 2010-es évet és az értékrendbeli különbségeket. Több helyen volt olvasható az utóbbi időben, hogy ideológiai nevelés nincs a művészképzésben, mert a művészet önmagában szabad.*

– Kezdjük talán ott, hogy szabad-e a művészetoktatás? Az SZFE rektori székéért legutóbb két pályázó szállt versenybe. A szenátus tagjainak többsége Upor László dramaturgra szavazott. A vesztes, Bagossy László rendező nagy horderejű reformokat ígért, a hallgatók mégsem azért tüntetnek most, hogy ő legyen a rektoruk. Az újítónak, annak dacára, hogy a Színházművészeti Intézet vezetője, nincs tábora, rajongói köre. A rektorjelölti pályázaton alulmaradt Bagossy László így fogalmaz: „A mostaninál sokkal nagyobb számú konszenzusos oktatóval és óraadóval működünk együtt, csökkentve a belső buborékok, a magánegyetemek számát, s ezáltal az egy hallgatóra eső, s olykor még az elitképzésben is indokolatlanul magas oktatói létszámot.” Ez a talányos mondat, ha részeire bontjuk, több olyan elemet is tartalmaz, amely drasztikus reform ígéretét jelzi. A belső buborékok, a magánegyetemek rébusza az osztályvezető tanárok túlhatalmát, úgy-

mond az autonómiáját jelenti. Mert hiába a többfordulós felvételi vizsga, végül olyan összetételű osztály alakul ki, amelyet az osztályvezető tanár szeretne, s a hallgatók nevelkedése olyan irányt vesz, amilyenbe fordítják őket, az osztályvezető tanár által felkért oktatótársakkal együttműködve. A konszenzusos oktató beállítása közös órákat és tantárgyakat, átlátható tananyagot feltételez. Szabadság-e az, ha buborékban őrzik a hallgatók tudatát? Általánosabban, szabadság például az élményhez való jog, vagy az élmény elmulasztásának joga. Ha disznótorba hívnak, megtehetem, hogy az ölest kihagyom. Ha sétálni indulok, jogom van hozzá, hogy az utca egyik oldala felől legyen letakarva a mindenféle neműek vonulós performansa. Nincs letakarva: ők az én szabadságjogomba tiporva szabadok.

– *Miért lehet, hogy a tiltakozások ennyire hangosak?*

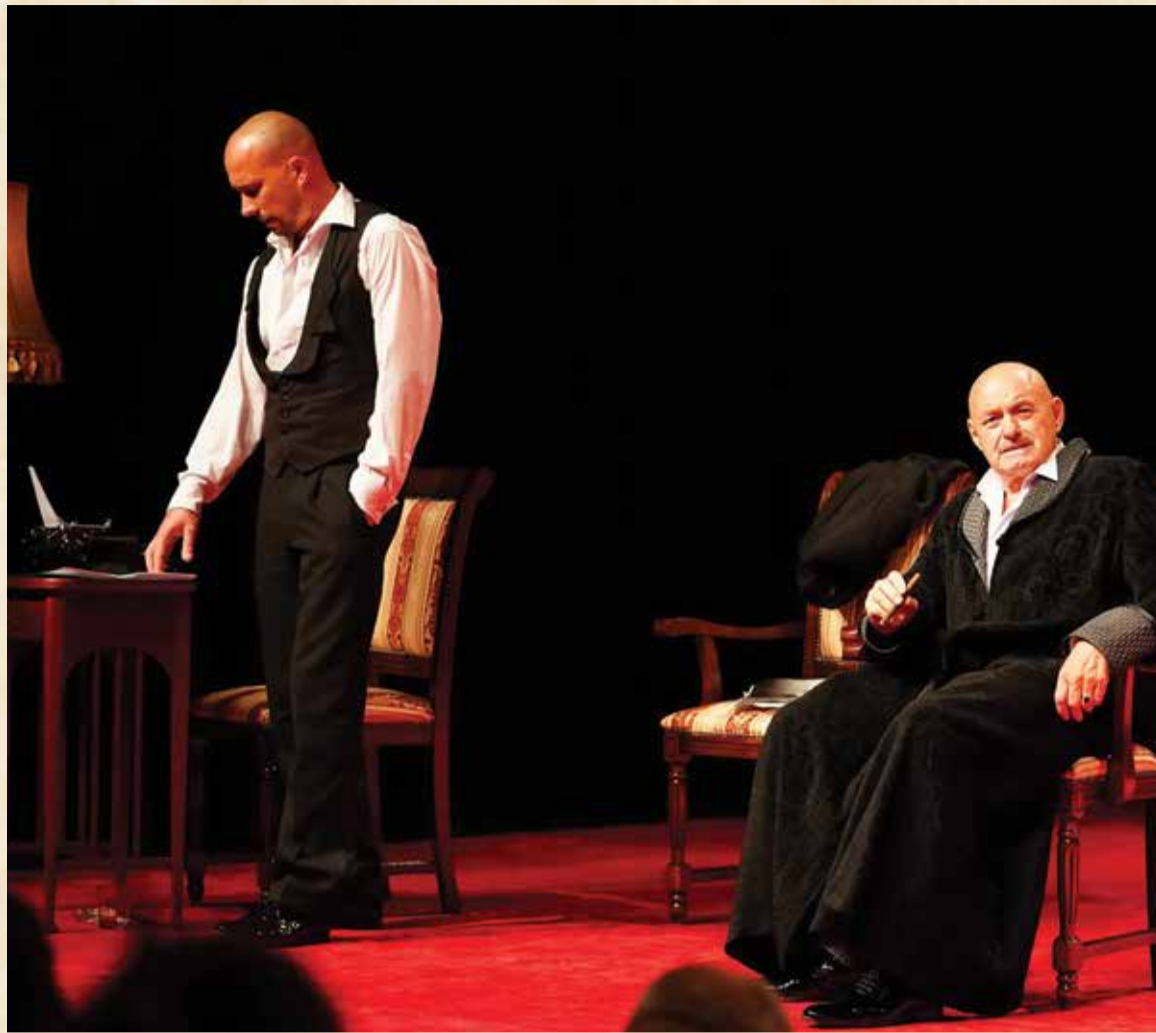
– Nem hangosak. Akkor lennének azok, ha befutottak volna Németországból a provokációra és rombolásra kiképzett bértüntetők. Bagossy azt írja, „művésztanáraink többsége nehezen alkalmazkodott a kiépülő rendszerhez, amelyről azt gondolták, hogy alkotói-oktatói tevékenységük hagyományosan gyakorlati beállítottságától idegen, bürokráciája és kreditrendszere pedig az európai integráció piaciorientált szellemét testesíti meg.” A viszonyulás később sem változott. „Ma is a kívánnál kevesebben érzik úgy, hogy ezzel a felemelkedéssel a művészi hivatás, a szellemi érték- és társadalmi integrációteremtés legfontosabb erőinek egyikeként jelenhet meg és kaphat elismerést. Művésztanáraink többsége számára továbbra is az alkotás gyakorlata, annak minősége

és hatása okozza a valódi izgalmakat, sem az oktatás, sem az alkotás módszertani-elméleti megalapozása nem olyan vonzó, mint maga a tanítás vagy a művek megalkotása. Pedig eszméink, gondolataink, módszertanaink rögzítése és felkínálása az utánunk jövő generációk számára fontos feladat, elmélet és gyakorlat szembeállítás pedig csak szellemi restség...” 2000. január 1-jén a magyar színházi és filmes felsőoktatás egyetemi rangra emelkedett. Bagossy burkoltan azt fogalmazza meg, hogy a képzés mindmáig nem emelkedett egyetemi szintre, az SZFE legfeljebb az ország vezető színi tanodája, ahol a színházasz anatómiája nem tantárgy.

– *Szóba hozta az idősebb tanárokat, de a fiatalabb generáció közül is sokan nem értnek egyet az átalakulással, Gáspár Máté szintén fölmondott.*

– Gáspár Máté az SZFE épületében állami pénzen működteteti a Krétakör Alapítvány nevű politikai szervezetet. Bagossy szerint ennek a tevékenységnek nincs helye a campuson, sőt az általa vezetett Elméleti és Művészetközvetítő Intézet pusztán megléte veszélyezteti a színházművészeti, színészi, rendező, dramaturgi diploma becsületét. Gáspár közvetlen kapcsolatban áll a hallgatókkal, s a naív diák miért ne hinne a tanárnak? Akcióba léptek kivéül az SZFE-n nem tanító szakemberek is, olyanok, akik sohasem maradnak ki a rendszerkritikus megmozdulásokból. A nagy kormányváltó egyetemi zendülés reményében ott szöszmötölnek az ellenzéki pártok. Észérvük nincs, ezért egyetlen programként az alapítványi kuratórium elnökévé ki nevezett Vidnyánszky Attila elmozdításáért küzdenek.

– *Azt mondják a hallgatók, hogy az autonómiáját féltik az egyetemnek.*

– Ez badarság. Az egyetemnek feladata van. Bagossy pályázatából kitetszik, hogy ennek jelenleg nem felel meg sem szakmai, sem gazdálkodási téren. A fenntartói beavatkozás indokolt. Az intézményi autonómia a kitűzött feladat egyéni, kreatív megvalósítási módjaiban teljesülhet. Ad absurdum, nem dönthet úgy egy orvosi egyetem szenátusa, hogy a humán sebészet helyett hörcsög belgyógyászatot fognak tanítani, mert arra van hallgatói igény. Itt egy világos helyzet van. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a hungarikumként bejegyzett színházi struktúrában, az általa támogatott budapesti és vidéki színházak részére oda alkalmas és oda törekvő színészek képzését várja el az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól, amely a kitűzött cél elérése érdekében a tulajdonosi jogok gyakorlását egy kuratóriumra bízta. Az SZFE szenátusa valamiért azt képzelte, hogy az ő törvényi joga a kuratóriumi tagok delegálása, mintha nem az államnak volna egyeteme, hanem az egyetemnek állama. Nyilvánosságra is hozták a tévképzésüket, ez súlyos tünet. A hallgató az autonómiáját a rátermettségében, a mesterségbeli tudásában és a motiváltságában hordozza. A jól felkészült diákból keresett diplomás lesz. Elindulhat egy pályán és befuthat akár milyen karriert, függetlenül attól, hogy van alapítvány és kuratórium, vagy nincsen. Az SZFE tanárai, a hallgatókkal hallgatólagos szövetségben elbliccéltek a tényleges egyetemmel alakulást. Kölcsönös függőségbe, szimbiózisba kerültek. A szimbiózis – nem mellesleg – kényelmi állapot. A buborékrendszerben a diák fölvétele a tanár bizalmát jelenti. A tanár nem akar csalódnai a jó szemében, ezért igyekszik megbizonyítani magának, hogy a legtehetségesebbeket választotta ki a témerek jelentkező közül. Próbálja tehát abba az irányba terelni az oktatás-nevelés és számonkérés eseményeit, hogy sikerrel helytálljanak majd a hallgatók a végső megmérettetésen is. Ebben az együttműködésben ott

rejlnek a sokoldalúságra nevelés elmaradásának veszélye. A sokoldalúságra nevelés a tanár számára is többletfeladat. A buborék nem ad lehetőséget a külső kontrollra, mert zárt a struktúra, amely a tanároknak előhívhatta a Kaposvár-nosztalgiait, a hajdani, Budapesttől távoli összefüggésben töltött közösségi életforma emlékét, míg a diákok napi létében a tanárok viselkedése kialakította az erre hajazó érzetet. Ez egy vonzó-szerethető, tartalmas, ugyanakkor súlyosan jövőfertőző állapot is lehet. A kommunaféltés erős indoka a tiltakozásnak. A beszélgetésünk tárgyától kissé eltérve jegyzem meg, hogy a kommuná-nosztalgiaiban látom a Gothár-jelenség eredőjét is. Kommuná, társulat, szerződéses munkaviszony: az összetartozás eltérő szintjei. Gothár ott kísérlete meg, a Katona József Színházban, a kommunában a természetes szokásjogot érvényesíteni, ahol réges-rég meghaladták már az alapításkor létezett társulati állapotot is: olyan dolgozónál próbálkoztak, akinek a munkaszereződése nem írja elő a bizalmas viszonyt.

– *Mi várható most az egyetemen?*

– Amikor ez a beszélgetés megjelenik, (a beszélgetés 2020.09.09-én jelent meg az origo.hu hírportálon. a szerk.) számításom szerint éppen a tanévkezdés lenne esedékes. Sokan, nagyon sokat tettek azért, hogy üssön a kudarc órája ekkor. Az a benyomásom, hogy az arculatmérnökök sajnos nem stratégiai tényezőként tekintettek a kultúra-művészet e szegmensére. Ellenkező esetben elvégezték volna körültekintően az alapítványi igazgatásra áttérés előzetes hatásvizsgálatát, és annak alapján pozitív taktikai eszközökkel megakadályozták volna, hogy az egyetemi menedzsmen, a tanári kar és a diákság érdekszövetségbe bábozódjék az átalakítás ellen. Tévedésnek tartom, hogy az átalakítást egy lépcsőben tervezték végrehajtani. Első lépcsőben ügyvezető elnököt lehetett volna a Kuratórium élére állítani, aki a lefektetett elvek alapján megállapodott volna a gazdasági szféra, vagyis a két

olajtársaság kuratóriumi képviselőivel abban, miként tehetőek motiválattak a jelenlegi tanári kar tagjai az oktatás folytatásában. Közösen kérhetek volna szakvéleményt Bagossy Lászlótól a rektori pályázata alapján az oktatás reformja bevezetésének lehetséges üteméről. Ezt követően írásban biztosíthaták volna a színész és rendező hallgatókat a tanulmányaik változatlan mederben való folytatásáról, az Elméleti és Művészetközvetítő Intézetet viszont azonnali hatállyal ideiglenes munkahelyre kellett volna költöztetni, a zsúfoltság elkerülése végett. Hiba volt kivinni az ügyet a digitális bolhapiacra. Ezen a fronton általánosságokban szokás beszélni, s minden általánosításban benne a veszély, hogy törekvő, tisztességes diákokat és tanárokat sértsenek meg. Történeti ilyen. A megsértetteket általánosságban megkövetelni nem szabad, mert a bocsánatkérést legelőször azok hallanák meg, akiket nem illet. A HÖK helyett a hallgatókkal, a szenátus helyett a tanárokkal kellene a kuratórium tagjainak, a gazdasági képviselőknek is beszélgetésbe elegetedniük. Ahogyan a kisvárdai fesztivál sokféle világnézeti és művészi ízlésű résztvevői természetes békében éltek kilenc napon át, ugyanúgy valószínűleg ez meg, évtizedekre, a színházművészeti oktatásban is. Elretentő alternatíva van: ha nem akarják egyetemmel tenni az egyetemet az ott dolgozókat, a „színházi törvényből” egyetlen kattintással törölhető a passzus, amely a nemzeti és kiemelt színházak számára a felsőfokú végzettségű művészek foglalkoztatását írja elő. Az artistanévelés mintájára, tanulhatnak a színészjelöltek szakképző iskolákban is. Ez esetben sok-sok diplomás akaszthatná be az oklevelét abba a vitrinbe, amelyben a dédszüleitől hátrahagyott, az 1946-os inflációkor nyomtatott milpengős bankjegyeket őrzik. Így legyen?...

Forrás: origo.hu
Szerző: Oláh Zsolt
Fotók: Magyar Idők,
Kerecsi Béla

Ünnepi Bánk bán a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon

Bánk bán operabemutatót rendeztek a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon augusztus 19-én, államalapításunk ünnepének előestéjén.

Erkel Ferenc operája Vidnyánszky Attila rendezésében, Kesselyák Gergely vezényletével kelt életre. A címszerepben Molnár Levente, a főszerepekben Mester Viktória, Fischl Mónika, Kálmándy Mihály, Kovács Kolos és Boncsér Gergely lépett színpadra a Margitszigeti Színház és a Coopera közös produkciójában.

A legnagyobb budapesti szabadtéri színpadon látható előadás a Kodály Filharmonikusok Debrecen, a Csokonai Színház Énekkara, a Honvéd Férfitkar, a Budapest Stúdiókórus, valamint a Csokonai Színház Tánckara közreműködésével készült. Az alkalomra kiegészítő programként, a Petőfi Irodalmi Múzeummal együttműködve utazókiállítás is készült, amely a Bánk bán opera és dráma több mint kétszáz éves történetét mutatta be a Margitszigeti Szabadtéri Színpad nézőtéri fogadóterében.

Erkel Ferenc másik történelmi operáját, az István királyt már bemutatták a Margitszigeten, és emlékeztető volt a tavalyi előadás is Szent István ünnepén, amikor a színház rendelésére készült el Tolcsvay László műve, a Magyar rapszódia - fogalmazott a rendezvényről Bán Teodóra igazgató.

"A trianoni nemzeti tragédia 100 éves évfordulójának évében önmagában erőteljes szimbolikával bír színpadra állítani a Bánk bán. Hazánk nagy sorsfordulói, történelmi tragédiái mindig arra készítetnek, hogy átgondoljuk a helyünket a világban,

megfogalmazzuk küldetésünk és végzetünk sajátosságait. Erre az opera műfaja, illetve Erkel grandiózus műve különösen alkalmas, hiszen sűrítve, ugyanakkor a zene szuggesztív erejével felerősítve szembesít bennünket a drámai történettel" - mondta a rendező, Vidnyánszky Attila.

A címszereplő Molnár Levente megjegyezte: szép emléke, amikor az Operaházban énekelte Bánkot. "Az előadás a New York-i vendégjátéokra összeért, még egy évet játszottuk, de nem tudott megérni. Ez egy kompromisszumok nélküli, nagyon vagány előadás lesz" - mondta.

Kesselyák Gergely karmester arra hívta fel a figyelmet, hogy a Bánk bán eredeti verzióját, hogy szcenikai-dramaturgia szempontból a nézőre is erőteljesebb hatást tegyen, Nádasy Kálmán és Oláh Miklós dolgozta át az 1930-as években. Ezt a verziót láthatta a közönség, az eredetileg Palló Imrének írt bariton változatban.

A díszlettervező Cziegler Balázs igazi kurióznak nevezte, hogy egy fővárosban, amelyet egy folyó kettésszel, a folyó közepén levő csodálatos szigeten alakítottak ki szabadtéri színházat. "Van a díszletnek egy korban tartott része, és vannak teljesen kortárs, mai elemei, azaz a középkori és a hipermodern építézet egyszerre van jelen a színpadon".

A produkcióhoz a zenei átiratot Medveczky Szabolcs készítette, a jelmeztervező Berzsenyi Krisztina, a koreográfus Vida Gábor, a producer Vadász Dániel. Az esemény az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatásával valósul meg.

MTI

Olvasóprózával indult az Újszínház évada

„Mivel az előző évadot nem volt alkalmunk hivatalosan lezárni, ezt én most megteszem. És rögtön meg is nyitom az új, 2020/2021-es évadot.” - így kezdte Dörner György az Újszínház évadnyitóját.

Az igazgató beszélt arról, hogy bár fontos a színház, az egészség megőrzése mindenképp előtérbe kell le-

gyen. Ennek ellenére bízik benne, hogy ebben az évadban minden előadást meg tudnak tartani.

Kiemelte, hogy az Újszínház közönsége megmutatta lojalitását: az elmaradt előadásokra szóló jegyek visszaváltását a vásárlók mindössze 6 százaléka kérte. Ezért ezúton is háláját fejezte ki a nagyszerű felé.

A 2020/2021-es évadban két bemutató lesz a stúdiószínpadon, egy pedig a nagyszínpadon.

Az évadnyitó után meg is kezdődött a Fatornyok című darab olvasópróbája. Zilahy Lajos műve egy család életén keresztül mutatja be a szülőföldtől való elszakadás drámáját. A visszavágyódat gyökere-

inkhez, amely évtizedek alatt sem múlik el. A történet a második világháború küszöbén játszódik, abban a történelmi időszakban, amely még inkább kiélezi az országok és népek közötti ellentéteket.

A bemutató szeptember 25-én lesz a Bubik István Stúdiószínpadon.

Ezután Gyurkovics Tibor Császarmorzsza című darabját fogja megrendezni Dörner György. Érdekes, hogy korábban Dörner játszotta a darabot egyetlen férfi szerepét, meghozta a szerző, Gyurkovics Tibor rendezésében.

A darab különlegessége, hogy hét női és egyetlen férfiszerep van

benne. Ennek köszönhetően a társulat nőtagjainak minden generációja képviselteti majd magát ebben az előadásban.

2021-ben Nagy Viktor viszi színre Jókai Mór - Kocsák Tibor - Miklós Tibor: Fatia Negra című nagyszabású zenés darabját. A történet, a dalok, a rendező személye és a szereposztás garantálja, hogy igazi közönségkedvenc legyen ez az előadás.

A társulat idén új tagokkal is bővült: Ivancsics Ilona, Frajt Edit és Ruzs Milán mellett a frissen végzett Nagy Péter János erősíti ezúttal az Újszínház csapatát.

A kisvárdai fesztivál díjazottjai

Átadták a Magyar Színházak XXXII. Kisvárdai Fesztiváljának díjait: Kárp György, a marosvásárhelyi Spectrum Színház színésze és Boráros Imre, a Komáromi Jókai Színház örökös tagja életműdíjban részesült.

A két színésznek az Emberi Erőforrások Minisztériuma által felkért, háromtagú szakmai bizottság (Nyakó Béla fesztivál-igazgató, Balog Tibor dramaturg, színikritikus, a fesztivál művészeti tanácsadója; Pataki András rendező) adományozta az életműdíjat.

Az öttagú szakmai zsűri (Gulyás Gábor esztéta; Kozma András dramaturg, Naszlady Éva rendező, a zsűri elnöke; Mészáros Blanka színész, Sztarenki Pál színész, rendező) döntése alapján színészi nagydíjban részesült Farkas Ibolya a Római karnavál című darabban nyújtott alakításáért.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának Fődíját a legjobb előadásért a nagyvárdai Szigligeti

Színház Lila ákác című előadása érdemelte ki, míg a kiváló társulati munkáért járó elismerést megosztva kapta a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház Gusztáv a hibás mindenért című előadásáért, valamint a Szatmárnémeti Északi Színház Harag György Társulata a Raszputyinért.

Árkosi Árpád kapta a legjobb rendezés díját a Kolozsvári Állami Magyar Színház és a Gyulai Várszínház közös produkciójáért, a Feleségem története című darab létrehozásáért. Béres Márta, az Újvidéki Színház Anna Karenina című darabjában nyújtott alakítása elismerésként kapta a legjobb női főszereplőnek járó elismerését.

A legjobb férfi főszereplő díját megosztva kapta Sebestyén Ába (A nép ellensége, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata), valamint Rappert-Vencz Gábor (Raszputyin, Szatmárnémeti Északi Színház Harag György Társulata).

A legjobb női mellékszereplő díját megosztva kapta Horváth Zsuzsa (Peer Gynt, a Soproni Petőfi Színház és a Csallóközi Csavár Színház közös produkciója) és Moldován Orsolya (A nép ellensége, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata).

A legjobb férfi mellékszereplő Henn János (A nép ellensége, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata) lett.

A legígéretesebb tehetségnek járó Teplánszky-díjat Román Eszter (Lila ákác, Nagyvárdai Szigligeti Színház) vehette át. Kisvárdai polgármesterének díját Imre Éva kapta (Pornó - Feleségem története, a Kolozsvári Állami Magyar Színház és a Gyulai Várszínház közös produkciója). A Magyar Színházak XXXII. Kisvárdai Fesztiválját augusztus 21. és 29. között rendezték meg. A versenyprogram előadásait Balogh Tibor dramaturg, színikritikus, a fesztivál művészeti tanácsadója válogatta.

MTI

A Quasimodo költőverseny fesztivállá nőtte ki magát

A híres olasz költő Salvatore Quasimodo 1961-ben járt Balatonfüreden, a Tagore sétányon gyógyulásának emlékére emlékfát ültetett és versben fogalmazta meg a balatoni tájhoz, a városhoz fűződő érzéseit.

A Nobel-díjas olasz költő tiszteletére rendezik meg 1992 óta évről évre a Quasimodo Nemzetközi Költőversenyt és Költőtálalkozót, amely mind a magyar, mind az olasz kulturális élet kiemelkedő eseménye. A költőversenyre több száz magyar és külföldi pályázat érkezik minden évben, amelyek közül zsűri választja ki a legjobbakat. Az emlék-, valamint a különdíjas verset olasz nyelvre is lefordítják.

A több évtizedes hagyománnyal bíró Salvatore Quasimodo költőverseny a Veszprém-Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa együttműködésében az idén megteszi első lépéseit, hogy a költészet és az irodalmi rövid műfajok fesztiváljává bővüljön.

A Veszprém-Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa támogatásával, valamint a Magyar Írószövetség és a Szépirok társasága együttmű-

ködésében a költőverseny szervezői elérkezettnek látták az időt, hogy a nagy hagyományokkal bíró éves eseményt több napos, a költészetet és az irodalmi rövid műfajokat felkaroló fesztivállá bővítsék.

A fesztivál keretében Balatonfüreden szeptember 18. és 20. között rendezték meg a költőversenyt, amelyre június 12-ig lehetett pályaműveket beküldeni. A kiírásra több mint 200 mű érkezett.

A Salvatore Quasimodo költőverseny fesztivállá való alakulása egyben a szervezők jövőbe vetett hitét is tükrözi. A világméretű, emberi életeket, a társadalom épségét veszélyeztető, az emberi együttlételet elhanyagoló járvány utáni idők reményében dolgoznak egy olyan eseményen, amely a költészet és az élet ünnepe.

A Salvatore Quasimodo fesztivál támogatói Balatonfüred Város Önkormányzata, az EMMI kulturális államtitkársága, a Veszprém-Balaton 2023 Zrt., valamint az Olasz Köztársaság Nagykövetsége.

Forrás:

balatonfured.hu;
programturizmus.hu

Évadot hirdetett a Székesfehérvári Balett Színház

Négy bemutatót tervez az új évadban a Székesfehérvári Balett Színház, az első a tervek szerint októberben lesz - mondta el az évadnyitó társulati ülésen a teátrum igazgatója.

Egerházi Attila emlékeztetett arra, hogy a koronavírus-járvány miatt félbeszakadt az előző évaduk, amelyből három produkciót a 2020/2021-es évadban fognak bemutatni.

Reményét fejezte ki, hogy október 21-én felgördülhet a színpadi függöny és akár csökkentett nézői létszám mellett, de bemutatathatják a Vörösmarty Színházban a Carmen című előadást. A háromrészes produkcióról elmondta, hogy az első két részt, a Carmen cselekményes balettet, táncdrámát és az Arrhythmia táncverset, táncnovellát maga koreografálta, míg a Szeszély című felvonást a világhírű svéd táncművész

és koreográfus, Alexander Ekman állítja színpadra.

Az igazgató közölte, hogy a tavaly be nem mutatott darabok közül a Trianonra emlékező, Fantomfájdalom című balettet december elsején a budapesti Nemzeti Táncszínházban fogják először játszani. A darabot L. Simon László író, Kocsák Tibor zeneszerző és Egerházi Attila rendező-koreográfus jegyzi, egy nagyvárdai és egy fehérvári fiú barátságának történetén keresztül mutatja be a nagy háború és az igazságtalan béke következményeit.

Jelezte, hogy a Rómeó és Júliát februárban pótolják, míg a szintén a pandémia miatt elmaradt Aladdin című darabot az évad második felében, márciusban állítja színpadra Nemes Zsófia rendező-koreográfus.

Cser-Palkovics András polgármester kiemelte: egy nehéz időszak

után végre normális életre vágyunk az emberek, ehhez a kultúra és a balett is hozzátartozik, ezért nagy reményekkel várja az új évadot. Megjegyezte: a Székesfehérvári Balett Színház azért alakult, hogy a táncművészetet megszerettesse a közönséggel, amelyet a karanténidőszak alatt szervezett művészkaraván keretében is sikerült a táncosoknak megvalósítaniuk.

Szót arról is, hogy az intézménynek minden reménye megvan arra, hogy minősítést, majd ezzel közvetlen állami támogatást szerezzen, hiszen magas színvonalú munka folyik a színház berkein belül. Addig is az állam és a szakminisztérium segíti az intézményt, idén a Vörösmarty Színházon keresztül 23 millió forintot támogatást kaptak - fűzte hozzá.

MTI

Pán Péter a békéscsabai bábszínházban

Öt bemutatót tervez a 2020/2021-es évadban a Békéscsabai Napsugár Bábszínház, amely bábos drámaíró fesztiválra és Nemzetközi Bábfesztiválra is várja majd a nézőket.

Az első bemutatót október 10-re tervezik, amikor a Pán Pétert láthatja az elsősorban iskoláskorú közönség Lázár Helga rendezésében. A Jaj de jó itt, mindenütt! című előadást novemberben mutatják be Kolozsi Angéla rendezésében, a darabot óvodás kortól ajánlják.

2021 februárjában lesz az Állatok farsangja bemutatója, a rendező Somogyi Tamás; majd áprilisban, Bartal Kiss Rita rendezésében a Bagoly, aki félt a sötétben című előadást játsszák.

A legkisebbeknek ebben az évadban egy új előadással készül-

nek, Hej tulipán, tulipán címmel Csörtán Zsóka rendezésében.

A teátrum idén is kínál pöttöm színházi, óvodás és iskolás bérletet, amelyek 3-3 előadásra szólnak. A népszerű BabaSzínházi szombatok mellett ebben az évadban a felnőtteket is várják havonta egy alkalommal a Kultúrszössz elnevezésű sorozatra.

A közleményben írnak arról is, hogy szeptember 5-én délután Bábozdába várták az érdeklődőket az Ibsen Ház előtti térre, ahol bábsimogató, mesepékség, bábfotózda és bábertervező is várta a legkisebbeket.

A Békéscsabai Napsugár Bábszínház 2021. március 18. és 21. között tervezi megrendezni a VII. Bábos Drámaíró Versenyt, június 24. és 27. között pedig a XVIII. Nemzetközi Bábfesztivált.

MTI

Színpadon az Emigránsok

Gál Tamás és Kis Domonkos Márk először játszik együtt - Alkotói szavak

Megtartották munkabemutatóját Sławomir Mrożek *Emigránsok* című színművének a Soproni Petőfi Színház kamara játszóhelyén. A koprodukció két főszereplője Kis Domonkos Márk és Gál Tamás színművészek. A rendező Pataki András. A közönség várhatóan szeptemberben láthatja először az előadást a tervek szerint Vácott és az országban több helyen. A leghűségesebb város teátruma a 2021/22-es évadban tűzi műsorra a darabot.

A koprodukció az Emberi Erőforrások Minisztériumának pályázata segítségével valósulhatott meg. A Forrás Színház, a felvidéki Csavár Színház, a Soproni Petőfi Színház korábban létrejött együttműködésében vesz részt Kis Domonkos Márk egykori igazgató révén a Váci Dunakanyar Színház.

AA-t a Jászai-díjas Kis Domonkos Márk alakítja. XX-et a Jászai-díjas Gál Tamás formálja meg. Ők még soha nem játszottak együtt. Izgalmas munkának tartották ezt a feladatot, mint mondták, mai napig érvényes sorok, üzenetek bemutatására nyílt lehetőségük. Mindketten úgy gondolják, Sławomir Mrożek darabja különösen aktuális, amikor világjelenség, hogy sokan más országokban igyekeznek a jobb élet reményében boldogulni, új identitást találni. A darabban bemutatott egymástól elszigetelt két ember sorsának felvilágosítása közben az író valójában egyik figurának sem ad teljes mértékben igazat, hol egyiknek, hol a másiknak hihet a néző. Így látja a két szereplő mindezt:

A szabadság illúziója – Kis Domonkos Márk (AA)

– Amíg nem állunk meg, addig az általunk választott és hajszolt szabadságnak a valódi útja sem látható és élhető meg igazán. Kergetett illúzió maradhat, részleges sikerekkel. Elveszhet közben a valódi énünk, identitásunk, hivatásunk, mindaz, amit gondolunk a világról, egy eszméről, célról, létezésünkről, annak értelméről. Értékelnünk kell, amink van, nyitni a világ felé, megtartva azt, hogy kik vagyunk, honnan jöttünk, hol a helyünk, mi a dolgunk, teljes mindegy, milyen munkát végzünk. Különböző saját magunk foglyai maradunk az álmainkkal – így foglalta össze Kis Domonkos Márk Jászai-díjas színművész AA szerepéről alkotott gondolatait Sławomir Mrożek *Emigránsok* című drámájának próbái után.

Kis Domonkos Márk elmondta: a színészek minden szerepben meg kell találni saját magát, létezni benne, közben adottak a határok, utak, irányok. Ennek a műnek, a szerepnek a kapcsán az volt számára kiindulás, hogy mindenkiben létezik egy kicsi AA és XX. A kezdettől a végső betűig hullámszik az embernek az élete, lelke, értékrendje, változik, alakul a személyisége a kiindulástól a végső célokig. Ebben az esetben két szélsőséges karaktert rajzolt meg az

író. Az egyik egy intellektuális, gondolkodó ember, a másik ösztönlény. Az emberből mindegyik előtörhet bizonyos szituációkban, illetve bele is ragadhat ezekben az élet-és viselkedési formákba, helyzetekbe akár végérvényesen.

– AA egy lecsúszott értelmiségi, aki a saját meggyőződése, ideológiája, filozófiája, elképzelése szerint szeretne élni egy általa vágyott szabadságban. Ezért menekült el hazájából, ahol béklyóban érezte magát szellemileg. Nem akar oda visszatérni. Belső emigrációba vonult, eltávolodva gyökereitől. Megírni a nagy művet, a küldetésének gondolja ezt, ám épp XX sorsát, életét látva rájön, hogy azok az eszmék, amelyeket ő mások megváltása és megváltoztatása miatt akart megosztani a világgal, azok nem úgy működnek a társadalomban, ahogy gondolta. Sehoh nem találja a helyét, miközben nagy lehetőséget lát a maga elméleteiben. Írja azokat, de közben megvilágosodik: amit eszmének, egyfajta követendő képnek hisz, az nem létezik. Az embereket nem lehet skatulyázni, kategorizálni. Minden egyes élet, sors, egyéniség, személyiség más, vélt és valós igazságokat hordoz magában komplexen. Próbál kapaszkodni, abba, amiben így hisz, de meghasonlani önmagával. Képtelen beteljesíteni hivatását, hogy az XX-hez hasonlókat meggyőzze, az élet nem abból áll, hogy eszünk, iszunk, alszunk és dolgozunk, mint egy barom. Közben aztán belőle is kitor az ösztönlény – fogalmazta meg Kis Domonkos Márk, aki szerint Mrożek azért is zseniális szerző, mert – hiába fordult minden az elmúlt ötven évben az emberiséggel fejlődésben, gazdaságilag, globálisan – a művének az üzenete cseppet sem változott. A világ nem halad jó irányba sem a pincékbe maradtakkal, sem azokkal, akik felül rekedtek. Ezért szerinte az *Emigránsok* talán még aktuálisabb, mint amikor megszületett.

Az álmok elvesztése – Gál Tamás (XX)

– Ha valaki elhagyja hazáját, nem biztos, hogy teljes életet tud élni utána, maradhat hiányérzete abból a szempontból, mi az, ami nem pótolható az életben pénzzel, jóléttel. Az otthon, a szülőföld hiánya gyakran álmok elvesztésével jár, s amit a szabadság, a boldogulás, vagy boldogság árának hisz az ember, elviselve akár a kilátástalanságot, belső rabságot sorsának jobbra fordulásáért, az identitásának az elvesztésével járhat és tévútra vezetheti – mondta Gál Tamás Jászai Mari-díjas színművész szerepéről, XX-ről.

Úgy látja, Sławomir Mrożek *Emigránsok* című drámája örök érvényű darab, amelyben az író a két énjét, a belső kettősségét írta meg. Szerinte Mrożek a művében a két szereplő sorsának bemutatása közben egyik figurának sem ad teljes mértékben igazat, hol egyiknek, hol a másiknak hihet a néző. A darabban bemutatott egymástól elszigetelt két életet pedig széttepi az emigrációs lét. Az író számos kérdést, problémát felvet, nyitva hagy. Olyan aktuális üzenettel, amely ma is húsba vágóan érint nem csak egyéneket, hanem országokat, társadalmakat. Világjelenség, hogy sokan más országokban igyekeznek új identitást találni. Több százezer magyar dolgozik ma is távol az otthonától. A szabad munkavállalással együtt járó mozgásban élnek az emberek az egész világban.

– XX egy emigráns, vendégmunkás, mondhatnánk akár egy csallóközi parasztembernek, aki elhagyja a családját, országát azért, hogy pénzt keressen külföldön, jobban tudjanak élni majd egyszer otthon, ha hazatér. Ezért vállalja az emigráns létezés sanyarú körülményeit, kilátástalanságát egy pincében a föld alatt, a feketemunkát, azt, hogy egy idegennek kell osztoznia pár négyzetméternyi helyiségben. Hajlamos túláradó nemzeti érzelmekkel gondolkodni.

Neki fontos a saját hazája. Azokhoz hasonlítja az országának lakóit, akik között kényszerből élnie kell céljaival, keserű sorsával, honvágyával együtt. Egyik jelenetben megkérdezi tőle AA: "Miért nem tanulsz nyelveket?" Ő azt feleli: "Milyen nyelvet? Ezekét? Ezek nem emberek." Újabb kérdés AA-tól: "És hol vannak emberek? A válasz: "Otthon, minálunk." Ebben a leegyszerűsített, sarkított, néha szélsőséges világában a paraszti bölcsesség azonban munkálkodik benne. Igazi ösztönlény. A szemszögén keresztül láthatjuk, fogalmazhatjuk meg, az értelmiségi AA-t, a szabadságának illúziójával együtt – tette hozzá Gál Tamás, aki hozzáfűzte: XX szerepe a benne rejlő munkásembert hozta most felszínre, s ez egyáltalán nem áll távol tőle. Csallóközi kis településen született. A falusi, paraszti életforma gyerekkora óta kíséri. Ma is foglalkozik lovakkal, háztáji, mezőgazdasági munkát végez otthon. Emellett színészként, színházigazgatóként értelmiségi hivatása polgári létezését is megkívánja tőle. Ő mindkét helyzetben jól érzi magát. Ahogy megfogalmazta, sokat dolgozhat az anyaországban és a környező magyarországi vidékeken, de haza mindig Felvidékre indul. Neki ez az otthona, nem tudná elképzelni, hogy ne a szülőföldjén éljen, ne oda térjen haza.

Gál Tamás azt tapasztalta a környezetében, valami mindig hiányzik azokból a sorsokból, kapcsolatokból, ahol a külföldi munkavállalás, vagy más okok miatt hosszú évekig távol van egymástól a család. Úgy érzi, az emigrációs lét, a vendégmunkás-sors sok mindent elvesz abból, ami nehezen helyettesíthető mással az életben, az elszaladó időben. A szülőföld gyökerei pedig pótolhatatlanok, akárhol is él valaki. Az identitás elvesztése tévútra vezetheti az embert bármennyi pénzt keres távol a hazájától. Szerinte Mrożek műve erre is rávilágít.

Túl a pincéken - Pataki András (rendező)

– Kelet és Nyugat megosztottsága, a két személy, az értelmiségi és a munkás figura filozófiai, létezésbeli, egzisztenciális ütközése a kiindulópontunk, mert a problémák az elmúlt évtizedek során nem változtak, sőt, teljes mértékben egyetemessé váltak. Ezek a jelenségek nem felszámolódtak, hanem felerősödtek szerintem. Elég, ha a román munkások helyzetére gondolunk Spanyolországban, de beszélhetnénk mondjuk Kisvárdán egy garázsban élő ukrán brigádról. Ha megnézzük az egykori és jelenkori munkavállalók szintjét, helyzetét, körülményeit egy-két kiemelt szakma kivételével, akkor továbbra is sokszor német, francia pincékben, sufnikban húzódunk meg, gyakran feketemunkával keresve a pénzt, amit kismackóba rejtünk. Miközben a föld alatt létezőnk, a világ felső szintje például Németországban változott, s nem mindenütt a pezsgőpukkanásról szól az újév. Mi ezt nem akarjuk eljátszani, mert maradtunk a föld alatt, de a felszínen lévő változásokat halljuk, érezzük, hatnak ránk – erről is beszélt Pataki András Jászai-díjas rendező a próbán.

Ahogy fogalmazott: Mrożek ezt a művét az emigrációs időszakában írta. Akkor általánosan elterjedt volt a vendégmunkások körében, hogy egy pincében, alagsorban, sufnikban éltek. A rendező szerint akár lehetne idejéttől ez a darab, hiszen 1974-ben született, s azóta Európa egységessé vált. Leomlott a berlini fal, eltűnt a vasfüggöny, országok jöttek létre vagy alakultak át a térségünkben, többekkel az unió tagjaivá váltunk, és emiatt talán azt gondolhatjuk, nincs már aktualitása egy ilyen műnek. Hozzátette: ha azt vizsgáljuk, mi történt azóta, mennyire vált Európa igazi otthonává a nemzeteknek, a közösségeknek, az identitásunknak, az országoknak miként lehet a saját státuszukat, a gyengülni látszó önazonosságukat meghatározni ebben a közös egységben, akkor vélekedése szerint bizonyos értelemben viszont lehet csalódást érezni.

– Ez az előadás őszinte szeretne lenni. Az a célunk, hogy elgondolkodtassuk a közönséget, megváltoztassunk gondolatokat, hozzáállást, viselkedési formákat. Felrázni akarjuk az embereket. Sokszálúvá és többirányúvá tegyük a kapcsolódásokat a fenti kérdésekhez. Mrożek mert őszinte lenni a maga idejében ezzel a művével, az előadással a megosztottságban. Mi ugyanerre törekszünk. Olyan tartalmat, gondolatokat szeretnénk a mai életünkre vetítve kibontani, feltárni, amely közös hazánk és Európa esetében felvetődhetnek, s ebben a szituációban vizsgáljuk a mi helyzetünket. Ez nem jelenti az előadás szövegének, a szituációknak a megváltoztatását. Bántó, hogy nincs is erre szükség. Emiatt lehetünk szomorúak. Illúziók, hamis látszatok, pc-megfogalmazások mentén viszont azt gondolom, a létezés is kizárólag hazug lehet. Őszintén kell beszélnünk a pincéken belüli és azon túli világról – hangsúlyozta a rendező.

A díszlet-és jelmeztervező a Munkácsy-díjas Gyarmathy Ágnes. A scenikus Tóth Kázmér. A fénytervező Kovács Ferenc Magyar Teátrum-díjas. A rendező a Jászai-díjas Pataki András.

Anyu dzsinnjei

Filmen a soproni színházi nevelési program előadása

Kisjátékfilm forgattak A muter meg dzsinnek soproni színházi nevelési program felsősöknek szóló előadásából a leghűségesebb város teátrumában. A történet a gyermek szemszögéből mutatja be a családon belüli alkoholizmust. Az alkotásban a társulat tagjai is részt vettek. A rendező-vágó Németh Anna, az operatőr Mike László.

Németh Ervin programvezető irányításával tavaly november óta soproni és környékbeli iskolákban eddig nyolcvan alkalommal játszották el összesen kétezer diáknak az Elekes Dóra azonos című könyve felhasználásával készült színpadi adaptációt. Jártak vele Nagycenken, Peresztegen, Sopronkövesden, Sopronhórcsón, Hegykőn, Ágfalván, Kópházán, Mezőörsön, Bón, Zsírán, Szombathelyen, Csepregen, Pápán, Egyházaskövesden és Bécsben. Az előadás kiskamasz hőse igyekszik a maga nyelvén megérteni és magyarázni azt a világot, amelyben anyját – vagyis inkább csak mutert – fogva tartják az alkohol dzsinnjei.

Most kisjátékfilm formájában dolgozzák fel a történetet. Németh Ervin, aki a filmes változat forgatókönyvét elkészítette, elmondta: a világlárvány előtt a Máltai Szeretetszolgálat soproni vezetője kereste meg, hogy érdekelné őket ez az adaptáció. Szívesen megnéznék, mert a témával ők is foglalkoznak, nem színházi alapú, drámás foglalkozásként, hanem mentálhigiénés programjukban. A színházak, iskolák bezárása miatt már az utolsó előadást nem tudta megtartani Németh Ervin és csapata, így több felnőtt szakember, tanár lemaradt erről.

Ezért úgy döntöttek, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával leforgatnak egy megközelítőleg 25 perces kisjátékfilmet A muter meg dzsinnek produkcióból. A téma hűsba vágó aktualitása miatt a film mellé módszertani füzetet is mellékelnek, s így a szakképzett drámapedagógusok ezeknek a segítségével gyermek és felnőtt közegben vezethetik a foglalkozást.

A tervek szerint a most leforgatott kisjátékfilmet és a módszertani segédanyagot várhatóan október végétől elérhetővé teszik a Soproni Petőfi Színház és a Forrás Film internetes felületein, közösségi oldalain, és igény esetén dvd-formában a színházi nevelési program kiadványával együtt eljuttatják az iskoláknak.

Az Anyu dzsinnjei kisjátékfilmben a soproni társulattól szerepel Szócs Erika, ő játssza a központi fi-

gurát, az alkoholista anyát. Molnár Anikó a tanárnőt, Savanyu Gergely az apát, Papp Attila a Havert, Major Zsolt a nagypapát, Marosszéki Tamás az új, felbukkanó szerelmet jelentő férfit, Colost pedig Benczur Adrián alakítja. A két gyermekszereplő Szedenic Dominik és Hege-dűs Csanád.

Nyolc éve indult a program

A Soproni Petőfi Színház nyolc évvel ezelőtt az országban elsők között indított színházi nevelési programot. A teátrum tudatosan, nagy energiákat mozgatva dinamikusan nyitott a fiatal közönség irányába, s a sikeres iskolaszínházi produkcióinak, valamint a városi és környékbeli pedagógusokkal való jó együttműködésnek köszönhetően nőtt ennek a korosztálynak a létszáma a bérletesek között. Mindemellett több ezer diák találkozott rájuk szabott témájú, iskolai keretekhez alkalmazott, a saját környezetükben bemutatott darabokkal, hozzájuk kapcsolódó drámapedagógiai foglalkozásokkal, színházi nevelési előadásokkal. A soproni teátrum kiadványban összegezte a programjának szakmai tapasztalatait, és eljuttatta az oktatási intézményekbe, színházakba.

Dúvadneveléstől A csodatévő lányig

A soproni színházi nevelési programban a Dúvadnevelde, a Semmi, a Luke és Jon és a Bocsáss meg, Madárijesztő! című darabok voltak láthatók a nyitó esztendőben, illetve ezekhez az előadásokhoz kapcsolódtak a színháziszöveg-értési és a darab problematikáját a drámapedagógusok közti feldolgozó foglalkozások. Ezután Németh Ervin és csapata a 35 kiló remény című színházi nevelési előadással járta a városi és környékbeli oktatási intézményeket. Majd következett a Csillagkutya. A kemény, őszinte, ugyanakkor lélekemelő, különleges játék az anyátlanul nevelődő Joel életéről, a mindennapok nehézségeivel dacoló édesapáról szólt, akiket az emlékek és a jövőről dédelgetett álmok tartanak életben. Az elmúlt évadban a tánc formanyelvének megismertetése volt a cél, ezért készült A csodatévő lány című táncjáték Alekszej Batrakov koreográfiájával. A produkciót meghívták tavaly Budapestre a SÖT 7 Fesztiválra.

A padlás: ég és föld között

Sopronban

Zenekaros előadás, repülő szellemekkel

Sopronban a hűség évadának a közönség által legjobban várt októberi bemutatója A padlás című félig mese, félig musical. A stáb is nagyon készül erre a produkcióra, a kulturális intézmények bezárása után Pataki András Jászai-díjas rendező vezetésével nyáron kezdték el újra próbálni a darabot a Petőfi Színházban. Az alkotók szándéka szerint abban az évben, 1986-ban játszódik a közismert történet, amikor megszülettek az előadás dalai. Elhangzanak olyan slágerré vált számok, mint az Itt vagyunk, a Fényév távolság, a Valahol, a Szilvásgombóc, az Utána repülünk és az Enyém a pálya.

A produkció magyarországi történetében először nem alapról, hanem minden egyes alkalommal 25 tagú zenekar közreműködésével szólnak meg a slágerré vált számok.

Presser Gábor, Szevanovity Dusan és Horváth Péter műve töretlen népszerűségnek örvend az 1988-as budapesti bemutató óta. Érdekesség,

megtartotta a nemes egyszerűséget, őszinteséget, a gyermeki mesevilág atmoszféráját – mondta Oberfrank Péter, akitől megtudtuk: a soproni előadásban öt fafűvós, öt rézfűvós hangszeres zenész, tíz vonós, három ütős, egy billentyűs és egy gitáros játszik majd.

Mindemellett pedig a történetben szereplő szellemek valóban tudnak repülni, s ezt megcsodálhatják a nézők. A hazai színházi és filmes világ színpadi reptetésekre szakosodott csapata, a Mihály Gábor nevével fémjelzett AirWalking dolgozik azért, hogy a művészek ebben a musicalben legyőzzék a gravitációt.

Mihály Gáborék olyan nagyszabású előadásokban dolgoztak az elmúlt években többek között, mint a Pán Péter, a Tündér Lala, a Szentivánéji álom, a Holdbeli csónakos, a Mary Poppins, a Billy Elliot, a Rómeó és Júlia, az István, a király, a Jézus Krisztus Szupersztár, a János vitéz, a Veszedelmes viszonyok.

hogy akkor anyagi okok miatt – nem volt elég pénz a zenekarra – maga a zeneszerző játszotta fel minden hangszereken a dalokat és azt illesztették össze zenei alapként a Víg-színházban. Később Presser Gábor zeneszerző és Holló Aurél, az Amadinda együttes tagja elkészítette a darab szimfonikus zenekarra írt változatát. Most a leghűségesebb városban ez kerül színpadra, mégpedig a Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar tagjainak a közreműködésével, úgy, hogy minden egyes előadás alkalmával ők játsszák el a dalokat a színpadon kialakított tetőn. A darab három évtizedes történetében így még egyetlen színház sem állította ki zeneileg ezt a művet. A zenei vezető és egyik karmester Oberfrank Péter Liszt-díjas, érdemes művész, a másik karmester Tassonyi Zsolt lesz.

Motívumaiban, díszítettségében, tagoltságában, színeiben, hangulati gazdagságában teljesen más dimenzióba helyezi a dalokat ez az átírat, amely így a modern musicalek hangzásvilágát idézi. A közönség is érzi, hallja majd a különbséget a harminc évvel ezelőtti, akkori technikával készült zenei alap és egy zenekaros feldolgozás között. A padlás slágereinek a titka szerintem az, hogy mérhetetlenül emberi és érzelmgazdag, s mindemellett

Legutóbb a Puskás Ferenc életéről szóló musicalben tizenegy szereplőt reptettek. Amiben kiemelkedőek, nemzetközileg egyedülállóak: olyan kétféle biztonsági rendszert alkalmaznak, mely a világon egyedülálló. A reptetéshez használt köteleknek és eszközöknek mindig tízszer akkora súlyt kell elbíriuk, mint amennyit valójában emelnek. Nem gépi, hanem kézi vezérlésű, ellen-súlyos rendszert alkalmaznak, ami a súlyok emelése miatt esetenként négy-öt szakember összehangolt és koncentrált munkáját igényli. S mivel a biztonság az elsődleges számukra, többszörös biztosításokkal dolgoznak, s minden reptetés előtt kétszáz százalékos terhelési próbát is végeznek a saját fejlesztésű technikájukon. Jelenleg 17 darabban ejtik ámulatba a nézőket az ország több színházában.

A padlás reptető-próbáján Pataki András rendező és Szakál Attila koreográfus beszélte meg elképzeléseiket Mihály Gáborral, aki ezek után elkezdett a szereplőkkel dolgozni. Égi varázslatként ámulatba ejtően szálltak a levegőben a színészek, s akadt, aki a zsinórpaddal nyolc méteres magasságból fejjel lefelé ereszkedett le a színpad felé.

Mihály Gábor elmondta, azzal, hogy 1995-ben a Madách Színház-

ban A vörös malom című darabban Psota Irént és Vikidál Gyulát a nézőtér felett sikerült reptetniük saját fejlesztésű eszközeikkel, s létrehozták a cégüket, a hazai színházak is elkezdtek új, merészebb koncepciókban gondolkodni. Egyes daraboknál bátran alkalmaztak filmeket idéző reptetéses-képeket, helyzeteket. Gyakorlatilag azáltal, hogy akadtak ilyen felkészültségű szakemberek, általuk kifejlesztett nagyon biztonságos eszközök, megnyílt az út a színházak számára. Kitágultak a színpadi határok és a történetek elmeséléséhez egy másik játéksíkot tudtak alkalmazni az alkotók, mégpedig a levegőben. Mihály Gábor pedig így vált ezzel egyidőben a rendezők egyik segítségére, hiszen a levegőben való mozgásoknál, helyzetek, koreográfiák kialakításánál rá számíthattak a színészek, alkotók. Tudta, mit lehet ezzel a technikával a levegőben megvalósítani, hogyan néz ki mindez látványosan, hatásosan a magasban vagy messziről, a nézőtérrel. Ahogy megfogalmazta: a reptetésnél az a legfontosabb, hogy a művészek bízzanak bennük, mert ők a legbiztosabb pontjaik ilyenkor. Természetesen nem minden színész rajong a magassággért, akad néhány, aki tériszonnal küzd, s ilyenkor őket segíteni kell. Ehhez szükséges a jó emberismeret, empátia, pedagógia érzék, érzékenység, intelligencia, hiszen abban az öt-tíz percben, amíg tart a jelenet, az ő kezükbe rakják le az életüket, biztonságukat. S, hogy melyik volt számára eddig a legemlékezetesebb előadás, amelyben közreműködhetek? Mindenképp az első munkájuk, ahonnan indult a történetük, a Vörös malom. Még az is előfordult, hogy Psota Irén helyett egy-egy-próbán ő ült abban a trónban, amit repítettek, s ott találkozott Huszti Péterrel, aki emberileg, művészileg teljesen lenyűgözte. A Nemzeti Színház nyitó előadásában is dolgozhattak, s nagyon szerette a Víg-színházban A diktátor című darabot, ahol komplex repülő jelenetet tudtak a színészekkel lebegve megjeleníteni. Mindig mondja, amit képviselnek, filozófia és technológia. Ez hozza létre a varázslatot színpadon és filmben. Így lehetnek a levegő urai rövidesen Sopronban is.

Az előadásban a Rádióst Papp Attila játssza. Sünit Molnár Anikó formálja meg, a Mamókát Szócs Erika alakítja, Barrabás-Révész szerepében Marosszéki Tamás látható. A Herceg Savanyu Gergely, a Lámpás Orbók Áron, a Kölyök Kisfaludy Zsófia, a Meglökő Kiss Noró lesz. Témüllerként Major Zsolt, Detektívként a Jászai-díjas Kovács Frigyes lép színpadra. Az Üteg Rovó Péter, Robinson Füsi Zsolt. A koreográfus és scenikus Szakál Attila, a jelmeztervező Szélyes Andrea. A díszlet Pataki András munkája. A fénytervező Kovács Ferenc. A korrepetitor Sárdy Barbara, a kreatív munkatárs Pomezanski György, a rendezőasszisztens Simon Andrea, az ügyelő Horváth Dávid.

Vírusmentesen, nagy elánal készül a Kecskeméti Nemzeti az első őszi bemutatóra

Cseke Péter, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház igazgatója kiemelten fontosnak találta, hogy a teátrum csatlakozzon az ország számos színházában lezajlott koronavírus-teszteléshez. Augusztus végén ezért a Kecskeméti Nemzeti összes munkatársa átesett a vérvizsgálatos teszten. Minden eredmény negatív lett, így zavartalanul folytathatnak az előkészületek a 2020/21-es színházi évad első kecskeméti bemutatója, a Légy jó mindhalál című előadás kapcsán.

Minden színházi dolgozó koronavírus-tesztje negatív

202 darab koronavírus-tesztet végeztek el a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színházban: a társulat összes tagját és dolgozóját behívták az akcióra, hogy kiderítsék, átestek-e már a vírusról, most megtalálható-e a szervezetükben, illetve hajlamosak-e elkapni.

A 100 Covid 2 Elisa típusú, vérvizsgálatos teszt minden színházban dolgozónál megnyugtató, negatív eredményt hozott.

A tesztelés költségeit a teátrum vállalta magára.

Maximális védekezés az előadások alatt

Színházunk a koronavírus-járvány elleni védekezés érdekében számos intézkedést bevezetett az újrainytásra:

- Minden érkező nézőnk hőjét érintésmentes hőmérővel a belépés előtt, a bejáratnál ellenőrizzük.

- A helyszíneken fokozottan és rendszeresen fertőtleníttük a felületeket, a bejáratoknál és az épületek több pontján kézfertőtlenítőket helyeztünk el.

- A nézőtér munkatársai maszkot viselnek, és ezt a közönségünknek is javasoljuk. A színházunk varrodája készített fekete, többször használható maszkokat, amiket nézőink rendelkezésére bocsátunk, majd az előadás után visszakerünk, és megfelelő módon fertőtleníttük.

- A büfé nemcsak a megszkott helyen, hanem az előcsarnokban is elérhető, ezzel is biztosítva az emberek közötti megfelelő távolságot sorban állás közben.

- A szünet kissé hosszabb az előadások közben, ami alatt szellőztetést és a székárfák fertőtlenítését végezzük az üres nézőtérben.

- Felhívjuk a figyelmet, hogy a nézők köhögéskor, tüsszenteskor behajlított könyökkel vagy zsebkeendővel takarják el orrukat, szájukat, illetve ha egy kicsit is betegnek érzik magukat, inkább maradjanak otthon.

Elkezdődött a felkészülés a nagyszabású Légy jó mindhalál című előadásra

A Móróc Zsigmond regényéből készült musical igazán látványos díszletet kap: az egész színpadon átívelő sínpáron egy óriási vonat fut majd, illetve a forgószínpadot is bevetik, így igazán dinamikus vizuális élményben lesz majd része a közönségnek. A díszlet már javában épül Horesnyi Balázs tervei alapján.

Nyilas Misit Molnár András Lukács gyermekszínház játssza, a további főbb szerepekben pedig Koltai-Nagy Balázst, Urbán Richárdot, Hegedűs Zoltánt, Aradi Imrét, Fazekas Gézát és Pál Attilát láthatják majd a nézők.

Nagy Viktor rendezése felvontat egy csapat gyerekszínház, akik már szintén lelkesen gyakorolják szerepeiket. A tanév kezdetével meglehetősen sűrű lett a gyermekek programja: heti két próbanapot és az esti színházi jelenléteket kell összeegyeztetniük az iskolával és a leckeírással. Bemutató: 2020. október 2.

Nyolc nő

Ha nyolc nő egy légtérben van, akkor annak minimum egy férfi megissza a levét. Biztos ez? Biztos, hogy nyolc nő képes teljes egyetértésben vélekedni bármiről? Biztos, hogy jó ötlet nyolc nőt összezárnunk egy vidéki házban, távol mindentől

és mindenkitől? Egy bűnügyi komédia sikerét mindenképpen garantálja a fennálló helyzet.

Robert Thomas nagyszerű művét Kéry Kitti rendezésében, Márcz Fruzsina, Decsi Edit, Magyar Éva, Danyi Judit, Sára Bernadette, Csapó Virág, Támadi Anita e. h. és Kelecsényi Anna e. h. közreműködésével láthatják. Bemutató: 2020. szeptember 25.

További két bemutatóval csábít a színház ősszel

A gyermekek megörvendeztetésére egy örök kedvenc történet eleve-nedik meg a nagyszínház színpadán, méghozzá nagyon modern feldolgozásban. A kisszínházi előadások sorát pedig egy bűnügyi komédia nyitja.

Hamupipőke mesebalett

Mindannyiunk egyik kedvenc rongyos-gazdag történetét talán túlzás nélkül mondhatjuk, hogy minden gyermek és felnőtt ismeri. Barta Dóra rendezésében és koreográfiájában egy szórakoztató és érdelemgazdag előadásban láthatják az ifjú nézők, hogy minden rosszból van kiút, s hogy milyen mágikus erő is rejlik azokban a legendás üvegcsellőkben.

A humorban és játékoságban is gazdag balettelőadásban végigkövethetjük a főszereplő küzdelmét, aminek az a téje, hogy beletörö-dik-e abba a sorsba, amit a mostoha-hája kiszabott rá: folyton lefarag a vágyaiból, és az elvárásoknak való megfelelés béklyójában éli le az életét, vagy felvállalja önmagát és a vágyait, s megküzd a boldogságáért.

A mesés díszletet Rákay Tamás, a "beszélő" jelmezeket Márton Richárd jegyzi, a szereplőket pedig a Kecskeméti City Balett jól ismert tagjai keltik életre. Bemutató: 2020. október 21.

A Megfeszített

Békéscsabai bemutató szeptember végén

A Megfeszített című rockoperát - a Mester szerepében Varga Miklóssal, illetve Bedöcs Imrével - szeptember 25-én mutatja be a Békéscsabai Jókai Színház. Koltay Gábor rendező a június 30-ai olvasópróbán azt mondta: az előadással szeretné a bibliai történet parafrázisát elhozni a mába és felhívni a figyelmet az örök értékek fontosságára.

Koltay Gergely – Szűts István – Kormorán „Vízó a tegnapi, a mári, a holnapról” alcímet viselő művének premierjét eredetileg május közepére tervezte a színház, de mint minden mást, a műsortervet is átrendezte a világiárvány. Seregi Zoltán igazgató a nagylétszámú szereplő- és alkotógárdát köszöntve úgy fogalmazott, hogy ez az előadás kiemelt része az évadnak. Két új bemutató készül, egy vígjáték (Tizenhárom almafa) és ez a rockopera, előző a nevetést, utóbbi a katarzist ígéri a nézőknek. A rendkívül igényes zenét, a szép történetet nagyszerű társulat, kipróbált csapat viszi színpadra.

Koltay Gábor Balázs Béla-díjas, Érdemes művész beszédében kiemelte: a legfontosabb bibliai értékek az életünkből kivesztek a 20. század történései után. Pedig soha nem lesz szebb a világ, ha nem térünk vissza ezekhez az értékekhez. Ezt az üzenetet akarták átadni zeneszerző testvérével, amikor az államiség 1000. évfordulójára készülve megalkották művüket.

Nekünk, színházi embereknek az a dolgunk, hogy átültessük és minél több emberhez eljuttassuk ezeket a gondolatokat. A 2000-es ősbemutató a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon nagy siker volt, 2004-ben megismételtük, 2006-ban megfajultuk a csíksomlyói hegyoldalon, ahol 80-100000 ember látta. Jelezni szeretnénk, hogy itt van a történelem összes tanulsága, a Vezérből egy 20-21. századi figurát szeretnénk formálni, és elmondani, hogy aki nem ismeri saját történelmét, azt könnyű megteveszteni, kihasználni – hangsúlyozta Koltay Gábor.

Mint mondta, a kérdés az, hogy tudunk-e szebb világot, értéket te-

remteni, vagy alávétjük magunkat a pénz hatalmának. Mai dilemma, hogy tudunk-e saját nemzettudunkra építeni, vagy sodródunk az árral. Wass Albertet idézte, aki „nép-pé gyúrt nemzetről”, Nemeskürty Istvánt, aki „országglagosok gyülekezetévé változásáról” beszélt.

A mi dolgunk szólni, felhívni a figyelmet, hogy érték nélkül nem tud szebbé, jobbá lenni a világ, nemzetté válni a nép. Nem lesz szebb világ ott, ahol a bibliai érték elveszett, a Mestert el lehet pusztítani, de az értéket nem.

A Mester figuráját kettős szereposztásban Varga Miklós, illetve Bedöcs Imre játssza, a Vezért Katkó Ferenc, az Árulót Csomós Lajos, a Lányt Csonka Dóra. Az előadásban a színház művészeivel és a Színitanházban tavaly végzett fiatalokkal együtt közreműködik a Viharsarok Táncszínház és a Folk & Roll, koreográfus ifj. Mlinár Pál. Díszlettervező Igaz-Juhász Katalin, jelmeztervező Vesztergombi Anikó.

Niedzielsky Katalin
Fotó: Rác Attila

Cseke Péter: "A kecskeméti közönség újra itt van velünk!"

Ünnepélyes évadnyitó társulati ülést tartottunk a Kecskeméti Nemzetiben. Ennek kapcsán beszélgettünk Cseke Péter direktorral.

- Évadnyitót tartott színházunk, a Kecskeméti Nemzeti augusztus 24-én. Kérem, direktor úr, ossza meg olvasóinkkal, hogy milyen lelkiülettel készült erre idén?

- Az évadnyitó a színházi kalendárium egyik piros betűs napja. Ebben az évben – az ismert okok miatt – a színház már játszik, mégis úgy érzem, ez csak növelte az ünnepünk fényét. A tavaszi bezárás újra felszínre hozta azt a régi igazságot, hogy a közönségünk nélkül nincs értelme a munkánknak. Az, hogy a kecskeméti közönség újra itt van velünk a színházban, egyszerre hatalmas megkönnyebbülés és felelősség nekünk. Továbbra is magas színvonalú, izgalmas kérdéseket felvető színházat kell csinálnunk, hogy akarjanak jönni hozzánk a nézők.

- A jövőbeli munkához új vezetőket is hívott a színházhoz. Újra lesz főrendezője a színháznak Szenté Vajk személyében. Mi lesz az ő feladata a jövőben?

- A főrendezői poszt az elmúlt időszakban betöltetlen volt a színházunkban, kerestem a megfelelő jelöltet, és végül Vajk személyében találtam meg, akinek a pályáját szinte a kezdetektől figyelemmel követtem. A művészeti kérdésekben fog nekem segíteni a művészeti tanácsadóval közösen. Végigkíséri a bemutatók előkészületeit, szakmailag kontrollálja a teljes próbaidőszakokat, különös tekintettel a főpróbahetekre. Azzal is megbíztam, hogy fordítson kiemelt figyelmet a vendég rendezőkkel való kommunikációra, gondozza az előadásokat a bemutatók követően is. Várom, hogy javaslatokat tesz majd a következő évadokban bemutatandó művekre, szereposztásokra, rendezőkre, alkotókra. Összehangolja a játszóhelyeink működését és támogatja a kapcsolatépítést más színházakkal, alkotókkal. Nemzeti színházként sok új feladatunk van, ezekben is számítok Vajk közremű-

ködésére. Egyszerrel együtt fogunk dolgozni a színházunk további és még nagyobb sikereiért.

- Művészeti tanácsadóként jelentette be Pataki András színházhoz érkezését. Kérem, hogy az ő feladatairól is beszéljen bővebben!

- András a művészeti vezető posztját fogja betölteni, egyelőre tanácsadói minőségben. Eddig is mindent megtettünk érte, hogy a színészeink és kollégáink szakmailag fejlődjenek, de nemzeti színházként ez kiemelt feladatunk is. Benne megtaláltam azt az embert, aki képes lesz megszervezni és biztosítani a lehetőségét annak, hogy a munkánk harmonikusabb, nyitottabb és pezsgőbb legyen. A velem dolgozók tudják, hogy én maximálisan a „nyitott ajtó” politikáját követem a színházban. Azokban az operatív feladatokban fog András együtt dolgozni velem és a társulattal, ahol jól jön egy új szem, egy másik nézőpont. Bízom benne, hogy a két új vezetővel a művészeti téren erősíteni tudjuk a megújulásunkat.

- Az évadnyitó napján bemutatták a színház új imázsfilmjét és új társulati fotókat is készítették. Folytatódik a megújulás az arculat terén is?

- Ennek a megújulása folyamatos. Új név, új logó. Most pedig úgy döntöttem, hogy ideje új képeket is publikálnunk a színészeinkről a különböző megjelenésekben és a játszóhelyeken. Mi is változunk és jó ezt dokumentálni. Mind az imázsfilm, mind az elkészült csoportképek a mi összetartozásunkat jelképezik. Őszintén hiszem, hogy a Kecskeméti Nemzeti csapata egy igazi családként tud szervesen fejlődni és alakulni. A filmmel a nyitott kapukat és a nyitott szíveinket szeretnénk volna megmutatni. Azt gondolom, Tiszker Dániel és csapata Barta Dóra koreográfiájával ezt a lehető legegyszerűbben vitte filmre a Társulatunk szereplésével. A fotóinkat Dömölky Dániel színházi fotózásra szakosodott fotóművész készítette. Ezekhez is nagy reményeket fűzök, remélem, sikerül majd

lenyűgözni a színházbarátokat, akik kedvenceiket igazán gyönyörű ruhákban és kompozíciókban láthatják majd. Mi mindent, amit teszünk, a közönségünkért tesszük, hiszen nem lehetünk eléggé hálásak nekik, amiért ilyen kitartóan vágnak hozzánk, a színházba.

- A közönség számára az új évad új bemutatókat, új örömeit jelent. Ön hogy látja, mi vár a színház társulatára a most induló évadban?

- Ezt az évadot mi a zene és az álmodás metaforája köré szervezzük. Szeretnénk a közönségünkkel együtt reménykedni abban, hogy minden így marad és a színház probléma nélkül végigjátszhatja az évadot. Szeretnénk hinni, hogy a mostani, nehezebb időszakban a színház által adható örömeik felértékelődnek, az emberek szívesen és jó kedvvel jönnek hozzánk. Mi nagy szeretettel várjuk a közönségünket!

- Változik-e valami a teátrum életében attól, hogy az igazgatója immár „Érdemes Művész”?

- Nem díjakhoz mérem a céljaim vagy a napi feladataim ellátását. Egy ilyen alkalom inkább kivételes ünnep, ami arra ösztönöz, hogy még többet, még jobban, még nagyobb alázattal kell tennem. A tenni akarás nekem nagyon fontos, ezért vagyok színházigazgató. Ez egy olyan hivatás, ahol mindig történik valami, mindig töprenghetek valamin, tervezhetek. Egy művész számára állami kitüntetés kapni hatalmas megtiszteltetés. Azt jelzi, hogy – bár a színház az „itt és most” művészete –, a munkám eredménye valamiképpen túljut a színház falain, a város határain. A színházban minden múlandó, még egy filmfelvétel sem adja vissza azt, amit a néző átél abban a közös térben, ami létrejön a színpad és a nézőtér együtt lélegzéséből. Érdemes Művésznek lenni azt jelenti, hogy engem is beválasztottak egy olyan művészekből álló körbe, amely évről évre növekszik és olyan rendkívüli emberekből áll, akik öregbítik az országunk hírnevét.

Viktória Ábrahám Pál operettje Békéscsabán

Romantikus történet, mindent legyőző szerelem, csodálatos zene, halhatatlan slágerek – mindezt együtt kínálja Ábrahám Pál Viktória című nagyoperettje. A Békéscsabai Jókai Színház és a Magyar Zenés Színház közös bemutatóját szeptemberben láthatja a közönség, a próbák június 23-án kezdődtek el.

Ábrahám Pál háromfelvonásos operettjének szövegkönyvét azonos című színdarabja alapján Földes Imre írta, a dalszövegeket Harmath Imre. Az előadás Békéscsabán – a nemzeti összetartozás évadában, Trianon 100. évfordulójára emlékezve – Nemlaha György dramaturg átdolgozásában kerül színpadra. A Viktória nemcsak csodás történet az igaz szerelemtől, kalandokkal és humorral fűszerezve, hanem a zenéje is különleges, hiszen az amerikai dzsessz, a keleti motívumok és a magyar népzene nagyszerű ötvözet.

Az első világháború után több helyszínen (Szibéria, Tokió, Szentpétervár és Dorozsma) játszó darab népes szereplőgárdát és kiváló énekközpontot igényel. Seregi Zoltán igazgató, az előadás rendezője az újraindítás utáni első olvasópróbán

köszöntötte a vendégművészeket és a hazai színészeket, közreműködőket. Úgy fogalmazott: szimbolikus jelentőségűnek tartja, hogy éppen ennek a koprodukciónak az olvasópróbájával kezdődik a munka. Mint mondta, a nagylétszámú stáb és a két színház együttműködésének összehangolásához komoly egyeztetés szükséges, nemcsak Békéscsabán, hanem Budapesten is lesznek majd próbák.

A köszöntő után a Viktória teljes csapata azonnal hozzá is fogott a szövegkönyv olvasásához, az énekléshez. A nagyszínpadi produkciót bérleten kívüli előadásként láthatja a publikum. John Webster nagykövet szerepét Kelemen Csaba játssza, Viktória, a felesége kettős szereposztásban Benedekffy Katalin és Vörös Edit lesz. Koltay László huszárfőhadnagyként Domoszlai Sándort, Jancsiként Bozsó Józsefet láthatja a közönség. Puskás Dániel, Nádra Kitti, Steinkohl Erika, Tomanek Gábor játszik többek között az előadásban, fellépnek a színház fiatal művészei és táncosként a Színitanház hallgatói, koreográfus Bozsó József.

Niedzielsky Katalin

Fotó: Bencsik Ádám/A-TEAM

A Mester karizmatikus tud maradni

Bedöcs Imrével, A Megfeszített egyik főszereplőjével beszélgettünk. Koltay Gábor rockoperáját szeptember végén mutatták be Békéscsabán.

- Nem ismeretlen számodra a Mester szerepe – hányadszor bíjssz a jelmezébe?

- Pontosan nem tudom megmondani. A Felvidéki Rocksínházzal – ahol 2009 óta játszom én ezt a szerepet – számtalanszor vittük színre a rockoperát. Többek között Prágában, Ostravában, a Felvidéken és természetesen Magyarországon több helyszínen is. 2017-től pedig a Magyarrock Dalszínház is repertoárjára tűzte a darabot, akiktől szintén én kaptam a megtisztelő felkérést a Mester szerepére. Már velük is több mint 20

előadáson vagyunk túl. Talán nem túlzok, ha azt mondom, már legalább félszázszor játszottam a szerepet.

- Milyen újdonságokat hozott ez a békéscsabai próbafolyamat?

- Újdonság, hogy egy kőszínház társulata viszi színre a darabot. Én magam még csak szabadtéri színpadoktól művelődési házak színpadán át, sportcsarnokokban megrendezett előadásokig működtem közre. A színhely itt lehetővé teszi a grandiózusabb díszletet. Megjelenik a jó és a rossz oldala: a pénz és a szer oldalan pompás palotában él a Vezér. A Mester térfelén egy tipikusan erdélyi környezet tárul fel, középen pedig a hármastól helyezkedik el. Már maga a díszlet is sugallja, hogy

a krisztusi történet térben és időben áthelyeződik.

- Mindenütt máshogy kell játszani? Itt hogy fogod?

- Eddig két különböző rendezésben játszottam, ez a harmadik. Amit próbálok megtestesíteni, az a Mester jelleme. Szilárd hite van, nagyon magabiztos, olyan tudással rendelkezik, amittől az ő karaktere nyugodt és méltóságos, karizmatikus tud maradni, bár természetesen egyes helyzetekben megcsillan, hogy ő is hús-vér ember. Amikor a Lány megtér, a Mesterhez közeledik, egy-egy pillanatra látható, hogy ő meginog, aztán ismét a hitébe és a küldetésstudatába kapaszkodik. A keresztúton pedig természetesen látható rajta a fizikai fájdalom.

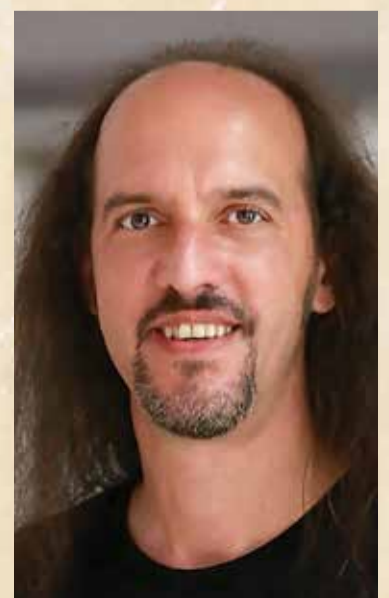
- Beszélnek egy különleges mendencéről is, ami itt készült a színházunkban.

- A Lány a Mesterhez fordul, aki megtéríti őt, amit egy keresztelési jelenet koronáz meg, és a Lány példáját a nép is követi. Ehhez építették a nem mindennapi díszletet.

- Hogy érzed magad Békéscsabán ebben a különleges próbafolyamatban, amikor néha 40 fokot mérünk?

- Élmenyekkel teli, kellemes ez az időszak, amit itt tölthetek, örülök, hogy megismerhettem a várost és az itt élő embereket. Lenyűgöző ez a meghitt nyugalom és az emberek őszintesége.

Szilágyiné Szabó Ágnes
Fotó: A-Team/Nyári Attila

Kaposvárról érkeztek hallgatók a szolnoki színház társulatához

A Szigligeti Színház deszkáin tanulhat az idei évadban a Kaposvári Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Karának két negyedéves színészhallgatója. Míg Pertics Villő három, Posgai Márton négy színdarabban alakíthat kisebb-nagyobb szerepeket. A fiatal tehetségek a napokban költöztek be a színészlakásokba, velük beszélgettünk eddigi tapasztalataikról és jövőbeni terveikről.

– *Miért éppen Szolnokot és a Szigligeti Színházat választották az éves gyakorlatra?*

Pertics Villő: – Gyermekkoromban, szolnoki rokonaim látogatása során gyakran jártunk a Szigligeti Színházba. Még egészen kicsi voltam, amikor láttam a Twist Olivér-t Radó Denise rendezésében. Emlékszem, ahogy ültem a nézőtérben, és azt mondtam: „Na jó! Én is játszani szeretnék, színésznő szeretnék lenni!”. Ebben pedig partner volt a Szigligeti Színház is.

Posgai Márton: – Osztálytársak és jó barátok is vagyunk, így arra jutottunk, hogy közösen szeretnénk eltölteni az első gyakorlati évünket, ezért örültünk a lehetőségnek.

– *Honnan vezetett az út a kaposvári egyetem színészet szakára?*

P. V.: – Mindketten budapestiek vagyunk. Én az egyetem előtt a Földessy Margit színiiskolájába jártam. Körülbelül nyolc-kilenc éves lehettem, amikor rájöttem, hogy ezt szeretném csinálni.

P. M.: – Nekem viszonylag későn, tizennégy éves korom környékén jött a gondolat. 2012-ben édesanyám beíratott egy színjátszó táborba, de csak azért, mert nem tudott velem mit kezdeni nyáron (mosolyog). Ott ragadtam egészen sokáig, de még ekkor sem volt hosszú távú tervem a színjátszással kapcsolatban. Kel-

lett még legalább négy év, mígnem azt mondtam, hogy szeretnék ezzel komolyabban foglalkozni. Felkészítettek a felvételire, majd bekerültem az egyetemre.

– *Kaposvárott ki az osztályfőnökük? Milyen képzést kaptak eddig?*

P. M.: – Bozsik Yvette és Bakos-Kiss Gábor az osztályfőnökünk. Bakos-Kiss Gábor a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színháznak is dolgozik, így az osztályból többen kerültek oda gyakorlatra. Bozsik Yvette pedig a Nemzeti Színházzal áll szorosabb kapcsolatban, ezért az osztály mindkét helyen, plusz Kaposváron, a Csiky Gergely Színházban is lehetőséget kapott.

P. V.: – Nagyon sokféle órák van és különböző vizsgáink, mint Shakespeare-vizsga vagy Csehov-vizsga, ezekre különböző tanárok készítenek fel bennünket. Van színészmesterség, zenészmesterség, sőt samurájóráink is volt. Előfordult, hogy Bozsik Yvette társulatának darabjait is megcsináltuk úgy, hogy mi zenéltünk is alá.

– *Mit tapasztaltak, mennyire fogadókészek a társulatok az egyetemi hallgatók iránt?*

P. M.: – Eddig mi a kaposvári Csiky Gergely Színházban és a Nemzeti Színházban játszottunk, ahol szívesen fogadtak minket.

P. V.: – Valóban nem sok tapasztal-

talatunk van még ebben, eddig a kaposváriban és a Nemzetiben volt szerencsénk játszani.

– *És itt, Szolnokon?*

P. M.: – Néhány napja érkeztünk csak Szolnokra, és költöztünk be a színészlakásokba. Nagyon jól elbeszélgettünk az itt lakó művészekkel. Kedvesek, segítőkészek. Sőt, volt olyan, aki még a lámpát is segített felszerelni.

P. V.: – Igen, amikor költöztünk, jöttek sorban, hogy miben segíthetnek, nagyon aranyosak, kedvesek. Jölesik a törődés.

– *Hány előadásban láthatja önöket a szolnoki közönség? Melyek ezek?*

P. V.: – Három előadásban vagyok benne. A Bakaruhában című darabban, melyet a Szín-Mű-Helyben mutatunk be, ezt hétfőn kezdtük próbálni. Szabó Magda Régimódi történetében szereplünk még mindketten, illetve a Déryné ifiasszonyban.

P. M.: – Én ezen kívül még az Egy csók és más semmi-ben is játszom majd. Mondhatni, mély vízbe dobtak bennünket, de egyáltalán nem bánjuk.

– *A jövőben milyen szerepekben, milyen típusú előadásokban tudják magukat elképzelni?*

P. V.: – Egyelőre nem tudom, de az biztos, hogy jelenleg még a próza közelebb áll hozzám, mint a zenés darabok. Utóbbiban nem sokat szerepeltem még, de természetesen ki szeretném ezt is próbálni, mint még nagyon sok mindent.

P. M.: – Nekem sem eldöntött még, viszont az biztos, hogy mivel

az Egy csók és más semmi című darabban játszom majd, már most felvettem a kapcsolatot Rimóczi Mónika korrepetitornal, mert szeretnék megtanulni zongorázni, és persze a dalokat is gyakorolni.

– *Két év múlva diplomáznak. Diploma után fővárosi vagy vidéki színházban képzelik el a jövőt?*

P. M.: – Nincs konkrét tervem. Szerintem az a fontos, hogy olyan közegbe kerüljön az ember, ahol teret adnak neki, tudja művelni a szakmáját. Főleg az elején nagyon fontos, hogy minél több tudást magunkba tudjunk szívni.

P. V.: – Ebben teljesen egyetértek Marcival, a lényeg, hogy minél több tapasztalatot szerezhessünk színészként.

– *Mit látnak, mennyire telített most a szakma? Milyen lehetőségek vannak egy fiatal előtt?*

P. V.: – Nagyon telített a szakma, de azt gondolom, szorgalommal, tehetséggel és kitartással célt lehet érni.

P. M.: – Szerintem kell hozzá egy nagy adag szerencse is. Nagyon szeretem olvasni a színésziinterjúkat a régiektől egészen a mostaniakig. Sokan mondják, hogy mekkora szerencsésük volt, mert akkor és ott, mondjuk egy szerepben észrevette, felfedezte őket valaki. Ezeket nem lehet előre megjósolni, csak reménykedni lehet.

– *A színpad mellett a televíziós vagy filmszerepek mennyire vonzóak? Van-e lehetőség mindezeket kipróbálni?*

P. V.: – Mivel az osztályunknak van egy közösségi oldala, sokan megkeresnek minket, például különböző casting-cégek. Sorozatok, filmek vá-

logatóira hívják azokat, akik megtetszenek nekik.

– *Ki a példakép a pályán? Van egyáltalán ilyen?*

P. M.: – Konkrét példaképem nincs, de a régi nagyok mentalitása, hozzáállása a szakmához példaértékű számomra. Például Óze Lajos, Márkus László, Latinovits Zoltán vagy Sinkovits Imre. Az átütő személyiségük, az ízig-veéig színházszeretetük és a szakmai alázatuk számomra lenyűgöző.

P. V.: – Nekem sincs konkrét példaképem, de számos kiváló színészt, színészhallgatót tudnék felsorolni, akiknek az alakításai nagy hatást gyakoroltak rám.

– *Van-e valamilyen szerepálmom?*

P. V.: – Ibsen Nórája már gyermekkorom óta nagy álmom. Amikor elolvastam, eldöntöttem, hogy ezt én majd egyszer el szeretném játszani. De gondolom, ezzel nem vagyok egyedül.

P. M.: – Vidnyánszky Attila rendezésében szerepeltünk Az ember tragédiájában, a Nemzeti Színházban. Csodálatos a szöveg, amit megismertem a próbafolyamat alatt. Rájöttem, hogy egyszer én még szeretnék ezzel foglalkozni. Leginkább Lucifer szerepe ragadott meg, hiszen olyan gyönyörű gondolatai vannak. Az más kérdés, hogy erre lesz-e lehetőségem, de ez még a jövő zenéje.

Pertics Villő és Posgai Márton már az első szolnoki bemutatójukra, a Bakaruhában című színdarabra készülnek.

**Az interjút Molnár-Révész Erika készítette. Forrás: Új Néplap
Fotó: Fodor Orsolya**

Kaviár és lencse

Málnay Levente Balázs Béla-díjas rendező, Erdemes Művész sorai az évad első nagyszínpadi bemutatója elé

Újabb fergeteges komédiával örvendeztetni meg közönségét a Szolnoki Szigligeti Színház, Scarnicci és Tarabusi olasz szerzők vígjátékát mutatja be szeptember 25-én.

A darab Nápolyban játszódik a hetvenes években, Nápoly szegénynegyedében, egy igazi dél-olasz család szegényes hajlékában, ahol a népes társaság feje, Leonida Papagatto azzal tartja el családját, hogy előkelő vendégnek öltözve hívatlanul megjelenik a nápolyi előkelőségek pompázatosan terített estélyein, fogadásokon, majd finomabbnál-finomabb falatokkal rejtett zsebeit megpakolva távozik. Az összelopkodott holmit pedig orgazda szomszédjával áron alul elpasszolja és ebből biztosítja családjának a szerény megélhetést. Egyik fogadáson, hir-

telen ötlettől vezérelve, a jelen levő előkelőségekkel Szeretetlenigát alapít a nélkülöző családok megsegítésére és elsőnek egy igazán rászoruló, nélkülöző családot javasol: a sajátját! A dolog azonban nem várt bonyodalmakat, zavaros helyzeteket eredményez, melyekre a szélhámos, gátlástalan Leonida sem számíthatott.

A frenetikus vígjáték, humoros szituációkkal, váratlan fordulatokkal megírt darab sikerre számíthat a Szigligeti Színház művészeinek előadásában. A fordulatok helyzetekben minden szereplő fergeteges alakítást nyújt, élükön a Leonida Papagattot játszó Mihályi Győzővel, aki egy megnyerő modorú, jóvágású, sármórt, igazi délolasz amorózót alakít, aki azonnal magával ragadja, társasági modorával,

biztos fellépésével elbűvöli környezetét, így tudja tervét végrehajtani, előkelő környezetét megvezetni. A főszerepet parádésan játszó Mihályi Győző mellett a többi szerep is remek alakításokra nyújt alkalmat Kertész Marcellának, Gombos Juditnak, Barabás Botondnak, Harna Péternek, Molnár Nikolettnek, akik egytől-egyig élvezettel vesznek részt a komédiában.

Amikor a Szolnoki Szigligeti Színház igazgatója Balázs Péter felkért a Kaviár és lencse színpadra állítására, örömmel mondtam igent, mert a darab lehetőséget ad, kihívást és nemes feladatot jelent egy igazán népszerű, sikeres előadás létrehozására az általam nagyra becsült Szolnoki Szigligeti Színház társulatával.

Újra együtt elővigyázatos, de pörgős évadkezdés

Minden évadkezdés szép és lendülettel teli. De az afölötti öröm, hogy újra viszontláthatjuk egymást és a közönséget, talán még soha nem volt ilyen nagy, mint ebben a furcsa, nehéz esztendőben.

A Szolnoki Szigligeti Színház már augusztusban, az évadnyitó társulati ülés előtt elkezdett játszani. Bérleten kívül négy alkalommal a Nyitott ablak című előadást láthatták a nézők Balázs Péter rendezésében. Ennek a produkciónak március hatodikán volt a bemutatója, de a járvány okozta veszélyhelyzet kihirdetése miatt csupán háromszor kerülhetett színpadra, ezért szerettünk volna lehetőséget nyújtani a közönségnek, hogy megnézhesse, mielőtt az új bérletes program elindul. A Mátyás király juhásza című gyermekelőadást pedig három alkalommal tűztük a nyár utolsó hónapjában

műsorra. Örömmel konstatáltuk, hogy az érdeklődés színházunk iránt a megváltozott körülmények dacára is töretlen, a nézők a legnagyobb hőségben, maszkot viselve ugyanolyan lelkesen tapsoltak, mint a boldog békeidőkben.

Az évadnyitó társulati ülés bizakodó és derűs hangulatban zajlott. A színház felkészült a koronavírus-járvány második hullámára – szögezte le Balázs Péter igazgató úr az Abanovák Agórában. A társulat idén még a kulturális központban tartja meg öt nagyszínpadi bemutatóját, mert korábban nem látható okok miatt csúszik a színház épületének felújítása.

Az előadások megtartásának feltétele, hogy a nézők maszkban ülhetnek be a nézőtérre és úgy ők, mint a társulati tagjai körültekintően betartják a járvány terjedésének elkerülése érdekében hozott új szabályokat. Az elkövetkezendő évadra öt nagyszínpadi bemutatóval készül a színház – mondta Balázs Péter.

Az öt nagyszínpadi előadás első darabja Málnay Levente rendezésében a Kaviár és lencse című vígjáték lesz, a második a Kőműves Kelemen című rockballada, melyet Radó Denise állít színpadra. Ezt Csizsár Imre vendégrendezésében Szabó Magda Régimódi története követi majd. Negyediként az Egy csók és más semmi című zenés darabot mutatják be, amelyet Molnár László rendez. Az évadot a Déryné, ifjasszony című színjáték zárja, Herczeg Ferenc ritkán játszott művét Balázs Péter állítja majd színpadra.

A Szín-Mű-Helyben augusztus 29-én, ősbemutatóval kezdődik az idei évad, a Mindszentyeia című monodramában a bíborost maga az író, Széles Tamás színművész játssza. A második a Bakaruhában című szín-

darab lesz, melyet két egyfelvonásos vígjáték követ. Végül egy mesedarabot láthatnak a gyerekek a Szín-Mű-Helyben – sorolta Balázs Péter. Hozzátette, idén is tervezzük szilveszteri gálaműsort és az Ádámok és Évák ünnepét is megtartjuk, amennyiben a körülmények megengedik.

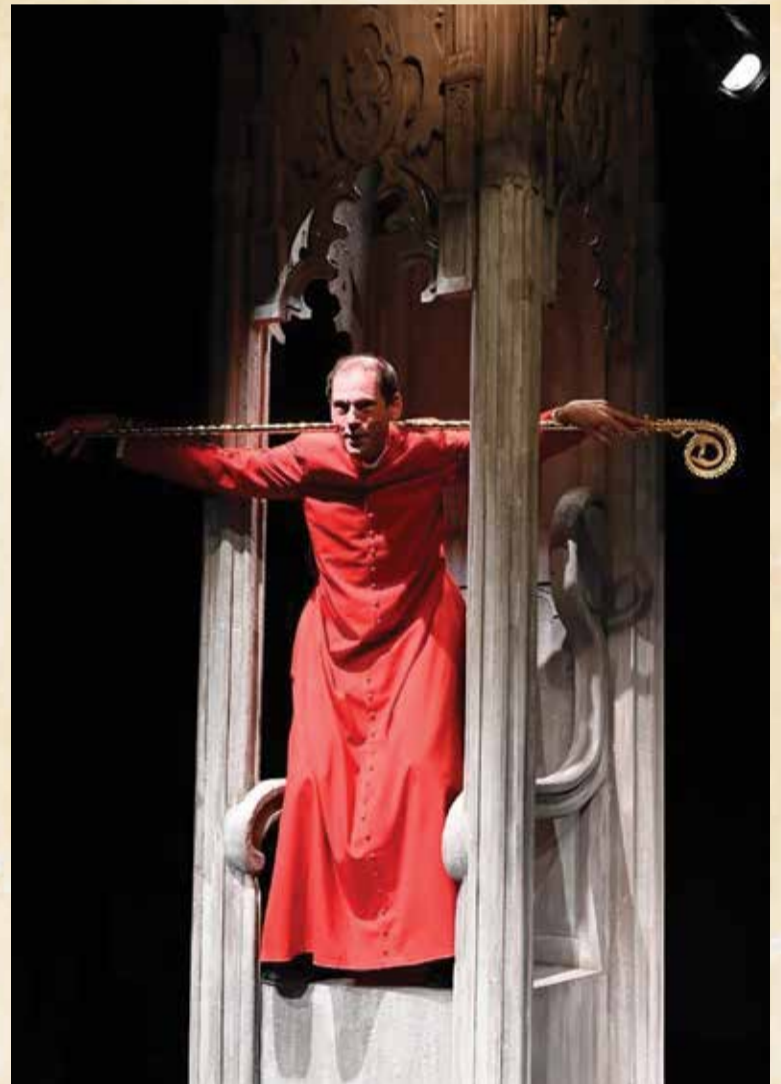
Az igazgató bemutatta a társulat új tagjait és az idei évad vendégművészeit is.

Az eseményen részt vett Szalay Ferenc polgármester, aki szerint a város mindent elkövet a második hullám féken tartása érdekében. Már most több intézkedést hoztak a kockázat csökkentésére, ilyen például a tömegrendezvények lemondása. A polgármester a maszkviselés fontosságára hívta fel a figyelmet, majd beszélt arról is, hogy a járvány miatt az önkormányzati fenntartású intézményekben sem bércsökkentés, sem státuszmegszüntetés nem volt.

A színház költségvetése rendben van. Az állammal már megkötöttük a megállapodásokat, a színház működéséhez ötven-ötven százalékban járul hozzá a város és az állam. A színházépület renoválásának többletköltségét sikerült elfogadtatnunk, ez azt jelenti, hogy 1 milliárd 134 millió forinttal több jut erre a célra. Ez így már egy teljes körű, mindenre kiterjedő felújítás lesz, ez okoz csúszást a munkálatokban – jelentette ki Szalay Ferenc.

Az évadnyitó társulati ülés után azonnal megkezdődtek a két első bemutató olvasópróbái. Málnay Levente vezetésével a társulat népebb csoportja a Kaviár és lencse című előadásra készül, Valcz Péter rendező irányításával pedig a Bakaruhában című produkciót próbálják a színművészek.

(Forrás: Szigligeti Színház és Új Néplap, Molnár-Révész Erika)

Mindszentyeia

Az évad első bemutatója egy olyan esemény volt, amelyet eredetileg márciusra terveztünk, de ebben az esetben talán nem baj, hogy a sors így alakította a menetrendet, hiszen szebb és méltóbb felütéssel nem is kezdődhetett volna ez a szezon.

Széles Tamás Mindszentyeia című monoeposzának előadása lenyűgözte és megrendítette a közönséget. Azokat is, akik átélték az ötvenes évek fojtogató, embert próbáló légkörét és azokat a szerencséseket is, akik mindezt csak olvasmányélményeikből ismerhetik. Androczy Gábor szellemes, drámai zenéjével, Hojsza

Henrietta egyetemi hallgató értő rendezésében Széles Tamás finom és intelligens színészi játékkal, virtuóz mozgásával Mindszenty József életének egy különlegesen fontos eseményéből kiinduló produkció tárta elének a bíboros személyiségét, hitének súlyát, tisztaságát, gondolatának meggyőző élességét. A minden pillanatában izgalmas előadás a közelmúlt történelmével való művészi szembenézés felkavaró és felémelő példája. Büszkék vagyunk rá, hogy ez az alkotás színházunkban született meg. Bízunk abban, hogy nagyon sokan fogják látni az EMMI támogatásával létrejött előadást.

A Fővárosi Nagycirkusz művészeinek munkáját díjazták

Március 15-e alkalmából a Fővárosi Nagycirkusz művészeit, Szakál Lászlót, Graeser Józsefet és Vincze Tündét díjazták. Az elismeréseket idén március 15-e helyett, a koronavírus-járvány okán bevezetett óvintézkedések miatt, augusztus 18-án adták át.

Március 15-e alkalmából a miniszterelnök előterjesztésére a köztársasági elnök a Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetését adományozta a magyar cirkuszművészet népszerűsítését és a cirkuszi zene megújítását szolgáló alkotómunkája elismeréseként Szakál László zongorista, zeneszerző, a Nemzeti Cirkuszművészeti Központ Nonprofit Kft. zenekarvezetője részére.

Szakál László zongorista és zeneszerző, a Fővárosi Nagycirkusz zenekarvezetője. Korábban hat évig élt és dolgozott Hamburgban zenei vezetőként, majd zenei igazgatóként az AIDA Cruises óceánjáró hajótársaságnál. Szinte az egész világot bejárta, ám mégis hazatért, mert hiányzott neki a saját kultúrája, a családja, az otthona és a magyar szó.

Az ő nevéhez fűződik az először 2016-ban bemutatott Lúdas Matyi a cirkuszban című darab teljes zenei aláfestésének megírása és dalainak meghangszerelése.

Kérdésünkre, hogy mit jelent számára ez a díj, így felelt: „Abszolút nem számítottam semmilyen kitüntetésre, de természetesen nagyon örülök, és igyekszem megszolgálni ezt a rangos elismerést. Ebben a szellemenben, újult erővel, mindent meg fogok tenni azért, hogy a zene, mint társművészet továbbra is fontos szerepet töltsön be a cirkuszművészetben.

Igyekszünk továbbra is minél színvonalasabb zenét szolgáltatni a

Fővárosi Nagycirkuszban és újfajta stílusokkal kísérletezni. Minden műsorban vannak saját szerzeményeim, valamint legalább egy-két klasszikus dalt is belecsempészek, mert fontosnak tartom, hogy helyet kapjanak a klasszikus zenei értékek. Emellett meghatározó, hogy autentikus hangszerekkel próbáljunk meg minél több zenei témát megjeleníteni, bár a Fővárosi Nagycirkusz modern hangszerekre is beruházott, amikben nagyon komoly hangszínek vannak, hiszen haladnunk kell a korral.”

Március 15-e alkalmából Graeser József, a Nemzeti Cirkuszművészeti Központ Nonprofit Kft. cirkuszzakmai vezetője, a magyar cirkuszművészet területén végzett több évtizedes, kiemelkedő artistaművészi és szakmai vezetői munkája elismeréseként Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetést kapott.

Graeser József „Dodi” a Fővárosi Nagycirkusz szakmai vezetője 1966-ban kezdte pályafutását, édesapjával együtt léptek fel a Szovjetunióban egy gumiasztal-számmal. Ekkor alkottak meg egy új produkciót, a „hintát”. Feleségével, Graeser Józsefné Bettivel 1973 óta partnerei egymásnak a porondon és azon kívül is. Hinta számukkal bejárták az egész világot, 1973-tól 2000-ig léptek fel közösen. Graeser József ezután továbbra is a cirkusz világában maradt, Angliában két éven át dolgozott műszaki vezetőként, 2012 óta a Fővárosi Nagycirkusz szakmai vezetője.

A Fővárosi Nagycirkuszban végzett munkáját az Európai Cirkuszszövetség a 11. Budapest Nemzetközi Cirkuszfesztiválon díjjal ismerte el, tavaly tavasszal pedig feleségével együtt Művészi életpálya elismeréssel tüntették ki több évtizedes és ma-

gas színvonalú artistaművészeti életútja, valamint példamutató munkája megbecsüléséül.

Kérdésünkre, hogy mit jelent számára ez a díj, így felelt: „Nem számítottam rá, hogy egy ilyen rangos, állami kitüntetéssel ismerik el a hivatásomat és a több évtizedes munkámat. A családom is büszke rám és én is az vagyok, mert minden álszentséget félretéve, úgy gondolom, hogy megérdemelten díjaztak. Továbbra is azon fogok munkálkodni, hogy a cirkuszművészet megtarthassa kiérdemelt helyét a többi művészeti ág között.”

A Jászai Mari-díjjal egyenrangú, kifejezetten az artistaművészek számára adható Hortobágyi Károly-díjjal tüntették ki Vincze Tünde artistaművészt a cirkuszművészet terén kiemelkedő artistatevékenysége elismeréséért.

Vincze Tünde öt éves korától tornázott, majd a Baross Imre Artistaképzőben folytatta tanulmányait, ahol egykerekes bicikli számmal vizsgázott. Mexikóban volt az első szezonja, majd bejárva a világot, huszonhét éven át szórakoztatta a közönséget egykerekes bicikli, luft balett és hand stand számokkal. Később megtanulta az újdonságnak számító tissue-t, amit a kétezres évektől itthon is népszerűsít. Saját sportegyesületet alapított, összevonva a cirkuszművészetet a sporttal, aminek köszönhetően 2011-ben megrendezte az első hivatalos tissue-sport bajnokságot. 2010 óta tanítja a Baross Imre Artistaképző

Iskolában a levegő és egykerekes bicikli számok rejtelmét, emellett saját stúdiót működtet azoknak, akik ki akarják próbálni a tissue-t. Csapatával számos színházi darabban, televíziós műsorban, különböző események megnyitóján vesz részt.

Kérdésünkre, hogy mit jelent számára ez a díj, így felelt: „Nagyon szeretném megköszönni mindenkinek, nagyon meglepődtem, még mindig nem hiszem el. Ez egy hatalmas megtiszteltetés, mivel ezt évente egy cirkuszművész kaphatja meg és a szakma engem jelölt erre a díjra. Ha az ember a cirkuszi szakma díját kapja meg, az egy méltó megkoronázása a pályafutásának. Eddig, amit harminc év alatt tettem a szakmában, mindig szívvel-lélekkel csináltam, és soha nem gondoltam, hogy ez másoknak is ennyire sokat jelent, mint nekem.”

Szekáry Zsuzsanna

▲ Középen Vincze Tünde artistaművész

◀ Fekete Péter államtitkár, Graeser József és Szakál László

Ováció a Tündértánc – Nővarázs premierjén

Júliusban mutatták be a Fővárosi Nagycirkuszban Fekete Péter rendezésében a Tündértánc – Nővarázs – Cirkuszi tárlatvezető című műsort, amely az alkotók szándéka szerint a cirkusz- és a képzőművészetek kapcsolatának és közös pontjainak keresésére tett kísérlet. Szekáry Zsuzsanna beszámolója az előadásról.

"Eljött végre a pillanat, megnyílt a csodák kapuja. Az előző hónapok sajnálatos kényszerszünetére csak a jegypénztárak előtt lévő, távolságtartásra felhívó matricák és a több helyen kint lévő kézfertőtlenítők emlékeztetnek. Az előadás kezdete előtt felzúgó vastapshoz csatlakozva döbentem rá, hogy mennyire hiányoztak az élmények, a minőségi szórakozás, a művészetek varázsa, a könnyed, gondokat elfeledtető kikapcsolódás.

Fekete Péter rendezésében egészen különleges és rendhagyó előadást láthatunk. A Tündértánc – Nővarázs – Cirkuszi tárlatvezető című műsor az alkotók szándéka szerint a cirkusz- és a képzőművészetek kapcsolatának és közös pontjainak keresésére tett – véleményem szerint – igen jól sikerült kísérlet.

A Fővárosi Nagycirkusz manézsza egy galériává avanszálódott át, aminben világhírű festmények, valamint köztéri szobrok és egy kisplasztika elevenedik meg. Utóbbiakat az alkotók különleges nőalakokról mintázták, amik a tánckarnak köszönhetően meglevenednek és történeteket mesélnek, fontos társadalmi üzeneteket közvetítenek. Mindezt egy kislány gyermeki lelkesedéssel és fantáziával átítatott felfedezőútja során éljük át, aki a világhírű műalkotásokon és az artistaprodukciókon keresztül ismeri meg a női lét különböző aspektusait. Ugyanis a különleges látványvilágú darab középpontjában a nők, ezek az erős, sokszínű, bátor, gyengéd, harcias, eltökélt, bájos teremtmények állnak. Ők gyújtanak lángot a világban, ők az élet mozgatórugói, a férfiak támaszai, a művészek múzsái.

A cirkuszművészet az évszázadok során komoly hatást gyakorolt a művészeti ágakra; kölcsönösen építették egymást, elég csak Toulouse Lautrec Cirkusz című litográfiasorozatára vagy Aba-Novák Vilmos cirkuszi témájú festményeire gondolnunk. A

cirkusz- és a képzőművészet csodáit viszont egyszerre eddig nem láthatta a magyar közönség, amik egyszerre elevenednek meg a Fővárosi Nagycirkusz új műsorában. Lenyűgöző volt átélni a finom párhuzamokat az alkotások és a lélegzetelállító artistaszámok között, amelyekbe bekapcsolódnak a mozgásszínház elemei és az élő zenének köszönhetően a zeneművészet. Kiváló választás volt, hogy Mogyeszt Petrovics Muszorgszkij orosz zeneszerző legismertebb, 1847-ben komponált zongoraciklusából a Promenade legyen a visszatérő, többször újragondolt motívum, ami elválasztja az egyes képeket és a hozzájuk kapcsolódó artistaszámokat.

A képzőművészeti alkotások és az artistaszámok közösen mesélnek titkokról, egyenlőségről, kitartásról, önfeláldozásról, harmóniáról, bátorságról, csapatmunkáról, elszántságról, bizalomról, áldozathozatalról, összehangról és érzékiségről. Közben egymást pusztán a fogával a magasban tartó és pörgető levegőszám, többszörös cirkuszfesztivál-díjas női erőemelő szám, trapéz szám hármas

szaltóval, humoros pantomim jelenetek, elképesztő és egyben gyönyörű kaucuk szám, édes vadászgörények és cicák, vagy öt ember magasban, egymás vállába állva szaltót ugró mongol harcosok kápráztatnak el.

Az egész darab minden apró mozzanatát a ledfalán látható animációktól, az élő zenén, a díszleteken és a jelmezeken át az artistaprodukcióig, a magas művészi megoldások jellemzik. Ezáltal vált a Tündértánc – Nővarázs – Cirkuszi tárlatvezetés egy ösztönművészeti kuriózummá, mellőzve mindenfajta giccsét, csupán a szépséget és a cirkuszművészetet, az emberi akarat által létrehozható csoda művészetét bemutatva.

Aki eddig kételkedett volna abban, hogy a cirkuszművészet egyenrangú a többi művészeti ággal, miután megnézi ezt a műsort, nem maradnak kétségei. Köszönöm az alkotóknak ezt a sokszínű élménycsomagot, a közönséghez csatlakozva én is boldogan tapsoltam felállva pirosra a tenyeremet."

Szekáry Zsuzsanna
fotó: Urbán Ádám

Nem minden és nem mindenki megvehető

Kubik Annát hamarosan Az öreg hölgy látogatása főszerepében, Claire Zachanassianként láthatja a Csokonai Színház közönsége. A nőt fiatalon éri megaláztatás: szerelme megtagadja, nem vállalja gyermeküket. A tárgyaláson hamis tanúk segítségével ringyónak bélyegzi, majd feleségül vesz egy olyan nőt, akihez egy boltot is kap hozományul. A szegény lány dúsgazdag asszonyként tér vissza a szülővárosába, s üzletet ajánl a polgármesternek, egymilliárd dollárért cserébe „apró szívességet”. A darab kapcsán a gazdagságról, túlélési technikákról, manipulációról és a mai sorozatok csapdájáról is beszélgettünk Kubik Annával.

El tudja képzelni a teljes életén át tervezetett bosszút, amit el kell játszania a színpadon? Hogy valaki jogos sérelmei miatt negyvenöt év után csap le biénaként egy kisváros lakóira, hogy revansot vegyen?

Negyvenöt év telik el a főhősnő életében úgy, hogy nem csupán örökösén hordozza magában ezt az iszonyatos méltatlanságot, mert lássuk be, rettenetes, amin keresztül ment, de ezen nem is tud túllépni, rögeszméjévé válik. Ez számomra tökéletesen ismeretlen. Valamiért úgy működik az agyam, hogy inkább elfeledtettem velem azonnal a rossz dolgokat, a bosszúságokat. A megbocsátás képessége pedig eddig még nem vesztett ki belőlem. Gondolom, ez kell a túléléshez. A karakter, akit játszom, tulajdonképpen megrekedt abban az időben s abban a sérelemben, ami nagy szerelme s a város részéről érte őt. Az öreg hölgy látogatása azért zseniális és fontos darab ma is, mert a megírása után több mint har évtizeddel, kis hangsúlyeltolódással korunk egy nagy problémájáról: a manipulációról szól. Arról, hogyan manipulálja a világot kényére kedvére a koncentrált tőke által létrejött hatalom, gátlástalanul használva lelkét pusztító céljai megvalósítására a médiát, az emberek személyes sérelmeit vagy épp bosszúvágyát! Persze, Dürrenmatt korában még legalább beazonosítható volt a manipuláló személye. Attól is korszerű ez a színdarab, hogy tud ma is új gondolatot, érzéseket ébreszteni, kérdéseket feltenni. Olvastam régi újságcikkeket arról, hogy mikor először bemutatták Magyarországon, itthon gyakorlatilag alig ismertek testközelből ilyen gazdagságot, tehát akkor a vagyongyógy volt a hangsúly, és nem annyira a bosszú. A média felelőssége s a pénzen vett hatalom mindenhatósága, nekem erről szól manapság ez a darab, nem is annyira egy vérig sértett nő személyes bosszújáról.

Elgondolkozott azon, hogy mit tenne a kisváros lakói, a gülleniek helyében? Anyagilag már ellehetlenítette őket, hisz amikor oda érkezik, ezek az emberek már kiéheztek a pénzre. Ha józanul és racionálisan nézi, vajon meg tudná ingatni egy ilyen helyzetben a jólét ígéréte? Vagy Dürrenmatt szavaival élve, tudna európai maradni?

Nehéz erről beszélni, amíg nem kerül ilyen helyzetbe valaki, csak fel-tételezéssel élhet. De azt gondolom, hogy nem, nem minden vásárolható

meg! Ez silány elgondolás szerintem. A darabban Claire ezt mondja ugyan, a milliárdos háttérével, nyugalmával! De időről időre csak akadnak olyan emberek, akiket nem lehet megvenni, mert elveik vannak, mert ragaszkodnak valamihez. Azok áldozata hova lenne, ha ez a tétel igaz?!

Van ilyen figura a darabban, akit nem lehet megvenni?

Szerintem itt lassan mindenki áldozattá válik, maga Claire is. Hiszen az élete is ráment erre a nehéz kalandra. De ha a történelmünket figyelemmel kísérjük, tudtak emberek nemet mondani besúgási tevékenységre, tudtak nemet mondani vallatáskor, kínzás alatt is. Igen, lehet nemet mondani, s hogy nem minden a pénz, ez igazán sokszor bebizonyosodik az életben. Ne vegyük el ennek jogát a hősoktól sem, a mindennapiaktól s a valódi, történelmi léptékek mért hősoktól sem. Tudom, hogy ma könnyebb azt állítani, hogy ennek vagy annak lehetetlen ellenállni. Szerintem lehet, ám iszonyú nehéz a következmények vállalása is... Az előadásba azért került bele Rebbie, a bosszú angyala, akit Varga Klári alakít, mert mostanra átalakultak a bűnözők formái is. Ma nem személyesen követik el a nagy „kaliberű” bűnözők büntetettüket... A mi előadásunkban nagyon fontos, hogy a gonosz nem patás ördögként jelenik meg, hanem egy majdnem megnyerő személyként. Gonoszt nem lehet gonoszul játszani, pedig általában így jelenítik meg, mint aki már szinte belesavanyodott a gonoszságába. Ennél viszont sokkal ördögibb a kor, amiben most élünk. Ma nem tudod megmondani, hogy egy jóságosnak kinéző arc mögött mi lapul. Rémmel vettem észre a karantén alatt, hogy azokban a mai sorozatokban, amiket fiatalok ajánlottak nekem megnézésre, szinte kivétel nélkül a bűnözőknek kell szurkolni. És sur-

kolsz is, mert behúz, annyira jók a karakterek, és annyira jól van megírva a történet. Nézőként rajongásig lehet szeretni egy-egy ördögi alakot! De mégis, milyen kor ez, ahol a bűnözőknek kell drukkoljon az ember, egy kábítószer kereskedőnek vagy gyilkosnak?

Mindez párhuzamba állítható az öreg hölgy egykori szerelmének, Illnek a figurájával. Ő bánik méltánytalanul ezzel a nővel, aminek duplán meg is fizeti az árát, de a darab elején, önmagát is védve, együtt-érzést kíván.

Így van és ő megy át az igazi taktilizmán ebben a darabban. Ő az, akinek igazán megfordul a sorsa, és nagyon súlyosan meglakol egykori vétkeért. De úgy tűnik, ma már nem az éhhalál szélén álló nyomorgókról van szó előadásunkban, sajnós, ma a felkínált összeget akár viszonylagos jólétben is elfogadnák sokan. Mert a kapzsiság korát éljük. A morális vétek magasabb szinten is megjelenik, nem csupán az „üres has” szintjén, mint Brechtnél.

Úgy gondolja tehát, hogy az a manipuláció, amiről beszélt, ma már olyan szinten szűrődött be az életünkbe, hogy szinte észre sem vesszük?

Nem. Sőt kívánjuk. Olvastam egy tanulmányt a Hitel folyóirat egy számában, hogy már szinte kiköveteljük magunknak, hogy manipuláljanak, mert ki vagyunk erre éhezve. Minden az énközpontúságról szól, minden az én, az önmegvalósítás, s nem látunk távolabb annál, mint ami az orrunk előtt van. Csak horizontális a látásmód. Kiment vagy kivonták a transzcendenciára való hajlamot belőlünk.

Tudatosság kell, hogy ez ne hasson ránk? Valami külső rálátás?

Nem tudom. Talán túlságosan rejtőzködik bennünk, nehéz felszínre hozni magunkból, amíg nem pró-

bálja meg az embert az Isten. Vagy bárki, az élet, a sors. Talán addig rá sem jövünk, hogy létezik bennünk. Ilyesmik kellene hozzá, mint ami most történt tavasszal: a vírus. De miért is van szükség ilyen tragikus eseményekre, hogy észre vehessük életünk gyönyörűségeit? Szerintem egy három hónapos karantén után mindenki boldogan nézte, hogy hogyan bújik ki egy fűszál a földből, vagy hogy milyen isteni csodák vesznek körül bennünket, amiket amúgy sosem veszünk észre, sose látnánk meg. Nem szólhat arról az életünk, hogy kaparj kurta! Hitem szerint, valami többről is szól az emberi lét, ezt keressük, sóvárogjuk, míg élünk, ezt a többet...

Tovább erősítette a járvány azt, hogy egy jól átgondolt normál értékrend szerint haladjon továbbra is?

Persze. Érdemes más, lényeges dolgokat is meglátni, nem csupán az anyagi javakat hajszolni. Nem lenne elég, ha mindenkinek fedő lenne a feje fölött és lenne egy viszonylagos kényelme, normális jóléte? A világ leggazdagabb asszonyának, utána néztem, 54 milliárd dollárja van, egy áruházlánc tulajdonosa, ami óhatatlanul is egy személyiséget deformáló, emberi ésszel fel sem fogható vagyon. Rádásul jótékony akciói révén, alapítványai által, lehet akár kártékony is! És természetesen még gazdagabb akar lenni. Nincs egy idő után határ.

Kanyarodjunk vissza a színházhoz. Hogy élte meg, hogy újra színpadon lehet?

Nem éltem meg tragikusan a karantén idejét. Amikor márciusban, a korlátozások bejelentésekor mentünk haza Budapestre, már útközben felkért egy másik színház szintén Az öreg hölgy látogatása női főszerepére. Ezt természetesen nem tudtam elvállalni, egyszerre nem lehet két különböző variációban játszani ezt a szerepet. Felolvas-

tam hangoskönyvet a Bodor Tibor Könyvtár számára vak és gyengén látó társainknak, verses és mesevideókat készítettünk szép számmal, „maradjotthon” felvételeket, zsűriztem online versmondóversenyt! Azt hittem, hogy rövid úton feleslegessé válunk és jó volt ráébredni az ellenkezőjére: igenis nagy szükség van a „lélekmentésre”, arra, amit mi csinálunk. Bebizonyosodott, hogy az embereknek szüksége van lelki táplálékra is. Nagyon jó érzés volt ezt megtapasztalni, eddig sose gondoltam végig így, a másik oldalról. Minden este úgy zuhantam be az ágyba, hogy elképesztő sokat dolgoztam, rádásul olyan technikai dolgokkal is megküzdöttem, amikhez nem is értettem, a lányom sokat segített, aki szintén otthonról dolgozott. Hangfájlokot küldtem ide-oda, ezerféle videó készült. Hozzáteszem, hogy mi nem voltunk bezárva, mert erdőszélen lakunk Budapesten, és ki tudtunk menni nagyokat sétálni. A lányom is rengeteget dolgozott, de megteremtette magának a napi többszöri jogázást meg futást, mert ő ettől tudott kiegyensúlyozott maradni. A lakásomra szinte nem is jutott időm, pedig régóta terveztem, hogy végre a könyvtáramat is rendezem majd. Ez csak a két hét szabadságom alatt sikerült végül. Nekem leginkább a kollégáim hiányoztak, az arcok, a tekintetek, ölelések, nevetések, meg azt érezni, hogy szeretek köztük lenni, s viszont szeretnek.

Hogyan gondolsz a költözésre? Most bemutatjátok Az öreg hölgyet és utána másból játsszátok majd.

A bizonytalanság sosem jó dolog. Mindent be kell hangolni egy bizonyos térre, ami most még nem ismert előttünk. Ettől egy kicsit tart az ember, de nagy izgalommal várjuk, hogy mi lesz, hogyan is lesz a következő időszakban.

Fotó: Máthé András

Furcsa helyzet mindenütt Zalaegerszezen is

Pandémia? Mint valami tragikus hősnő egy görög drámában.

Nevezhetjük színházatlannak is az elmúlt időszakot az életünkben.

Márciusban a kőszínházak bezártak és az újakezdés kérdéseivel foglalkoznak azóta is. Nem történik ez máshogy Zalaegerszezen sem.

Új évad, új kihívások, meglepetések, világjárvány, szerkezeti átalakulás, felújítás előkészítés, rendezői és színészi feladatok, színházigazgatás, magánélet.

Sok kérdés, konfliktuskezelés. Játék vagy maszkgiártás.

Besenczi Árpád a Hevesi Sándor Színház igazgatója.

Mit vár az új évadtól?

Reméljük előadásokat. Megszűnő közalkalmazotti forma átalakítását. Bepótolni az elmaradt darabokat. A harmadik igazgatói ciklusom első évét. Eddig talán a legbizonytalanabbat minden tekintetben. Született optimistaként bízva abban, hogy minden úgy fog történni ahogy elterveztük.

Mennyire lehet improvizálni?

Mert hogy kell, az szinte biztos. Bármennyire inspirálnak a megoldandó helyzetek. Most azért egy kicsit több jut a kívánatosnál.

Hogy él most Besenczi Árpád, a színész?

Nehezen. A lételemem a játék. Hiányzik a színpad, a nézők. Re-

mélem én is a publikumnak. Röviden ez a helyzet a hiányt jelenti.

Van-e álma színészként?

Nincs. Ami jön, annak ügyis jönnie kell.

Hogy tud az igazgató átváltozni a saját színházában „beosztott” színésszé vagy rendezővé?

Csettintésre.

Mi az álma rendezőként?

Játékmesternek gondolom magam. Előjatszom, ha akarják, ha nem. Színészi attitűddel létezem itt is. Nincs se szerep, se rendezői álmom. A produkció megvalósítása inspirál. Nem szégyellem céloom a sikeres előadás.

Polgárként hogy élte meg az elmúlt tíz évet?

Jól érzem magam. Pozitív attitűddel élek. Hosszú tíz év volt. Jó helyen, jó emberek között élek. Ami nagyon fontos egy nagyon erős otthoni háttérrel. Visszatérve a kérdésre: sikerült megerősíteni a zalaegerszegi színház helyét, helyzetét itt és országosan is. Rengeteg bérletesünk van. Tudni kell, hogy kiknek mennyiből csinálunk itt évadokat. Majd ha a felújítás után lesz három játszóhelyünk...

A felújítás előkészítése hol tart?

Most éppen a 12/4-es variációnál tartunk. Talán ez már a végleges. Lesz kamaraszínház és házi színpad. Ez még a jövő. Most az a legfontosabb, hogy ki tudjunk nyitni és játszhatunk!

Lehunyt sok szemét a ház

Rengetegen voltak kíváncsiak a Csokonai Színház épületbúcsúztatójára az elmúlt két hétben. Valódi happeninggá, színházi interaktív élménnyé alakult a tulajdonképpen már augusztus 18-án, a Lighthouse On fénytárlattal indult program. Szabadtéri és erkélykoncertekkel, nyílt próbákkal, kulisszajárásokkal, fáklyás felvonulással várták közönségüket, sőt többszáz ember kezében vándoroltak az utóbbi évek ikonikus kellei és jelmezei, a Pál utcai fiúk zászlója, Sancho Panza számára vagy épp Júlia kádja, új helyükre. Bár már a szeptember második felében bemutatandó Őszintén szólva című vígjátékot rendezi, számos eseményen részt vett Gemza Péter, a színház igazgatója is. „Mélton búcsúztunk a történelmi épülettől, hisz egy nagyon jól sikerült két hetet tudhatunk a hátunk mögött” - mondta a fáklyás felvonulás

után. „Mi nyilván nem tudunk nem érzelmileg viszonyulni ahhoz, hogy itt hagyjuk mindennapi életterünket, a színpadot, az irodákat, de izgalommal várjuk a most következő átmeneti időszakot is. A fáklyás felvonuláson valóban azt éreztem, hogy jelképesen átvittük azt a tüzet, amit a Csokonai képvisel a többi játszó-és próbahelyünkhöz, szimbolizálva a folytonosságot. Nagyon örülök, hogy az elmúlt két hétben rengetegen csatlakoztak a programjainkhoz, hogy a színház sorsa ilyen sok ember szívügye.”

A szinte már kiürített helyiségek miatt a naponta indított kulisszajárásokra érkezők már nem nézhettek meg a fodrász-, kellek-, vagy jelmez-tár látnivalóit, így a színészek kárpótolták őket személyes hangvételű színházvezetésükkel. A nézők megtudhatták kinek milyen rítusa van színpadra lépés előtt, kit milyen el-

mények kötnek a háttér dolgozókhöz vagy a színház egy-egy szegletéhez. A színészek közül többen is beszéltek arról, hogy a próbák, a napi munka mellett igazából most vált számukra is realitássá, hogy el kell menniük a jól ismert falak közül, hogy új öltözöket, új próbahelyeket kell megszokniuk. Az örök optimista Varga Klári kiemelte a koncertet adott, egyfajta ízelítőt a most piteken bemutatandó Az öreg hölgy látogatása zenei anyagából, Herczeg Tamással. A koncert előtt beszélgettünk vele, és azt mondta, ő nem tart a költözéstől. „Felszabadító volt a koncertünk, mert váratlan, új utakat nyitott meg. Az újakezdés mámore volt benne, sokkal kevésbé a búcsúzás. Úgy gondolom, hogy minden változás, a nehézségek ellenére is, kapukat nyit meg, katalizálja a kreativitást.”

Ahogy a Színházak Éjszakája programjaiból, úgy a mostani programokból sem maradhattak el a nyílt próbák, amelyek mindig jó referenciák a rendezőknek és a színészeknek is arra, hogy felmérjék, hol tartanak a munkában, rezonál-e már a közönség egy-egy jelenetre. A francia vígjáték, az Őszintén szólva próbáira két alkalommal ülhetek be azok, akik Gemza Péter rendezői instrukcióra és a vígjáték szereplőinek munkájára voltak kíváncsiak. Wessely Zsófia, a darab egyik főszereplője szerint a közönség jelenléte és a belőlük áradó energia a sajnálatos helyzet adta

hosszú kimaradás után felüdülést jelentett a színészek számára. „Pozitív visszajelzést kaptunk arról is – tette hozzá a színész –, hogy a darab ma is aktuális, jelen helyzetben is kiváltja a várt hatást. Megnyugtató számomra az is, hogy ebben a több oldalról is kissé kaotikus helyzetben sem mondanak le az emberek a színház világáról. Pozitívan állók a kiköltözéshez, és bár a változás mindig kockázatos, bízom a debreceni közönség szeretetében.”

Valódi kapcsolatépítő tréning volt az élőlánc a színház dolgozóinak is, hisz a színészekről kezdve a bérügyi dolgozóig sokan adogatták egymásnak és a résztvevőknek apróbb nagyobb kelleket, jelmezeket. Néhol lelassult a sor, mert ki-ki próbálgatott egy kalapot, egy ruhát, vagy épp felhívtak valakit a Macskajáték ódon telefonjával, vagy a címkék alapján próbálták beazonosítani, mikor kin láttak egy-egy ruhadarabot, cipőt, csizmát. Mészáros Ibolya is megszakította az Őszintén szólva próbáját, hogy beállhasson a kigyózó sorba. „Szívmelengető volt látni azt a sok embert, aki eljött, hogy velünk együtt jelképesen kiköltöztesse a színházat. Jó élmény volt kézről-kézre adni a sok kelleket, jelmezt, parókát, és feleleveníteni azt a sok emléket, ami ezekhez a tárgyakhoz köt minket.”

A színpadi játékot, a Csárdáskirálynőt kétszer is játszották a két hét alatt, szellemi vetélkedővel egészítették ki. Arra kértek két, Debrecenben jól ismert kvízmezt, hogy készítsenek egy a Csokonai Színházra hangolt játékot. Hat csapat mérte össze

a tudását az augusztus 27-i kvízen. A természetjárók csoportja nyert, akiknek Vékony Anna volt a csapatvezetője. Boruzs János kvízmezt azt mondta, érdekes kutatómunka volt színházi kvíz készíteni. „Mivel nem a standard feladatnak bizonyult, kihívásnak tekintetem a színház felkérését, hogy állandó munkatársammal, a fiammal, állítsunk össze egy kvízt, amely a debreceni színházat állítja fókuszba. Utána néztünk a színház-történetnek, az itt megfordult híres rendezők, színészek, örökös tagok munkásságának. Sok érdekes dolgot találtunk, és azt hiszem a felfedezés öröme átragadt a játékosokra is. Csodálatos élmény volt azért is, mert akiket én nézek a színpadon, azokkal most együtt játszhattam.”

A debreceniek, a közönség a stúdiószínpad falán üzenhetett az épületnek, a társulatnak.

A rendezvénysorozat végén a nézőkkel közös fáklyás felvonulással vettek szimbolikus búcsút a rekonstrukció előtt álló épülettől. A gyülekezőket szeptember 4-én a Holdvilág Cafe koncerttel várta Lehocz Zsuzsa és Takács Dániel az Ady parkban, majd miután mindenki kapott egy fáklyát, harmonikaszóval kísérve sétáltak át a Vig Kamaraszínházhoz, ahol Újhelyi Kinga és Szabó Krisztián koncertje várta a menetet.

A programsorozat ugyan szeptember 5-én, a Bánk bán premierjével véget ért, de a társulat új játszóhelyein és Debrecen innovatív helyszínein a 2020/2021-es évadban is várja a közönséget!

Fotó: Molnár Péter

A magyar kultúra szolgálatában Kitüntetés vett át Tóth-Páll Miklós

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozatának kitüntetését vehette át Tóth-Páll Miklós színész és rendező, az Ady Endre Társaság alapítója és elnöke, a Harag György Társulat örökös tagja.

A kitüntetés az indoklás szerint a magyar kultúra szolgálatában határon innen és túl végzett művelődésszervezői tevékenységéért, különösen az Egycsillagú égbolt – A Magyar Kultúra Hete című programsorozat megszervezésében vállalt szerepe elis-

meréseként kapta még március 15-én, ám a koronavírus-járvány miatt a hivatalos átadás csak augusztusban történt meg Budapesten, a Vigadóban.

Tóth-Páll Miklós Marosvásárhelyen született, 1944-ben. Szakmai tanulmányait ugyanitt, a Szentgyörgyi István Színművészeti Intézetben végezte 1964 és 1968 között. 1968-ban szerződött a Szatmárnémeti Északi Színházhoz. 2010-es nyugdíjazásáig a Harag György Társulat tagja, majd továbbra is aktív, örökös tagja lett.

Karrierje során megkapta mások mellett a Harag György Emlékdíjat, a Nádai István Emlékdíjat, A Szatmár Megyei Tanács Kiválósági díját, a Szatmár Megyei RMDSZ pedig 2009-ben adott át neki elismerő oklevelet a Magyar közösségért végzett munkájáért. Megkapta az EMKE Bánffy Miklós-díját és az RMDSZ Ezüstfenyő és Ezüst Tulipán díját.

A Harag György Társulat PR-osztálya

A színház befogad

Veszprém megye után Baranyában a MaloM-program

Veszprém megyei települések után Baranya megye négy falujában is láthatnak befogadó színházi produkciókat a dr. Várszegi Tibor nevével fémjelzett Új Színház Alapítvány MaloM programjának köszönhetően.

Magyarpolány és Pécsely után szeptembertől új helyszínként Dörgicsén is láthatnak befogadó színházi produkciókat a nézők Veszprém megyében. Olyan népszerű művészek estjeit, előadásait tűzik műsorra ezeken helyszíneken, mint Eperjes Károly, Rékasi Károly, Tordai Teri, Horváth Lili, Mikó István, Szarka Gyula. Új helyszínektől az Ormánságban pedig Kémesen, Tésen, Drávacséhiben és Szaporcán indul a szezon. Az őszi évadokat mindegyik helyen meghírtették.

Az Új Színház Alapítvány MaloM programjának köszönhetően dr. Várszegi Tibor művészeti vezető szervezésében 2009 óta 221 különféle társulat, illetve előadó 378 produkcióját összesen 654 alkalommal hívta meg Jászberénybe, Magyarpolányba, Pécselyre. A Várszegi Tibor vezette program a mottója "Befogadó színházi programok az emelkedett hétköznapokért."

Az ő irányításával két éve indultak el befogadó színházi rendezvények Veszprém megyében elsőként Magyarpolányban, majd tavaly Pécselyen. Az előadások telt házzal zajlottak, a visszajelzések alapján a közönség nagyon elégedett volt a meghívott produkciók színvonalával, minőségével. Most pedig Dörgicsén is láthatóak ilyen előadások.

A Magyarpolányi Pajtaszínház idei szezonja már augusztus 30-án elkezdődött Eperjes Károly az Igazat mondd, ne csak a valódit című irodalmi összeállításával. A színművész XX. századi Istent kereső magyar költők műveiből összeállított nagy sikerű estjét már több évtizede láthatják a nézők. A népszerű művész ötszázszor játszotta ezt szerzte az országban, járt vele Amerikában, Kanadában, Székelyföldön, Brüsszelben, Rómában. Közreműködött. Négyessy Katalin gondokán.

Ugyancsak hosszú ideje, majd tíz éve viszi mindenhová a Wass Albert írásaira, verseire, prózáira épülő Szerelmem, Erdély című önálló estjét Rékasi Károly. Magyarpolányba szeptember 11-én vendégeskedett ezzel a produkcióval. Az irodalmi est ötlete Koltay Gábor Wass Albert életútját bemutató, Adjátok vissza a hegyeim! című dokumentumfilmjének premierje után fogalmazódott meg Rékasi Károlyban, aki a film főszerepét játszotta.

A pajtaszínházba igazi családi programként kicsiknek és nagyoknak ígér remek szórakozást a Szarka Gyulának, a Ghymes együttes alapítójának új mesekonzertje a Tücsöklakodalom szeptember 18-án. A produkcióban olyan közismert, generációkat átölelő dalok szólalnak meg, mint a Hol jártál báránykám, a Sárga csikó, csengő rajta, a Virágéknál ég a világ, a Kuttyavér, az Egyszer egy királyfi, a Kétkrajcáros dal, A pad alatt. Játsszák a Tücsöklakodalom, valamint Molnár Anikó és Papp Attila soproni színművészek.

Ebben az évadban szeptember 24-én még egy másik gyermekeknek szóló előadás is várja itt a családokat. Várászló a szirmok vidékéről címmel bábos játékot tekinthetnek meg az érdeklődők Kovács Gáborján és Császár Róbert előadásában.

A pécselyi Templom utcai kultúrházban szeptember 19-én kezdődik a nyitó évad a Tücsöklakodalom című mesekonzerttel. Itt szintén láthatják Eperjes Károly az Igazat mondd, ne csak a valódit estjét szeptember 27-én. Pólíka címmel Kovács Apollóniának, a magyar folk-és cigánydalok koronázatlan királynőjének a szellemiségét idézi meg előadásában Varga Klári színművész október 17-én. Vele tartanak ezen a zenés esten Rusz Milán, Gyorgyev Bránimir és Suki István. Kicsiket és nagyokat egyaránt vár a játszóhelyre a Magyar Népmese Színház Mátyás király születése napja produkciójával október 18-án. Az összeállítás közismert Mátyás-meséket dolgoz fel gyerekeknek szólóan. Az őszi évadot Tordai Terinek és lányának, Horváth Lilinek Nőkből is megárt a sok című előadása zárja október 29-én. Pataki Éva darabja egy anya-lánya kapcsolatról szól, hogyan lesz a szülőből nagyszülő, a gyermekből édesanya.

Veszprém megyében új helyszínként Dörgicsére a Fő utcai művelődési házba szintén érkeznek ősztől előadások a MaloM-program keretében. Az évad szeptember 20-án kezdődik Szarka Gyula Tücsöklakodalom című mesekonzertjével. Ezután szeptember 25-én Mikó István Svejk vagyok című estjét láthatják a nézők. A népszerű színművész zenés sörözgetés közben majd harminc éve kelti életre Jaroslav Hašek kultikus hőst. Már több mint ezerszer bújít Švejk bőrébe, a derék katona figurájára legendásan összeforrt a Jászai Mari-díjas, érdemes művész életével. Hamvadó cigarettavég címmel október 18-án Karády-estet tartanak Dörgicsén Varga Klári és Rusz Milán Jászai Mari-díjas színművészek, megidézve dalokkal a legendás, hányatott sorsú művész életét, sorsát.

Az Ormánságba is érkeznek előadások. Az V. Bóköz Fesztiválhoz kapcsolódóan jelentették be, hogy a MaloM-program keretében a Baranya megyei Kémesre, Tésenfára, Szaporcára és Drávacséhibe is érkeznek különböző produkciók.

- Azt szeretnénk, ha a Bóköz Fesztivál és az adott térség kulturális tartalma kínálata országos mintaprogramként hatással lenne a falvak társadalmi fejlődésére. A négy település közössége közös stratégia mentén álmolja tovább a jövőjét - erről beszélt Pataki András fesztiváligazgató a szeptember eleji eseményen. A rendezvény folytatásaként pedig a hétköznapokra garantált kulturális élményt kínálnak a MaloM-program színházi előadásai.

Ennek keretében Kémesen szeptember 29-én Fabók Mancsi Bábszínháza adja elő A székely menyecske meg az ördög produkcióját. Szaporcán, október 3-án a Márkusszínház Laci királyfi című mesejátéka látható. Drávacséhiben október 14-én Pólíka címmel Kovács Apollóniának, a magyar folk-és cigánydalok koronázatlan királynőjének a szellemiségét idézi meg Varga Klári színművész. Ugyancsak ő érkezik Tésenfára október 15-én a Hamvadó cigarettavég című Karády-estjével. Az őszi szezon zárásaként a Beregszászi Színház Csehov egyfelvonásos komédiák címmel mutatja be előadását október 23-án Trill Zsolttal Kémesen.

Meghosszabbított szezon Esztergomban

Különleges évad a várszínházban

A világvárvány miatt december 31-ig meghosszabbítja az idei szezonját az Esztergomi Várszínház. Az augusztus 30-án befejeződött szabadtéri programjaik után ősztől havonta tartanak zárt térben előadásokat - jelentette be Horványi László, az Esztergomi Várszínház igazgatója, aki hozzátette: sikeresek voltak a nyári produkcióik.

A világvárvány próbára tette a fantáziánkat, kreativitásunkat, improvizációs készségünket, s ennek köszönhetően a meghirdetett játéknapjainkon mindig tudtunk tartani előadást. Ez a legnagyobb eredménye az idei, különleges szezonnak amellet, hogy megtarhattuk a közönségünk érdeklődését, bizalmát - mondta Horványi László.

A trianoni békediktátum aláírásának századik évfordulója alkalmából az Esztergomi Várszínház vezetése a július 4-én kezdődött és ezúttal december 31-ig tartó harmincketedik évadát a nemzeti összetartozás jegyében állította össze. Minden elcsatolt területéről hívtak meg magyar társulatokat, előadásokat. Eddig képviselték magukat temesvári, marosvásárhelyi, zentai, komáromi, pozsonyi művészek, csoportok, együttesek.

- A járványhelyzet, a beutazási korlátozások miatt ugyan egy alkalommal nem programban szereplő előadásokat láthatta a közönség, de mindig tudtunk új produkciókat meghívni a helyükre, így nem maradtak színházi élmény nélkül a nézők a játéknapjainkon. Ezt tartom a legfontosabb eredményünknek idén, amikor a pandémia miatti intézkedések befolyásolták a szabadtéri játé-

szóhelyek működését. Egyszer fordult elő, amikor az online-közvetítés lehetőségével éltünk, ekkor adódtak technikai problémák és szintén egy alkalommal az időjárási viszonyok nem tették lehetővé, hogy az István, a király koncertet augusztus 17-én megtartsuk a bazilika előtt. Másnap azonban kínáltunk lehetőséget azoknak, akik mindenképp meg szeretnék volna nézni a sikeres, sokakat vonzó produkciót, s még az eredetileg foglaltnál jobb helyekre ülhetek. Köszönet jár a közönség azon részének, akik ugyan nem éltek ezzel a lehetőséggel, de támogatva a kultúrát, a várszínházat, a fellépőket nemes gesztusként nem váltották vissza jegyüket - hangsúlyozta Horványi László, aki kiemelte a szabadtéri évadukból, hogy a Temesvári Állami Csiky Gergely Színház Hattyúk tava újratöltve előadása színházi csemegeként volt látható a várszínházban, s a nézők ezt a várakozáson felül értékelték.

Nagyon pozitív visszajelzéseket kaptak a Komáromi Jókai Színház Miroslav Krleža A Glembay-ház című drámájának meghívása után és örült annak, hogy megtartva a hagyományait ismét színpadra állíthatták saját bemutatót. Szüle László Fekete zongora művéből készült felolvasószínházi előadás, amely Ti-

sa István és Ady Endre képzeletbeli találkozásáról szól jelentős sikert aratott a nézők körében. Ehhez kapcsolódva hozzátette: jövőre a soproni és kaposvári színházakkal együttműködésben készül Isten komédiása című Assisi Szent Ferenc életéről szóló darabot láthatja majd a közönség esztergomi produkcióként és várhatóan műsorra tűzik Hedry Mária Calypso című új darabját.

Horványi László nagy és országosan egyedülálló sikernek tartja, hogy megtarhatták a huszadik Esztergomi Bábostábor. A jubileumra eljöt-

tek olyanok is vendégségbe, akik még tíz évesen jártak először a táborban, s most felnőttként saját gyermeiket hozták el a programokra.

Az igazgató elmondta, már elkezdtek a következő évaduk előkészítését. Továbbra is arra törekcsenek, hogy a város és a várszínház szellemiségéhez illő műsort állítsanak össze a műfaji sokszínűség és az igényes szórakoztatás jegyében. Most ősztől pedig havonta egy alkalommal felnőtt és gyermek előadásokat tartanak zárt térben. Ennek műsorát rövidesen meghirdetik.

Glembay ház(tűznéző)

A gazdagság nyomorúságának érzése veszélyes és sötét csapda. Képes a füstjével, gőzével, hőmérsékletével lávaként mindent megmérgezni és felégetni. Aztán kihülve kővé változva lenyomatként bemutatni az emberi jellemet. A törekvő nagyragvagyás, hűség, hűtlenség háromszögében. A színház varázsa Esztergomban újra bizonyította, jó ha egy előadás a kikapcsolódás mellett vagy helyett bekapcsolja a nézőt.

A közönség igazi színházi háztűznézőbe érkezhettek az Esztergomi Várszínházba, amikor a Komáromi Jókai Színház elhozta Miroslav Krleža A Glembay ház című drámáját. Betekintést nyert egy dúsgazdag család mélyben lakozó és felszínre törő rejtélyeibe, generációk, családok összecsapásába. Az előadás pedig attól vált igazi háztűznézővé, hogy a néző átélhette a színházi élmény katarziséval járó belső lelki utazást, amikor a látszólagos nyugalom mögé pillantva forrongó, feszültségekkel teli életek, kapcsolatok sorjázta elötte a végletekig kielezett helyzetek, párbeszéd, monológok között. A zseniális horvát író darabja lenyűgözően hatott ezen a játszóhelyen. Igaz, ehhez a találkozáshoz, érzéshez még két dolog feltétlen szükséges: egy hozzáértő rendező és remek színészek. Balogh Tibor kritikus, aki meghívta az előadást a legutóbbi Magyar Színházak Kisvárdai Fesztiváljára, erről ezt írta: "Miroslav Krleža darabja (eredeti címén A Glembay Ltd) nem a színházba ezeket bevonzó, habkönnyű vígjáték. Végjáték. Akkor bátrak műsorra tűzni az igazgatók, ha a társulatuk színészeire ráillenek a szerepek, s jelentkezik a színrevitelre egy felkészült, jelen századi értelemben konzervatív rendező. Martin Huba ilyen, s a keze nyomán odaláltak a szerepek a színészek alkatához." Aki pedig ott volt Esztergomban és megnézte, átélhette mindezt, az a taps mellett megköszönte a stábnak azt, hogy a komáromi Glembay ház titka a színészek erejében rejlik. Művészi gazdagságként.

Jubileumi összművészeti tanévnnyitó a Baross Imre Artistaképző Intézet Szakiskolájában

A Fővárosi Nagycirkuszban tartották az idén hetvenéves Baross Imre Artistaképző Intézet Szakiskola évnyitó ünnepségét. A 2020. augusztus 31-én, hétfőn este rendezett összművészeti előadás alatt az intézmény új igazgatója, Kovács Gábor Dénes bemutatta az iskola tagintézményeit és ismertette az idei évre vonatkozó terveket.

Kovács Gábor Dénes először változta a pandémiás helyzetre vonatkozó szabályokat és óvintézkedéseket.

Méltó módon készülnek az idén 70. születésnapját ünneplő Baross Imre Artistaképző Intézet Szakiskola jubileumi évére. Többek között közönségcsalogató előadásokkal hirdetik az előadó-művészet és a cirkuszművészet nagyszerűségét. A tervek között szerepel, hogy játsszák a Dzsungel könyve című, Uray Péter által rendezett előadást, amelyből az évnyitón több részletet láthattak a jelenlévők. Ha semmi sem zavarja meg az iskola működését, az első jelentős gálaműsort december 8-án tartják a manézsbán, ahol fellépnek azok a nemzetközi karriert befutott magyar artistaművészek is, akik az iskolában végeztek a tanulmányaikat. Az előadás a magyar cirkuszművészet múltjáról és jelenéről szól majd. Ezen a napon nyílik meg a Fővárosi Nagycirkuszban egy kiállítás, ami szintén az iskola elmúlt évtizedeit mutatja be, valamint kiadásra kerül egy különleges tankönyv is. Február 2-án nagyszabású előadással zárják az ünnepi felévet.

Az iskolának két nagyszerű tagintézménye is van, az egyik évek óta a Békéscsabai Színitanház, a másik pedig az Oktopus Multimédia Intézet.

Az évnyitón a Békéscsabai Színitanház élő produkciói mellett letitított kisfilmből kiderült, hogy az

intézmény nemcsak a háttérszakmák és előadó-művészeti szakmák képviselőit, hanem artistaművészeket is képez. Ebben az évben ráadásul egy budapesti telephelyen is elindítják a képzést. „A Színitanházzal a Baross Imre Artistaképző Intézet egy olyan tagintézményt nyert, amellyel az artisták előadó-művészeti képességeit is jelentős mértékben javíthatja” – mutatott rá Kovács Gábor Dénes.

Az Oktopus Multimédia Intézetéről szóló kisfilm megtekintése után Kovács Gábor Dénes ismertette, hogy az intézményben olyan szakemberek végeznek, akik akár a média területén, akár az élő előadó-művészetben sikeresen tudják támogatni az előadókat. A felnőttképzés mellett már szakgimnáziumi képzést is elindított az intézet.

Kovács Gábor Dénes emlékeztetett, hogy az általa igazgatott intézmény fenntartója, a Nemzeti Cirkuszművészeti Központ nem első alkalommal kéri fel a műsorába érkező artistaművészeket, hogy akár egy-egy óra, akár egy mesterkurzus keretében segítsék a diákok fejlődését. A Fővárosi Nagycirkusz Tündértánc – Nővarázs műsorának egyik fellépője a The Flying Wulber fliegende csoport vezetésével június eleje óta mesterkurzust tart a Baross Imre Artistaképző Intézet tehetséges diákjai részére. Az iskola egyik tizedikes diákja, Molnár Gréta mindössze két hónap gyakorlás után csatlakozott a világhírű csoporthoz.

Sok kiváló artistaművész érkezett a sport világából, ezért az elkövetkező év egyik legfontosabb feladata, hogy egyre inkább szélesítsék azt a bázist, akik az artistaképzőbe szeretnének jönni felvételizni. Ezért szeptembertől hetedikés-nyolcadikos diákok számára felvételi előkészítő

indítanak Véghe Erika volt válogatott tornász és olimpiai kerettag, a Baross Imre Artistaképző tanárának vezetésével. Az iskola a sportszakágakkal és egyesületekkel is gyümölcsöző kapcsolatot ápol. Ebben élen jár egy stratégiai jelentőségű, a sport- és a cirkuszművészet utánpótlás fejlesztését összekapcsoló együttműködési megállapodás, amelyet a KSI Egyesülettel kötöttek.

Az iskola igazgatója beszámolt a pekingi magyar artistaosztály indításáról, a felvételizőkről valamint arról, hogy a program első szakaszaként a diákok kísérő tanáraikkal együtt augusztus 30-án beköltöztek egy zuglói ingatlanba, amely az otthonuk lesz februárig, majd reményeik szerint Pekingben folytatják a tanulmányaikat.

A műsor fináléjában a fellépők egy közös, összművészeti produkciót

mutattak be, amely méltón szemléltette és foglalta össze az iskola törekvéseit. Ezután Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár, a cirkuszművészet megújításáért felelős miniszteri biztos ünnepélyesen megnyitotta a tanévet, dr. Borsós Beáta, a Nemzeti Cirkuszművészeti Központ igazgatója pedig átadta az iskola végzős növendékeinek az intézmény zászlaját.

Szekély Zsuzsanna

Zenés nyári estek a Festetics kastélykertben

Két különleges zenés színházi produkcióval várta a közönséget augusztus végén a keszthelyi Festetics-kastély. A produkciókat a Magyar Teátrumi Társaság és a Helikon Kastélymúzeum szervezésében a Budapesti Operettszínház és a Musical Noked Produkcó hozta el a városba.

Augusztus 22-én este egyszeri és megismételhetetlen musical improvizációt láthatnak a nézők, amelynek nemcsak a háttérét adta impozáns díszletként a kastély, de a témáját is a város, a Festetics család és az épület izgalmas történeteiből alkották meg a színpadon. Sente Vajk rendező a szólisták, Peller Anna, Polyák Lilla, Csonka András és Kocsis Dénes improvizációira éppúgy épít, mint a nézők ötleteire, miközben felcsendülnek a világ legismertebb musical slágerei. A szólistákat Erős Csaba kísérté zongorán, és Túri Lajos koreográfus segítette a kész mű létrejöttét.

Augusztus 23-án Szabadság, szerelem - festői operett a Festetics kastélykertben címmel a Budapesti

Operettszínház adott fergeteges gálaműsort. Világhírű operettjársásunk legismertebb szerzői és ünnepelt sztárjai, pezsgő táncjelenetek és igazi magyar virtus – mindez a keszthelyi Festetics-kastély romantikus környezetébe költözött egy estére, neves szólisták előadásában: közreműködött Fischl Mónika, Lukács Anita, Szendy Szilvi, Kiss Diána, Lévai Enikő, Vadász Zolt, Laki Péter és Ninh Duc Hoang Long. Velük együtt Bécstől Budapestig beutazhatták a nézők az operett színes világát Lehár Ferenc, Kálmán Imre, Johann Strauss, Jacques Offenbach gyönyörű dallamai szárnyán. Az Operettszínház Balett-kara vérpezsdítő táncprodukciókkal színesítette az estét Lénárt Gábor koreográfiájában. Kálmán Imre legkedveltebb operett slágerei között felcsendültek a Hej, cigány, a Ringó vállú és a Szép város Kolozsvár, megidézve a színház következő nagy őszi operettpremierjét, a Marica grófnőt. A gála rendezője Angyal Márta, vezényelt: Pfeiffer Gyula főzeneigazgató.

Marczi Közösségi Tér szeptemberi programajánlója

SZEPTEMBER 23. SZERDA 19.00 NAGYON KELL SZERETNIÖK! Felolvasószínház.

Szereplők: Szávai Viktória és Gyabronka József. Moderátor: Réczei Tamás, szerző

2016 óta láthatja a közönség azt a felolvasószínházi sorozatot, amelynek válogatott szövegeit januárban jelentette meg a Corvina Könyvkiadó két kötetben.

A kötetek Ady Endre-Léda, Molnár Ferenc-Darvas Lili, Kosztolányi Dezső-Harmos Ilona, Babits Mihály-Török Sophie, Móricz Zsigmond-Holics Janka, József Attila-Vágó Márta, Márai Sándor-Márai Lola házasságának ledrámaibb, legbotrányosabb időszakait dolgozzák fel, a megismerkedéstől a megcsalásig, az eredeti visszaemlékezések, lejegyzések, levelek, dokumentumok alapján. A történeteket Nyáry Krisztián elhíresült bejegyzéseiből már ismerhetjük, a könyv előszavát is ő jegyzi.

Az előadás a két kötet keresztmetszetét ismerteti, a legmegrázóbb részletek megszólaltatásával. A kötet az oktatásba beemelhető drámákat tartalmaz, ezért is jelent meg a Diákkönyvtár sorozatban. Az előadás után a kétkötetes könyv 10% kedvezménnyel megvásárolható, melyet a szerző dedikál.

Belépő: 2400 Ft. Elővételben: 1800 Ft. Diák: 1200 Ft.

SZEPTEMBER 26. SZOMBAT 11.00 PRESSER GÁBOR—SZTEVANOVITY DUSÁN—HORVÁTH PÉTER: A PADLÁS. A SZINDRA TÁRSULAT előadása. Rendező: FÖLDESSY MARGIT. Ezen a Padlason "Ég és Föld között" minden megtörténhet, akárcsak a mesékben. Egy fiú megszállottan dolgozik szuperintelligens számítógépén, de nyugalmát titokzatos vendégek zavarják meg, különféle halandó és halhatatlan lények ...

Félig mese – félig musical 9-99 éves korig.

Belépő: 2600 Ft. A MÁRCIUS 14-ÉN ELMARADT ELŐADÁS-

RA VÁLTOTT BELÉPŐK ERRE AZ ELŐADÁSRA ÉRVÉNYESEK.

SZEPTEMBER 27. VASÁRNAP 16.00 BŐ SZEKUND BŐSZE ÁDÁM ÖNÁLLÓ ESTJE.

A bő egy órás produkció fanyar, gyakran szarkasztikus humorú, elsősorban a klasszikuszenei, tágabb értelemben a kultúrtörténetből válogatott sztorikból álló, közérthető, nem kizárólag a „keményvonalas” zenehallgatók által élvezhető stand-up est.

Belépő: 3400 Ft. Elővételben: 3000 Ft. A MÁRCIUS 17-ÉN ELMARADT ELŐADÁSRA VÁLTOTT BELÉPŐK ERRE AZ ELŐADÁSRA ÉRVÉNYESEK.

SZEPTEMBER 29. KEDD 19.00 L'ART POUR L'ART – EMBER A FALVÉDŐRŐL. DOLÁKSALY RÓBERT, LAÁR ANDRÁS, PETHŐ ZSOLT, SZÁSZI MÓNI.

Nyilván önök is sokszor hallották már azt a kifejezést, hogy "nem most jöttem le a falvédőről".

Ugye milyen könnyen elsiklunk egy ilyen mondat fölött? Társulatunk viszont elgondolkodott ezen a kijelentésen, mivel felmerült egy kérdés, ami nem hagyott nyugodni bennünket. Ha nem most jött le valaki a falvédőről, akkor mikor? Tegnap, tegnapelőtt, vagy még annál is régebben? Itt már nem volt megállás. Hosszú és fáradságos munkával kutattunk, egyre mélyebbre ásva magunkat az emberiség történetében, visszamenve egészen a kezdetekig, mire rájöttünk a megdöbbentő igazságra: az emberi faj valójában a falvédőről származik!

Ha élne, maga Darwin is elismerően csettintene felfedezésünk hallatán, hiszen Ő is érezte, hogy az elmélete hiányos. Sajnos elkerülte a figyelmét a Besenyő család, akik közelebb vihették volna a megoldáshoz. Azt azért senki nem gondolhatja komolyan, hogy Margit, Besenyő úr, Boborján vagy Kancácska a majomtól származik! Ezt mindannyian kikérik maguknak, beleértve a

majmot is. Elégedetten dőlhetünk a falvédőnek valamennyien, hiszen megtaláltuk a választ az emberiség egyik nagy kérdésére.

Arra biztatunk hát mindenkit, hogy legyenek részesei a nagy felfedezésnek, jöjjenek el az előadásra, ahol kutatásunk összes bizonyítékát Önök elé tárjuk a színpadon, vagy a büfében.

Amennyiben bármilyen kérdésük, vagy problémájuk lenne a fentiekkel kapcsolatban, nyugodtan forduljanak hozzánk, vagy a fal felé!

Belépő: 3000 Ft

SZÍNHÁZI NEVELÉSI ELŐADÁSOK

A KERKASZTAL SZÍNHÁZI NEVELÉSI KÖZPONT ELŐADÁSAI

SZEPTEMBER 15., 16., 17., 18.10.00-12.00 ELŐJELEK (5-6. osztályosoknak)

SZEPTEMBER 23., 25., 29. 10.00-12.00 SEHOL (7-8. osztályosoknak)

Az előadásokról bővebben honlapunkon olvashatnak: www.marczi.hu

A foglalkozásokon egy osztályt tudunk vendégül látni, előzetes bejelentkezés, időpont egyeztetés után. Minden hónapban 5 előadás a II. kerületi iskolák számára térítésmentes, a további előadásokra belépő váltása szükséges.

Belépő: 1500 Ft/fő
Szakmai belépő: 500 Ft/fő
Jelentkezés, információ: Csomos Éva Zsuzsanna (06 20 514-6203; csomos.zsuzsanna@marczi.hu)

SZEPTEMBER 22. KEDD 10.00 MEDVÉK MINDENMÉNYISÉGBEN. A Vaskakas Bábszínház babaszínházi előadása Tandori Dezső versei alapján.

...a játékboltból, a bazartrafikból, az áruházból, a desszertesdoboz fedeléről – de talán még képzeletbeli mackók is. Lehet velük beszélgetni, ki lehet találni, mire gondolnak, mit néznek, látnak, mire vágnak, mi az, amire a nagyokat intik. Pirongatni,

korholni lehet őket, rájöhettünk apró cseleikre, úgy tehetünk, mintha... Lehet velük játszani, de ők is játszanak velünk.

Író: Tandori Dezső (József Attila- és Kossuth-díjas), Tervező: Sipos Katalin, Zeneszerző: Rab Viki, Dramaturg, rendező: Markó Róbert, Játsszák: Bora Levente és Nagy Petra. Ajánlott életkor: 0-4 éveseknek. Belépő gyermek és felnőtt vendégek számára egységesen: 1200 Ft.

AZ ÁPRILIS 14-ÉN ELMARADT ELŐADÁSRA VÁLTOTT BELÉPŐK ERRE AZ ELŐADÁSRA ÉRVÉNYESEK.

SZEPTEMBER 24. CSÜTÖRTÖK 10.00 NEVESINCS KIRÁLYFI FELESÉGET KERES. A Kerek Perc Társulat interaktív mesejátéka.

Szereplők: Dékány Ágnes és Csizmadia Gabi bábszínészek és a nézők közül kikerülő gyerekek, hiszen ki más játszhatná el a királyfit és a próbákat kiálló hercegnőket, mint ők.

Belépő: 1500 Ft. A MÁRCIUS 19-ÉN ELMARADT ELŐADÁSRA VÁLTOTT BELÉPŐK ERRE AZ ELŐADÁSRA ÉRVÉNYESEK.

Tanulmány a nőkről és Dollárpapa a Zenthében

Évadnyitó rendezvényét tartotta a Zenthe Ferenc Színház augusztus 28-án, a salgótarjáni Fő téren. A társulati ülés keretén belül Simon Lajos - a teátrum igazgatója - értékelte a múlt évadot, valamint beszélt a jövőbeni tervekről.

Bár a vírusos időszak miatt több, mint 60 db táj-és helyszíni előadást kellett elhalasztania a színháznak, az új évadra – amely a színház 9. évada – 11 bemutatóval készülnek.

Az első premier, amit szeptemberben láthat majd a nagyközönség, a márciusban elmaradt Tanulmány a

nőkről című zenés színdarab, amelyet októberben a Dollárpapa követ, Papp János főszereplésével. Simon Lajos arról is beszámolt, hogy mind ezek mellett több szólóelőadás is színésíteni fogja a palettát. Operát, operettet és musicalt is láthat majd a nagyjéremű.

Az is kiderült, hogy egyeztetés alatt áll egy új értékesítési pont megnyitása a TESCO bevásárlóközpontban, amely lehetőség szerint szeptember 3-ától meghatározott napokon várja az érdeklődőket. A Zenthe100 emlékvé is folytatódik tovább, több

program is lesz még, melynek zárásaként dr. Csongrády Béla könyve jelenik meg „Színház született” címen január 22-én, a Nemzeti Kultúra napján, ahol az Énekes madár című premiert is bemutatja a színház.

Dr. Dániel Zoltán, alpolgármester arról tájékoztatott, hogy a városvezetés támogatásán kívül az állam is több millió forinttal segíti a színház működését, valamint különféle pályázati tobbletterforrások is kiegészítik ezt az összeget. Ezen kívül az önkormányzat 8 lakást biztosít a Garzonházban a társulat tagjainak 3 éven

keresztül, amelynek felújítása viszont a teátrum feladata.

Orosz Dániel- értékesítési menedzser- beszélt a vendégszereplésekről. Megtudhattuk, hogy a teátrum nem csak a megyei és országos szintű fellépésekre koncentrálnak, hanem a határon túli városokban, Aradon, Kassán és Temesváron is jelen lesz.

A társulati ülés után a színház a már díszben álló Fő teret vette birtokába, hogy elkápráztassa közönségét. Exkluzív környezet, pálmák, világító bútorok, programok, produkciók. A magas színvonalú eseményen találkozhattunk a színház művészeivel, akik közvetlen, barátságos viszonyban, szinte mindenre rávehetőek voltak. Ital és sütemény is járt annak, aki bérletével beregisztrált a Zenthe sátorban, ahol nyaralásuk tömkelege is várta az odalátogatókat. A társulaton kívül vendég volt

a Diabolus in musica, akusztikus rock formáció és Szabó Balázs bandája is, akik az est végén feleltek a jókedvéért. Átadták a XIII. Vastapsdíjakat, a Zenthe emlékplakettet és a T. Pataki Emlékgyűrt. A legjobb színész: Tarpai Viktória; legjobb színésznő: Bakos-Kiss Gábor; legjobb mesészház: A brémai muzsikások; legjobb gyermekelőadás: Budaörsi Latinovits Színház - Legyetek jók, ha tudtok; legjobb ifjúsági előadás: ÓMI Zenés Színház: Hair; legjobb vendégelőadás: József Attila Színház; Feketeszarú cseresznye és a legjobb saját előadás: Advent a Hargitán. A Zenthe emlékplakettet Rácz János, Soós Imre- és Vastaps-díjas színész, valamint a Nógrádker Zrt. vehette át. A T. Pataki Emlékgyűrt a színház művészeti titkárát, Kasza Henriettet illette, hosszas és kitaró munkájáért.

Vitorlás emlékverseny Csopakon

ZENTHE 100

A Magyar Dragon Szövetség 2020. július 17-19. között Csopakon rendezte meg legnagyobb eseményét, az Országos Bajnokságot és a Flottabajnokságot, melynek valamennyi futama egyben Zenthe Ferenc emlékverseny is volt.

Zenthe Ferenc köztudottan nagy vitorlás volt, rendszeresen egy Dragon vitorlással versenyzett, mellyel több bajnoki címet is szerzett, ezért az emlékévi eseményeihez a Magyar Dragon Szövetség is csatlakozott. A hétvégén 9 hajóosztályban közel 300 vitorlás versenyzett a bajnoki címekért.

A díjátadó előtt Náray Vilmos, a Dragon szövetség elnöke elmondta: „Bármikor örömmel állunk a színház rendelkezésére minden Zenthe Ferencvel kapcsolatos esemény tekintetében, mert mi mindannyian a szívünkben őrizzük a művész urat, hozzánk tartozik a mai napig, ezért nagyon köszönjük, hogy mi is részesei lehetünk a Zenthe emlékévi.”

Ifjabb Zenthe Ferenc köszöntőjében arról szólt: nagy megtisztelés, hogy ezt a versenyt édesapának szentelhetjük, ezért köszönet a szövetségnek, Zenthe Ferenc volt egyesületének a Kereked Vitorlás Egyesületnek és a Zenthe Ferenc Színháznak, amely méltó módon ápolja édesapja emlékét.

Simon Lajos színházigazgató köszönetét fejezte ki, hogy a vitorlás

társadalom ilyen kiváló versenyyel emlékezett a salgótarjáni színház névadójára, a Nemzet Színészére, Salgótarján és Nógrád megye díszpolgára, aki 1920. április 24-én született Salgóban. Elmondta: Salgótarjánban 2006-tól van kialakulóban a Zenthe-kultusz. Az önkormányzat a szülőhelyén, Salgóban parkot nevezett el róla, szobrot állított, egy rajongó felajánlásának köszönhetően itt helyezték el gránitba öntött lábnyomát. A volt salgóbányai kaszinóban tiszteletére emlékszobát rendeztek be, születésnapja pedig 2012-től egyben a róla elnevezett színház születésnapja is, mely a 2020. évet Zenthe emlékévi nyilvánította. Ennek keretében már elkészült a Zenthe-torta, „Színház született” címmel készül egy könyv, a múzeum emlékkiállítás készíti, lesznek Zenthe filmnapok, a színház drámapályázatot hirdetett és elkészült a Zenthe Emlékérem is, melyet valamennyi dobogós csapatnak szeretnék majd átadni a ceremónia során.

A három napos versenyen részt vett ifjabb Zenthe Ferenc is Luna nevű vitorlásával. Csapattársaival, a Nemzeti Filharmonikusok harsonnásával Kerényi Balázssal és a képzőművész Bánkúti Béla Gáborral a Dragon hajóosztály összesített 5. helyét szerezték meg.

Impresszum:

Magyar Teátrum – színházi magazin – megjelenik: július és augusztus kivételével havonta – 2009-ben alapította a Magyar Teátrumi Társaság Egyesület, 1053 Budapest, Királyi Pál u. 18. Telefon: 06 (20) 500-2714; alapító főszerkesztő: Fekete Péter – Kiadja a Magyar Teátrum Közhasznú Nonprofit Kft., felelős kiadó a Kft. ügyvezetője – Szerkesztőség: 5600 Békéscsaba, Andrassy út 1-3., – Örökös felelős szerkesztő: Józsa Mihály – Szerkesztő: Kovács Attila – Korrektor: Nyerges Tünde – Magyar Teátrum Online: www.magyarateatrum.hu, online szerkesztés: Aradszki Zoltán – Olvasói e-mail: level@magyarateatrum.hu, előfizetés-megrendelés e-mail: rendel@magyarateatrum.hu – Terjeszti a kiadó, a Lapker Zrt. és Magyar Posta Zrt., terjesztéssel kapcsolatos e-mail: terjesztes@magyarateatrum.hu – Grafika: Lengyel Tibor, LogoDepo Kft., Tel.: 06 (94) 511-350, e-mail: design@logodepo.hu, DTP: Peidl Péter – Nyomtatás: Mediaworks Hungary ZRT, 9021 Győr, Újlak u. 4/a., Vezérgazgató: Szabó Ferenc – Nyomdaüzem: 6729 Szeged, Szabadkai út 20. – ISSN 2061-1501

Közgyűlést tartott az MMA

Vashegyi György maradt a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) elnöke, Jankovics Marcellt tiszteletbeli elnökké választották a köztestület hétfői közgyűlésén a Pesti Vigadóban.

Alelnök lett Marosi Miklós építész, a másik alelnöki posztra jelöltek közül senki sem érte el a megfelelő számú szavazatot. Elnökségi taggá választották Farkas Ádám szobrászt, Haris László fotóművészt és Rátóti Zoltán színművészt.

Tiszteletbeli tag lett Malcolm Bilson zongora- és fortepiano-művész, pedagógus, zenetörténész; Duray Miklós író; Lakner László festőművész; Paolo Portoghesi építész és Taxner-Tóth Ernő irodalom-történész.

A közgyűlés postumus honoris causa címet adományozott Bárdos Lajos (1899-1986) zeneszerző-karnagy-zenetudósnak, Gyöngyössi Imre (1930-1994) filmrendező-író-

költőnek, Hofer Miklós (1931-2011) építésznek, Ratkó József (1936-1989) költőnek, Samu Géza ((1947-1990) szobrászművésznek és Várkonyi Zoltán (1912-1979) színész-filmrendező-színházigazgató részére.

Vashegyi György a közgyűlésen felidézte, hogy 2017 óta tölti be az elnöki tisztséget az MMA élén, ahol Fekete György elkötelezett munkáját folytathatja. Az elmúlt időszak eredményének nevezte az ösztöndíjprogramot, amely teljessé tette a művészeti életpályamodellt. Mint mondta, néhány ponton azonban nincs áttörés, hiszen több, a művészeti és kulturális területet érintő döntés az MMA-val való konzultációk nélkül születik meg, pedig képek és készek lennének több tanácsot és segítséget adni.

Az elnök kiemelte azt is, hogy a művészeti értékeknek a magyar társadalomban az eddiginél nagyobb szerepet kell játszaniuk. Elnöki

programjának legfontosabb elemei közé sorolta a művészettel nevelést, a közművelődést, a művészi támogatás- és ösztöndíjrendszert, a kulturális örökségvédelmet, az életművek gondozását, a művészeti ismeretek terjesztését, valamint a magyar művészet határokon átnyúló egységének megerősítését. Beszédében kitért a Nemzeti Kulturális Tanács megalakulására és szerepére, valamint kiemelte, hogy erősíteni kell az MMA Budapestén kívüli jelenlétét is.

Kucsera Tamás Gergely főtítkárral beszámolójában azt hangsúlyozta, hogy a jelenlegi helyzetben az erők koncentrációjára, a szociális partnerekkel való együttműködésre kell összpontosítani. A főtítkárral példaként említette a Nagycsaládosok Országos Egyesületével kötött stratégiai együttműködési megállapodást.

MTI

Tizenötezer nézőt fogadott a Szegedi Szabadtéri Játékok

Tizenhat estén csaknem tizenötezer nézőt fogadott a járvány miatt a tervezettől eltérően megvalósult évadában a Szegedi Szabadtéri Játékok – közölte a fesztivál igazgatója a Tisza-parti városban.

Herczeg Tamás az évadot lezáró sajtótájékoztatóján úgy fogalmazott, a közönség érdeklődése bizonyította, érdemes volt megtalálni az alternatív megoldásokat, hogy az 1931-ben indult fesztivál hagyománya ne szakadjon meg.

Harangozó Gyula művészeti igazgató felidézte, májusban kénytelenek voltak bejelenteni az idei évad törlesztését, júniusban azonban kiderült, hogy az Újszegedi Szabadtéri Színpadon megtarthatják a teljes programot, s bár a Dóm téren nem épülhet fel a megszokott

nézőtér és színpad, ott is tartanak előadásokat.

Az évad Georg Friedrich Händel Agrippina című operájának bemutatásával indult, majd egyetlen vendégprodukcióként a Játékszín sikerdarabját, a Legénybúcsút láthatta a közönség. Az Úrhatnám polgárral folytatódott a fesztivál Moliere-sorozata, és újra láthatták a néző a Hófehérke és a hét törpe című meseballettet.

Régi adósságát törlesztette a Szegedi Szabadtéri Játékok azzal, hogy műsorra tűzte az Akárki című, allegorikus szereplőket felvonultató vallásos színjátékot, amely iránt akkora volt az érdeklődés, hogy a főpróbát is nyilvánossá tették, csakúgy mint a Ludwig van Beethoven előtt tisztelgő Ajándék-

koncert esetében – közölte a táncművész-koreográfus.

Jövőre a Dóm téren az idei évadra tervezett produkciókat mutatják be. A műsor a Jézus Krisztus Szupersztár című rockoperával indul, a Sok hűhó semmiérttel folytatódik a fesztivál Shakespeare-szériája, visszatér a filmvilág egyik legnépszerűbb vígjátékának színpadi változata, az Apáca show, majd Bernstein West Side story-ját játsszák.

Az Újszegedi Szabadtéri Színpadon Verdi Traviatájával indul az évad július 16-án, a Moliere-sorozata újabb darabjaként a Scapin furfangjai című vígjátékot tűzik műsorra augusztus 6-án és 7-én, zárásként pedig a szinte repertoár darabként játszott Hófehérke és a hét törpe látható augusztus 20-án és 21-én.

